

ПОЛИТИКИ

ЗАБАВНИК

БРОЈ
1170

31. V 1974. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XV

3
динара

КОМПЛЕТАН
СТРИП
ПРИНЦ
ВАЛИЈАНТ

ВЕЛИКИ ФУДБАЛСКИ КВИЗ

СТРАНЕ 20-21

Ripley

Веровати или не!

Византијски цар АНАСТАЗИЈЕ

(430-518)
КОЈИ ЈЕ ДОШАО
НА ПРЕСТО
ОЖЕНИВШИ СЕ
ДРИЈАДНОМ,
УДОВИЦОМ СВОГ
ПРЕТХОДНИКА
ЦАРА ЗЕНОНА,
ИМАО
ЈЕ
ЈЕДНО
ОКО
ПЛАВО
А
ДРУГО
ЦРНО.

ЦВЕТНА ПАГОДА

У ВАЧЕТУ,
У БУРМИ,
ИМА КУБЕ КОЈЕ
ПОДСЕКА НА
ПОЛУОТВОРЕН
ЦВЕТ
ЛОТОСА.

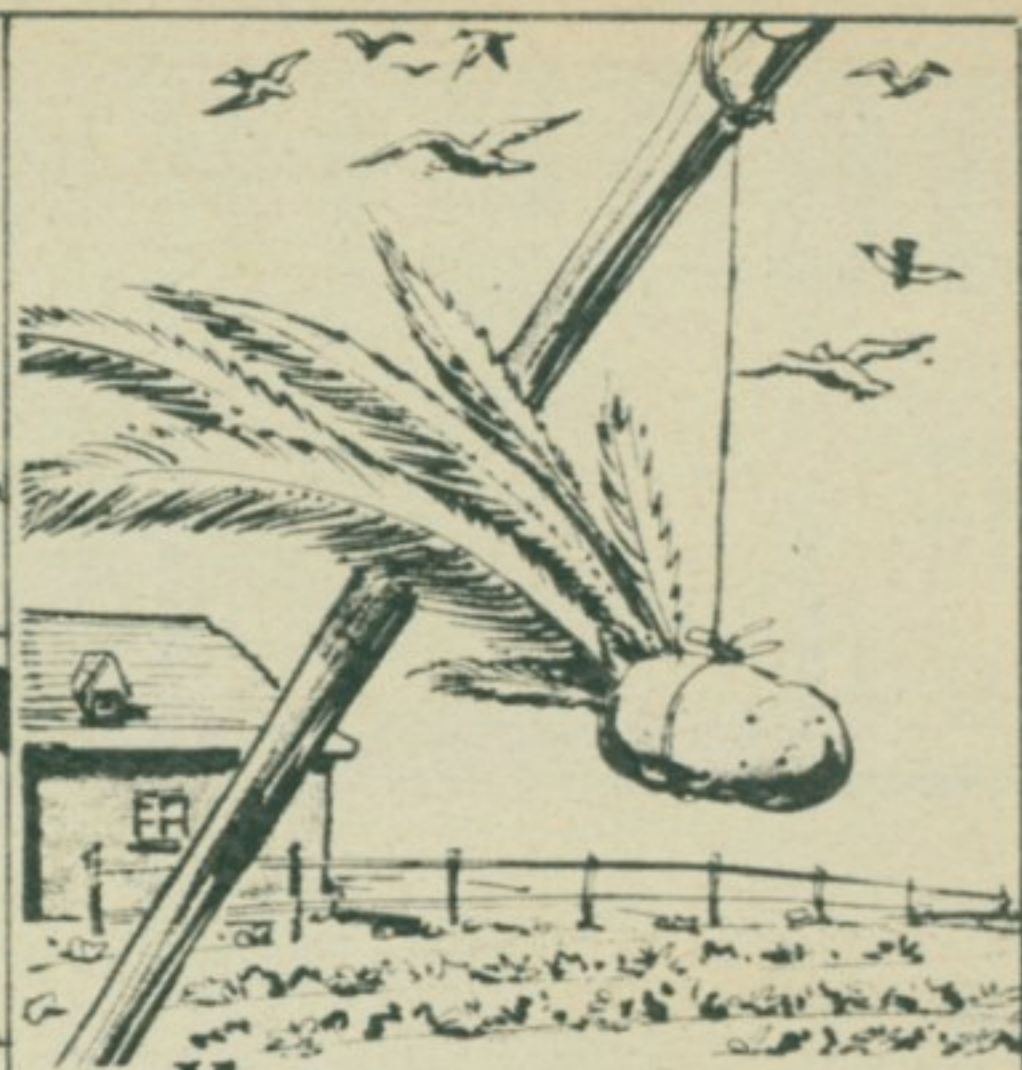
ЧУВЕНИ ГРАНИЧАР ДАНИЈЕЛ БУН

(1734-1820)
БЕЖЕКИ
ЈЕДНОМ
ИСПРЕД
ИНДИЈАНАЦА
ПРЕСКОЧИО ЈЕ
РЕКУ
МАЈАМИ
ШИРОКУ
6,5 МЕТАРА.

У ПЛЕМЕНУ МЕРКУЛА

КОЈЕ ЖИВИ НА
НОВИМ ХЕВРИДИМА,
КАО СИТАН НОВАЦ,
СЛУЖИЛЕ СУ
ЦРВЕНЕ АСУРЕ
С РЕСАМА ДУГАЧКИМ
20 САНТИМЕТАРА.

КАО СТРАШИЛА ЗА ПТИЦЕ

У ЕНГЛЕСКОЈ СУ НЕКАД
СЛУЖИЛИ
ВЕЛИКИ КРОМПИРИ
ОКАЧЕНИ НА ВРХ МОТКЕ
У КОЈЕ СУ БИЛИ
ЗАБОДЕНА ПЕРА ИЗ КРИЛА
И РЕПА СОКОЛА.

АМЕРИЧКИ ДРОЗД или РУГАЛИЦА

ЈЕДНА ОД НАЈБОЉИХ
ПТИЦА ПЕВАЧИЦА
НА СВЕТУ,
НЕМА СОПСТВЕНУ ПЕСМУ.
ОНА УВЕК
ИМИТИРА
ПЕСМЕ ДРУГИХ ПТИЦА.

1170/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● на површини Сунца влада не-
подношљива врућина. Астрофи-
зичари су успели да израчунају
да на површини Сунца износи

5.500—6.000° Ц. Међутим, у њего-
вом језгру температура је изме-
ђу десет и петнаест милиона
степен.

● пчеле прво одабирају цвет по
боји, а тек онда по мирису.

● у првој половини 19. века кра-
ђа јабука кажњавана је у Ен-
глеској са седам година затвора
с тешким радом. У то исто вре-
ме за убиство се добијала каз-
на од свега шест месеци затво-
ра.

● за вештину бацања ласа зна-
ли су још стари Египћани, а и
многи скитачки народи, као на
пример Хуни.

● реч паша персијског је по-
рекла — паша — и значи „кра-
љева нога“.

● кад се морска звезда исече на
комаде, сваки од тих комада ће
се поново развити у нову звез-
ду савршеног облика.

● недавно је у Француској пр-
ви пут примењена потпуна ане-
стезија над једном животињом.
Пацијент је била једна слоница

стара двадесет и осам година
која је трпела страшне болове
у вилици. Операцију је извршио
доктор ветерине Мишел Клајн
који је том приликом извадио
„део“ зуба тежак пет стотина
грама.

● кирија је реч турског порекла.

● професор Рудолф Пројнер, ди-
ректор Института за хигијену и
медицинску микробиологију у

Либеку, дуго је проучавао везу
која постоји између здравља и
висине. Резултат је: станари ви-
ших спратова угроженији су од
станара нижих јер се ваздуш-
ном струјом из отвора за лифт
или степеништа изазивачи виру-
са преносе на више спратове, на-
рочито вирус који напада орга-
не за дисање.

● годину 1809. називају годином
генија, зато што су се те године
родили Едгар Алан По, Тенисон,
Шопен, Менделсон и Дарвин.

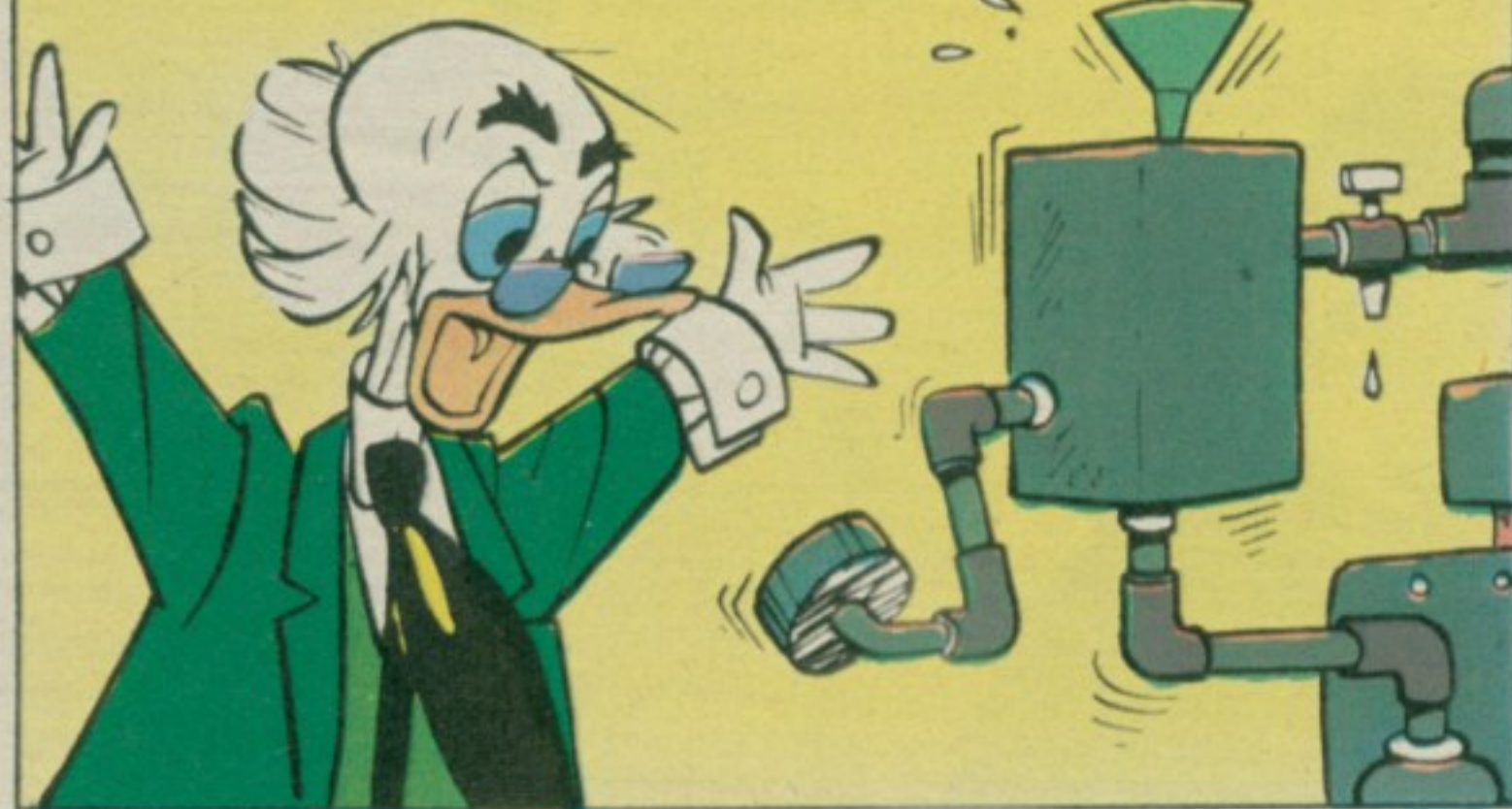
● најтежи инсект на свету је та-
козвана буба-слон тешка 250 гра-
ма која живи у Јужној Америци,
углавном у Венецуели.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

САД МИ ЈЕ
СВЕГА
ДОСТА!

ЛАБОРАТОРИЈА
СТАЈЕ
ПАТКА

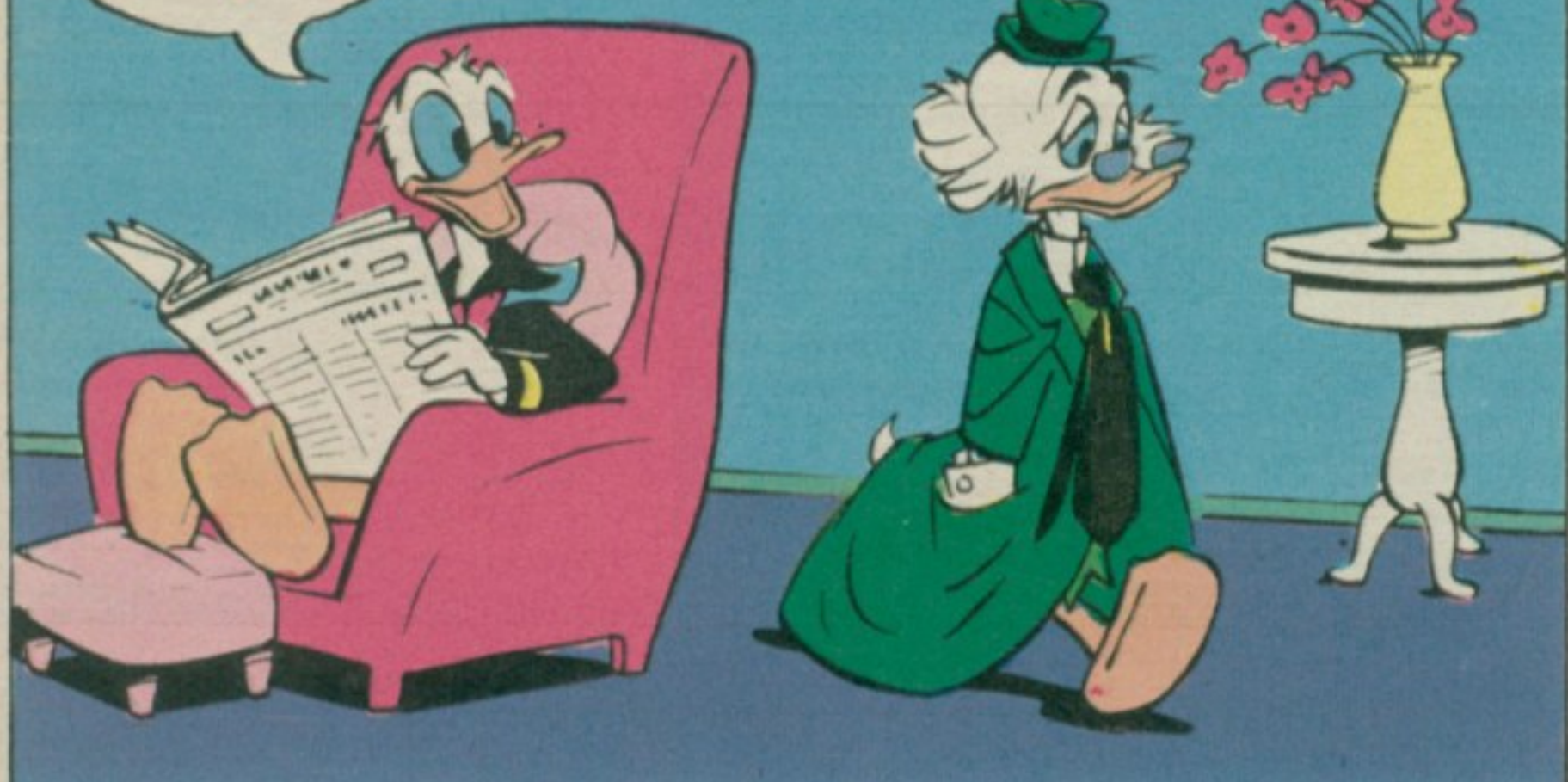
ОДУСТА-
ЈЕМ ОД
СВЕГА!

ТРАС!

ПОТИШТЕН
СИ! ШТА ТИ
СЕ ДОГОДИ-
ЛО?

ПРОПАО МИ
ЈЕ СИЛАН
РАД!

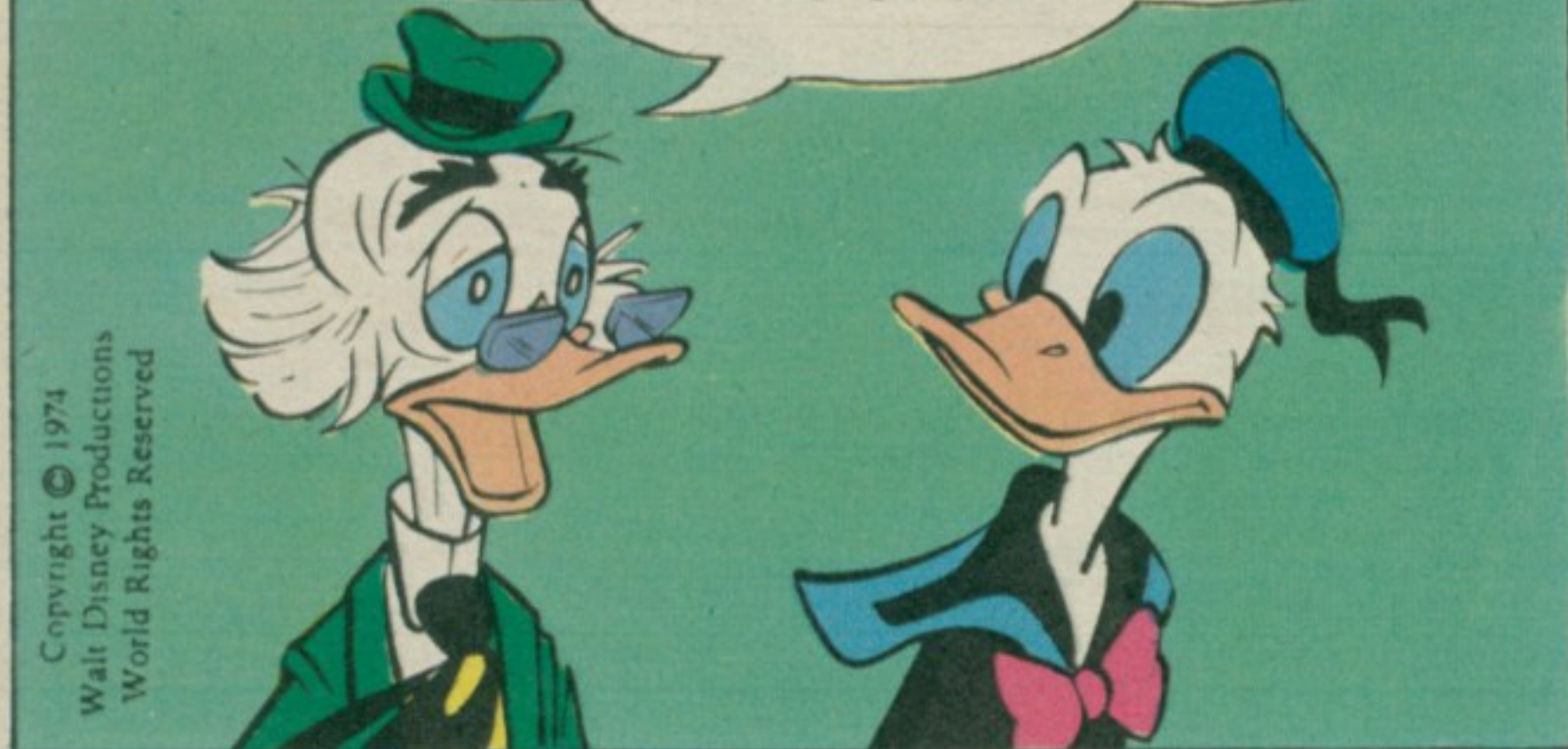

РЕЦИ МИ СВЕ...
ОЛАКШАЈ
СРЦУ!

ВЕК 30 ГОДИНА
РАДИМ НА ЈЕДНОМ
ИЗУМУ И НАЈЗАД
САМ ГА ДО-
ВРШИО!

ТО ЈЕ АУТОМОБИЛ СА САМО
ДВА ПОКРЕТНА ДЕЛА КОЈА СЕ
УОПШТЕ НЕ ТРОШЕ! БЕЗ СВЕ-
ЋИЦА, ТРАНСМИСИЈЕ, АКУМУ-
ЛАТОРА И ИЗДУВНИХ ГА-
СОВА!

У ЧЕМУ ЈЕ
ПРОБЛЕМ? ПРЕ-
СКУП ЈЕ?

НИ ГОВОРА!
НЕ БИ КОШТАО
ВИШЕ ОД
ОБИЧНОГ
БИЦИКЛА!

ПА
ТО ЈЕ
ДИВ-
НО!

БИЛО БИ
ДИВНО...

... ДА ТО МАЛО ЧУДОВИШТЕ
НЕ ТРОШИ 4 ЛИТРА
БЕНЗИНА НА
ШЕСТ
МЕТАРА!

Скривени иза стена и у кућама немачки митраљеји сејали су смрт.

19. АВГУСТ 1942. ПРЕД ЗОРУ, НЕДАЛЕКО ОД ОБАЛЕ ФРАНЦУСКЕ...

Боб Марфи, наредник америчких јуришних јединица придодатих 3. групи канадских командоса, напрезао је очи не би ли угледао Беривал, град источно од Дијепа. Стајао је наслоњен на ограду „Кал па“, у чијој су се близини налазили и други замрачени бродови. До њега је допирао тихи жамор разговора и пригушених наредби. Ту, у мраку, било је 237 бродова са 6000 бораца, а ипак Марфи се још никада није осећао тако усамљеним. Чинило му се да се његов родни град у Канзасу налази толико далеко као да је на некој другој планети.

Покушавао је да замисли своју улогу у нападу. За

неколико минута, он и његови другови укрцаће се у чамце. Командоси и припадници јуришних одреда треба да заузму бокове, крајњу леву и десну страну приобалног фронта дугачког 10 миља. Њихов задатак: да униште немачку артиљерију како она не би покосила флоту десантних бродова пре него што стигне до обале. У оквиру овог десантног препада била су предвиђена још два напада: канадски краљевски пук имао је за циљ Пији — обалу лево од Дијепа како би створио упориште на источној страни, док је борцима канадског пука Јужни Саскачевен циљ био Пурвил десно од Дијепа. Само ако савезници буду држали оба бока, канадске снаге које ће извршити фронтални напад на Дијеп неће бити измасакриране.

На мосту изнад наредника Марфија стајао је британски морнарички официр, командант брода Боб Хеншо. И он је зурно у мрак.

Ако налете на нацистичке авионе или бродове, наћи ће се у правом паклу. А за прелазак Канала није се могла обезбедити пратња ни авиона ни ратних бродова. Људи ће морати да заузму Дијеп, без икакве подршке само својом храброшћу. Једино се надао да су извештаји обавештајаца да око Дијепа нема већих утврђења — тачни. Командант Хеншо у то није био сигуран; то што се на фотографијама снимљеним из ваздуха није видела утврђења и војници, није морало значити и да их нема.

Хеншоа је из мисли тргло наређење за укрцавање у чамце. Наредник Марфи је са тројицом војника и 20 командоса ушао у први чамец чији се прамац зарео у пешчану обалу тачно у 4,45 ч. Како се налазио крај самог прамца, Марфи је постао први Американац који је у војној акцији крочио на европско тло у другом светском рату.

Искрцавање је протекло

без незгода и за тренутак Марфи се осећао као на маневрима. Налазили су се три и по миље источно од Дијепа а Немци их ипак нису опазили. Хоће ли дуж целе линије искрцавање тећи овако лако, питао се. Већ су добили даља наређења: да брзо претрче преко уског приобалног појаса покривеног љуљунком и да се уз помоћ конопца и друге опреме попну уз стене.

Међутим, нису се сви искрцали под заштитом мрака. Било је већ свануло када се двадесет трогодишњи Џо Сапински из Детроита са осталим командосима приближавао обали. Пред њима се простирала 300 метара широка пешчана обала а затим се уздизала онижа стена, на чијој су се десној страни налазили једна кућа и црква. Све је било некако исувише мирно. И, када су већ били на неких 50 метара од обале, одједном је одјекнула паљба. Војник за крмом пао је рањен и чамец само што се није су-

ПАК

дарио са другим. Сапински је у последњем тренутку ухватио крму и спречио судар, али и њега су стигла три нацистичка метка.

Остали из тог чамца, предвођени поручником Фредом Андерсоном имали су приликом искрцавања више среће: успели се да допузе до куће из које се највише пуцало. Пред кућом је стајао један немачки официр и Андерсон је махнуо руком снајперисти Рону Адамсу да се „побрине“ за њега. Официр се срушио. Андерсон и његови људи наставили су да се приближавају кући и када су били удаљени од ње двадесетак метара, из ње су изишла три војника, по свој прилици да виде шта се догодило са официром. Снајпериста је и њих узео на нишан.

На појачану паљбу из куће командоси су одговорили, а затим су почели да бацају и ручне бомбе. Немци су излетели из куће која се рушила и налетели на бајонете. Кад је борба завршена у кући и око ње остао је мртав 21 непријатељ.

Пошто је био са јединицама које су успешно унишtile немачку артиљерију код Беривала, наредник Боб Марфи враћао се натраг на обалу, са редовом Рамоном Мартинезом. Било је седам часова кад су улетели у унакрсну ватру из два митраљеска гнезда. Пре него што је пао Мартинез је успео да баци ручну бомбу у гнездо са десне стране. Марфијеve ручне бомбе погодиле су гнездо са леве стране а онда је био рањен. Нашли су га нешто касније двојица командоса који су водили заробљене Немце према обали и однели га до чамца.

23. ЈУН 1942: АШНАКАРИ, ШКОТСКА

Два месеца пре напада на Дијеп, нареднику Марфију и поручнику Андерсону било је саопштено да су са групом припадника америчких јуришних одреда одређени за акцију у Дијепу.

Генерал који им је то саопштио осећао је да треба да им каже сврху те опасне акције. Али, колико да им открије а да не доведе у опасност безбедност подухвата?

Најзад се одлучио да им не каже ништа од важности већ да се послужи упоређењем.

— Замислите да се налазите на рингу и да вас противник обасипа ударцима. Изненада, ви задајете један снажан кроше противнику

ДО КОД ДИЈЕПА

Савезници су њланирали да обим искрцавањем загају изненадан снажан ударац, ѡрошбнику и ѡако ѡресѡану да ѡубе. Али, изненађење је изосѡало! Пишући о моја чеѡири земљака Американца огајем ѡошѡу хиљадама безимених Канађана и Енѡлеза који су без икакве ѡодршке, само својом храброшћу, морали да заузму Дијеј.

чији су вас ударци до тада погађали као маљеви. Њему руке падају и поглед постаје стакласт. Знате ли шта сте постигли у том тренутку? Престали сте да губите. Од тада можете почети да рачунате на победу. Па, Дијеп отприлике то значи.

Касније, када су они изишли из његове собе, генерал се упитао да ли они схватају у каквом се тешком положају налазе савезници. Било је необично важно да ова операција успе, не само да би се подигао морал савезника, већ и да се из прве руке добију драгоцене обавештења о томе како је постављена немачка одбрана на обали Француске. Најважнији проблем у тој операцији били су — људи. Редовне британске и америчке јединице нису могле да се у већем броју користе на овом фронту. Кога послати у борбу? Одговор је био — Канађане.

Док су британске трупе биле ангазоване од Јужне Африке до Сингапура, а америчке на Пацифику борили се против Јапанаца, хиљаде канадских војника увежбавано је дуж енглеских обала и даље на северу, у Шкотској.

ПИЈИ, 10 ЧАСОВА И 42 МИНУТА

Краљевски канадски пук чији је задатак био да запоседне Пији закаснио је 15 минута. Због тог закашњења, за које нису били криви, изостало је изненађење у нападу на које су рачунали. Немци су их дочекали ватром. Тако се од 554 човека из Торонта који су кренули на Пији, само 65 вратило али је од њих више од половине било рањено. Тако је за мање од три сата пук изгубио 94,5 одсто бораца.

Немачки митраљежи скривени иза стена и у кућама сејали су смрт. Како би који чамац додирнуо обалу, људи који су излазили из њега падали су покошени паљбом. А чамци су и даље пристизали.

За оне малобројне који су после неуспелог искрцавања успели да допливају до чамца и врате се у Енглес-

ку, овај напад је остао у сећању као „кланица“.

ДИЈЕП, 11 ЧАСОВА И 8 МИНУТА

Наредник Џон Кели, Американец који се, као и многи његови сународници приружио канадској војсци, пре него што је његова земља ступила у рат, био је међу првим војницима који су ступили на обалу. Успео је да стигне до одбрамбеног зида и постави бомбу.

Са једног утврђења, удаљеног неких сто метара непријатељска паљба, али Кели и 12 његових људи успели су да прођу кроз отвор на зиду који је направила њихова бомба. Седморица су ту оставила живот, али убрзо су пристигли људи из других чамаца.

— Причекајмо наше тенкове — викнуо је Кели.

Међутим, тенкови нису могли кроз зид. Кружили су беспомоћно испред њега и једино су могли да својим топовима повремено туку непријатељске положаје.

Већ двадесет минута после искрцавања пред Дијепом једна трећина батаљона била је изгубљена.

Кели се придружио једном мајору и петнаесторици људи који су кренули ка северозападном делу града. Није ни осетио када је

рањен у бутину. Вукао се дуж зграда, лицем окренутим ка обали, и бацао ручне бомбе у прозоре. Једна група Канађана успела је да заузме и ликвидира посаду која ју је држала.

Кели и још шест војника провели су тачно 18 минута у срцу Дијепа. Био је то најдубљи продор у читавој акцији. Борили су се храбро често само кундацима и бајонетима јер им је муниција већ понестала. Најзад су морали да се повуку.

Повлачење је било теже него напредовање. Док су надирали нису били свесни смрти и разарања око себе. А сада су на сваком кораку наилазили на лешеве.

Још само пре неколико

часова Кели и његови другови пажљиво су слушали како им поручник објашњава да ће прво уништити телефонску централу а затим складишта муниције. Зато време друга група ће ослободити ухапшене борце покрета отпора. Уместо свега тога, сада су морали да се боре за голи живот.

Кели је скоро стигао до обале када је бомба експлодирала недалеко од њега, оборила га и онесвестила. Није знао колико је ту лежао. Када је отворио очи, последњи чамац већ је напуштао обалу. Нису се могли вратити по њега чак и да су хтели.

Још један војник, Канађанин, остао је на обали. Њих двојица су седели и пушили погледа упртог преко Ламанша према Британским острвима која неће видети три године. Када су се појавили немачки војници, бацили су своје оружје у море, устали и ставили руке изнад главе...

У 14 часова савезнички заробљеници одведени су у логоре. Само су мртви остали на обали. Немци су оставили погинуле да их плима однесе.

ЕПИЛОГ

Од 6.086 људи колико је учествовало у нападу на Дијеп, и од којих су већина били Канађани, преко 1500 је погинуло, а више од 2000 Канађана, Британаца и Американца дочекало је крај рата у немачким заробљеничким логорима.

Чарлс Крејнпул

Андерсон и његови људи бацили су ручне бомбе. Немци су излетели из куће која се рушила и напетели на бајонете.

ДИКАН и ШПИЈУНИ

Н. ЛЕКИЋ

Л. СРЕДАНОВИЋ

СТРОГО
ПОВЕРЉИВО

Већ три дана нисмо ишли на посао. Беснела је страшна сибирска мећава. На ветру није могао да се одржи ни најјачи човек, а смрачило се да ни рукавицу на испруженој руци нисмо могао да видиш. И тако, хтели-не хтели, седели смо у баракама. А кад се време мало смирило и разведрило, стегао је јак мраз. Било је најмање — минус 50 степени! Међутим, мраз без ветра није тако страشان, и ми смо изашли на рад. Знали смо да на градилишту чекају материјал. Из претоварене базе на ушћу брзе планинске реке Хантајке у Јенисеј требало је хитно да пребацимо грађу северно уз ток где је по дизања Поларна хидроелектрана.

Пришао сам месту где сам остао свој „Старог“ и послушао: мој булдожер завејао до саме хаубе, брундао је под снегом. Мотор за све ово време нисам искључивао јер овде ако га једном угасиш, нећеш га упалити пре пролећа. Сва-

ЖИВ САХРАЊЕН

ког дана, држећи се за конопца који је био затегнут од бараке, ишао сам да доливам гориво...

БУДИ ДРУГ, ВИКТОРЕ!

Завршио сам први посао: рашчишћено сам место за истовар и седећи у топлој кабини посматрао мећаву иза прозора. Ветар је кроз залеће но жбуње завијао и урлао у хиљаду гласова. Ове звуке одлично сам познавао од најранијег детињства које сам провео у зауралским степима...

Из размишљања ме је прекинуло куцање на вратима булдожера. Био је то мајстор Добриња, крупан, изборан старац, грубог изгледа, али душа од човека. Отуд му и надимак — Добриња.

— Викторе — довикнуо ми је — буди друг, рашчисти нам пут за крај нове — и руком је описао полукруг показујући стрму окуку коју је требало да очистим. Затим се упутио према најближој дизалици где је већ горела ватра око које су се грејали радници с лопатама. Није могао да помисли у какву ме је невољу слао. Али, зар неко може да га криви за то? Како је могао да предвиди шта ће се десити следећих секунди?

Окренуо сам „Старог“ и разгрнуо ледење громаде лево и десно, кренуо укоса према средини Хантајке...

ИЗА ЗАТВОРЕНИХ ВРАТА

Разлегао се громовит прасак, као пуцањ, и булдожер је почео да пропада. Полетео сам према десним вратима, али тежина тела повукла ме је у супротан угао. Бацио сам

поглед кроз прозор — кабина се великом брзином нагињала улево, а напред и са стране с треском су се ломиле ледене санте. Догодило се оно најстрашније: возило је свом својом виштонском тежином тонуло у мрак. Никаква сила више није могла зауставити ово пропадање у амбис.

— Стој, „Стари“! За-у-ста-ви-се! — повикао сам очајно бацајући се по кабини као смртно рањена звер.

Ни једна ни друга врата нису се могла отворити. Као да су била херметички затворена. Очигледно, вода је споља вршила огроман притисак. Већ сам био одлучио да разбијем предње стакло, али сам се на време тргао схвативши да ћу се удавити пре но што се извучем из отвора. Иза стакла је клокотало, бучало и кључало, вода се клобучала правећи мехурове. Али, ускоро је наступила мртва тишина.

Остао сам сам са језивим мракком. Ухватио ме је ужасан страх, ово што се десило више се није могло поправити. Био сам жив сахрањен!

Из паничне скамењености тргао ме је потрес. То је булдожер сео на дно, тачније левим боком и гусеницама налегао на удубљење на дну. Остао ми је један једини излаз: кроз десна врата. Очајничком снагом пробао сам да их отворим, али она, као ни пре, нису попуштала. (Све се ово догађало много, много брже, него што изгледа кад се прича.)

Одједном сам осетио да ми кроз крзнене цизме улази вода. Па ја до тог тренутка нисам ни помишљао да кабина може бити потопљена! А сад сам се чак обрадовао! Ако продре довољно воде, изједначиће се унутрашњи и спољни притисак, и ја ћу отворити врата иза којих је слобода!

Није ми преостајало ништа друго него да чекам, а све је у мени, сваки молекул, вапило: спаси се, спаси се! Али, како? Чак и кад бих успео да се извучем из ове проклетне кабине, напољу ме чека залеће

НА МИНУС ПЕ- ДЕСЕТ СТЕПЕНИ ПРОПАО САМ НА ДНО ЗАЛЕЋЕНЕ РЕКЕ ЗАЈЕДНО С БУЛДОЖЕРОМ.

на река. Једина ми је нада да испливам до оне руке у леду коју сам пробио булдожером!

ВОДА ЈЕ НАГРНУЛА

Шта ли се горе дешава — размишљао сам. Јесу ли другови приметили шта се догодило? Можда су ми већ бацили сајлу. Приљубио сам лице уз прозор и искоса погледао увис с надом да ћу угледати зрак светлости а можда и конопца. Али, тамо је био такав мрак да је потпуно свеједно било гледам ли или жмурићу. Значи, морам се сам извући.

Размишљао сам колико ми време на треба да испливам. Хоћу ли имати ваздуха? Најважније је било да пливам узводно и то косо навише јер нас је струја сигурно бацила низ ток. Скинуо сам ватирану виндјаку и капу ушанку да ми не сметају. Вода ми је већ допирала до груди. Сад!

Одгурнуо сам се ногама о под и свом снагом навалио на врата. Овог пута она су се сасвим лако отворила... Нисам успео ни да удахнем а бујица ми је ударила у лице. Умало се нисам загргнуо! Уши су ми заглунуле, а изнад главе чуло се: бул... бул... Кроз главу ми је пролетела мисао: дубоко удахни! Одбадио сам се увис, удахнуо лунином плућима и — бацио према вратима.

Вода је била топла и густа. Свој

снагом махао сам рукама али ми се чинило да стојим у густом тесту. Ипак, знао сам да морам да пливам по оном курсу који сам утврдио, косо и увис, уз воду.

Хоћу ли успети или не? Хоћу ли успети или не? — понављао сам за бацајући главу навише. Ускоро сам испред себе угледао жуту мрљу. То може бити само мајна — отвор у леду. Да сам скренуо лево или десно само четири-пет метара, смрт би била неминовна.

Али, обрадовао сам се пре времена.

НИКО МЕ НЕ ТРАЖИ

Кад сам изронио нисам могао да поверујем очима: око рупе ни живе душе. Значи, нису приметили да ме нема... Сам, без помоћи са стране, нисам могао да се извучем. Ивице отвора штрчале су на пола метра изнад воде и биле глатке, као лакиране. Нисам имао за шта да се ухватим. Пробао сам да се издигнем из све снаге.

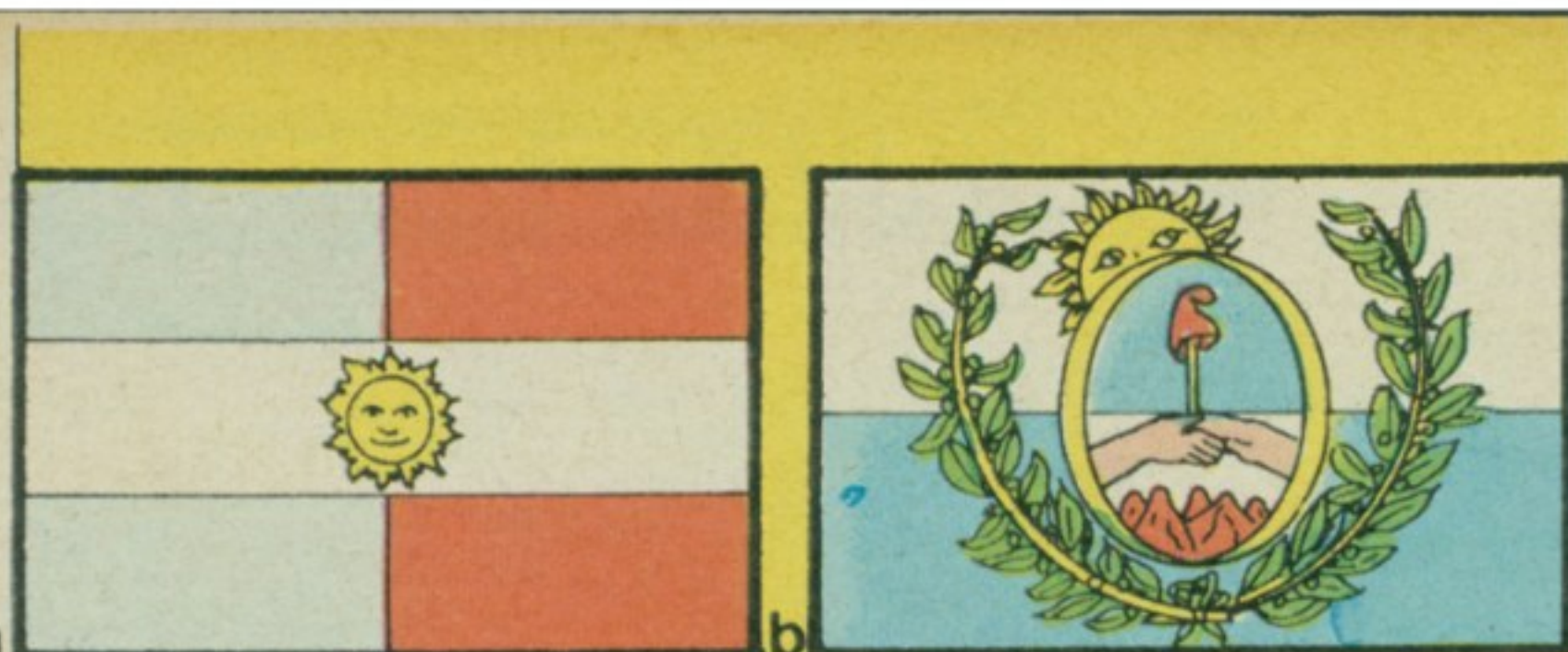
Једва сам се одржавао на води. Одећа ме је попут камена вукла надолу. Поред тога дочекао ме је жесток мрак, па ми се коса заледела, лице и уши утрнуле. Спасло ме је то што сам се свременица на време загнурио у воду која ми се чинила топла као тек по мужено млеко. После сваког гњурања звао сам у помоћ и ослушкивао. У почетку ништа, а онда сам зачуо неке нејасне звуке, удаљене и потмуле који су постајали гласнији. Наједанпут, били су ту, сасвим близу.

— Држи се! Овамо сајлу... конопце!

Окренуо сам се у том правцу и угледао људе који су се збили крај отвора, на крају стазе коју је прокрчио мој „Стари“. Једни су спуштали сајлу, други чакље, и конопце, а трећи стајали непомицни, запањени пред оним што су угледали.

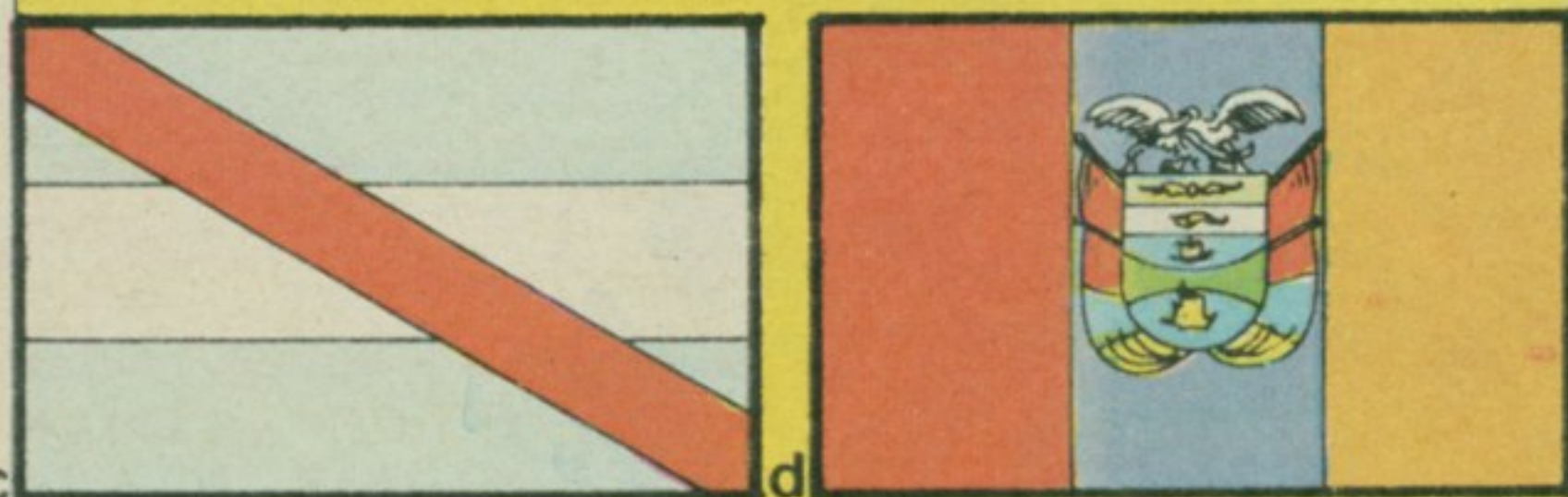
Међу свима истицала се огромна Добрињина фигура. Поглед ми се задржао на његовом избораном лицу: низ образе су му се сливале крупне сузе које није ни покушавао да брише.

Ни ја нисам издржао: заплакао сам као дете! **Виктор Шабалин**

a

b

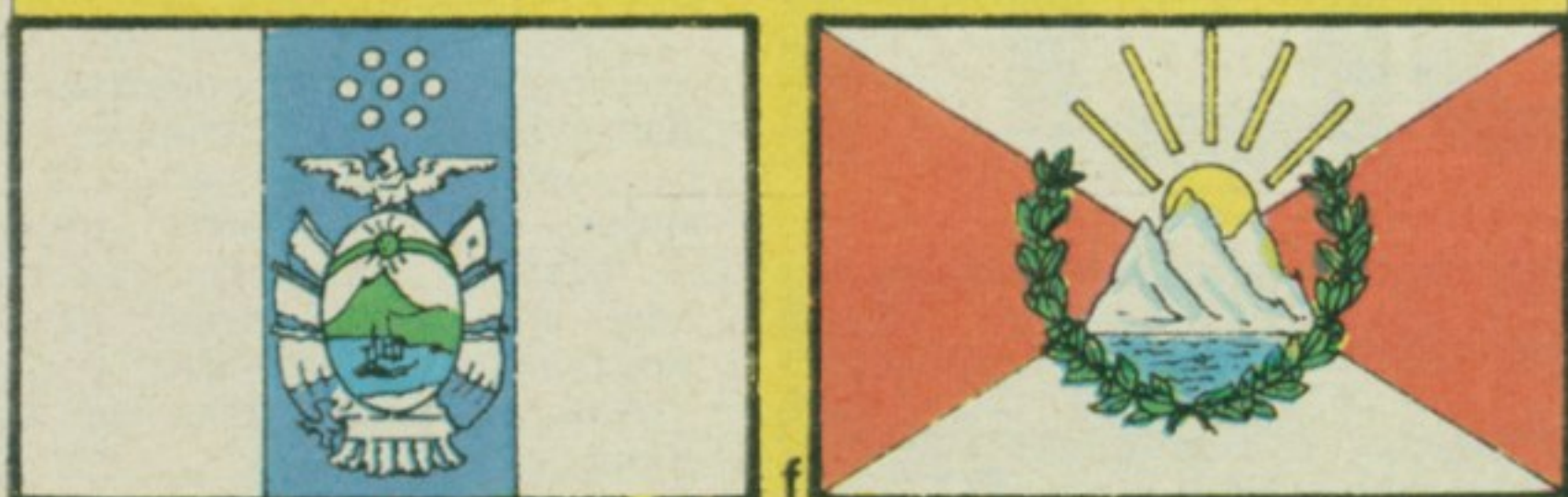

c

d

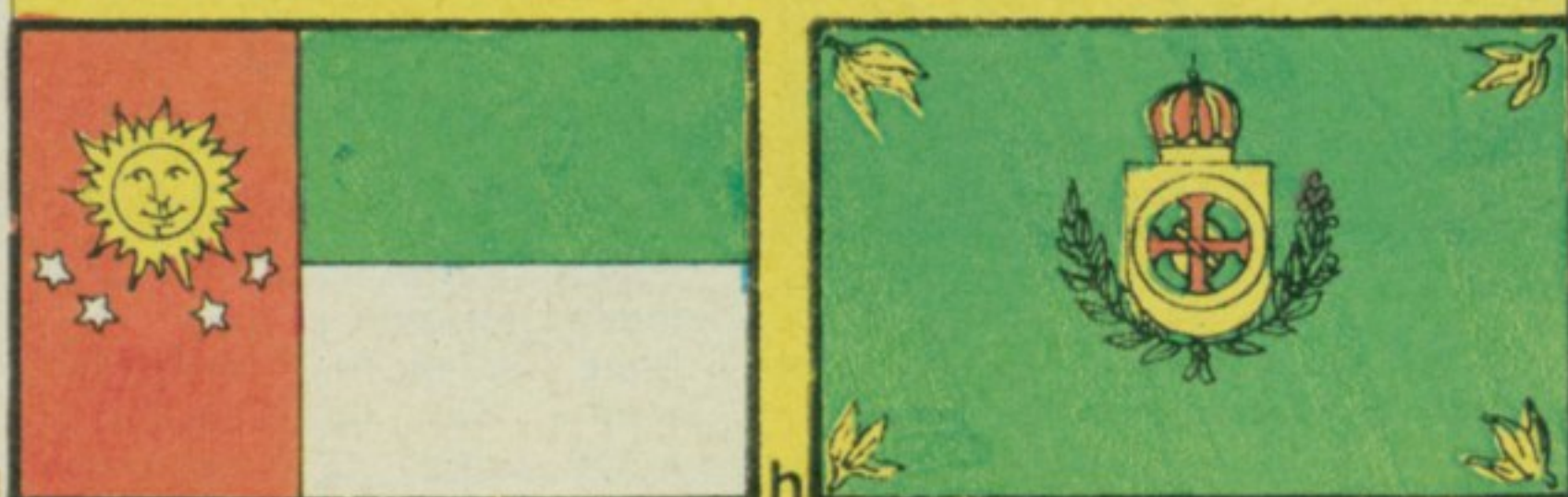
БОРБА ЗА ОСЛОБОЂЕЊЕ ЈУЖНЕ АМЕРИКЕ

Прве јужноамеричке провинције отцепљене од Шпаније биле су Санте Фе, Коријентес и Енте Риос чија је застава (а) пражвор аргентинске заставе. Ослободилац југа континента, генерал де Сан Мартин, касније ће развити заставу са првим грбом Аргентине (б). Данашњи Уругвај, који се некада звао Провинција Банда Оријентал, развија заставу независности тек 1828. године (е). Боливарова држава на северу, Република Велика Колумбија, почела је да се распада: отцепиле су се Нова Гранада и Еквадор, чије ратне заставе (д) и (е) сведоче о бурном времену у коме су настале. Заставу независног Перуа (ф) развио је 1821. де Сан Мартин. Седамдесет година касније боливијски диктатор велики маршал Санта Круза, поделио је Перу на две државе. Занимљива је била застава Северног Перуа (г). Бразилска царска застава је реликвија јединог царства у Јужној Америци (н).

e

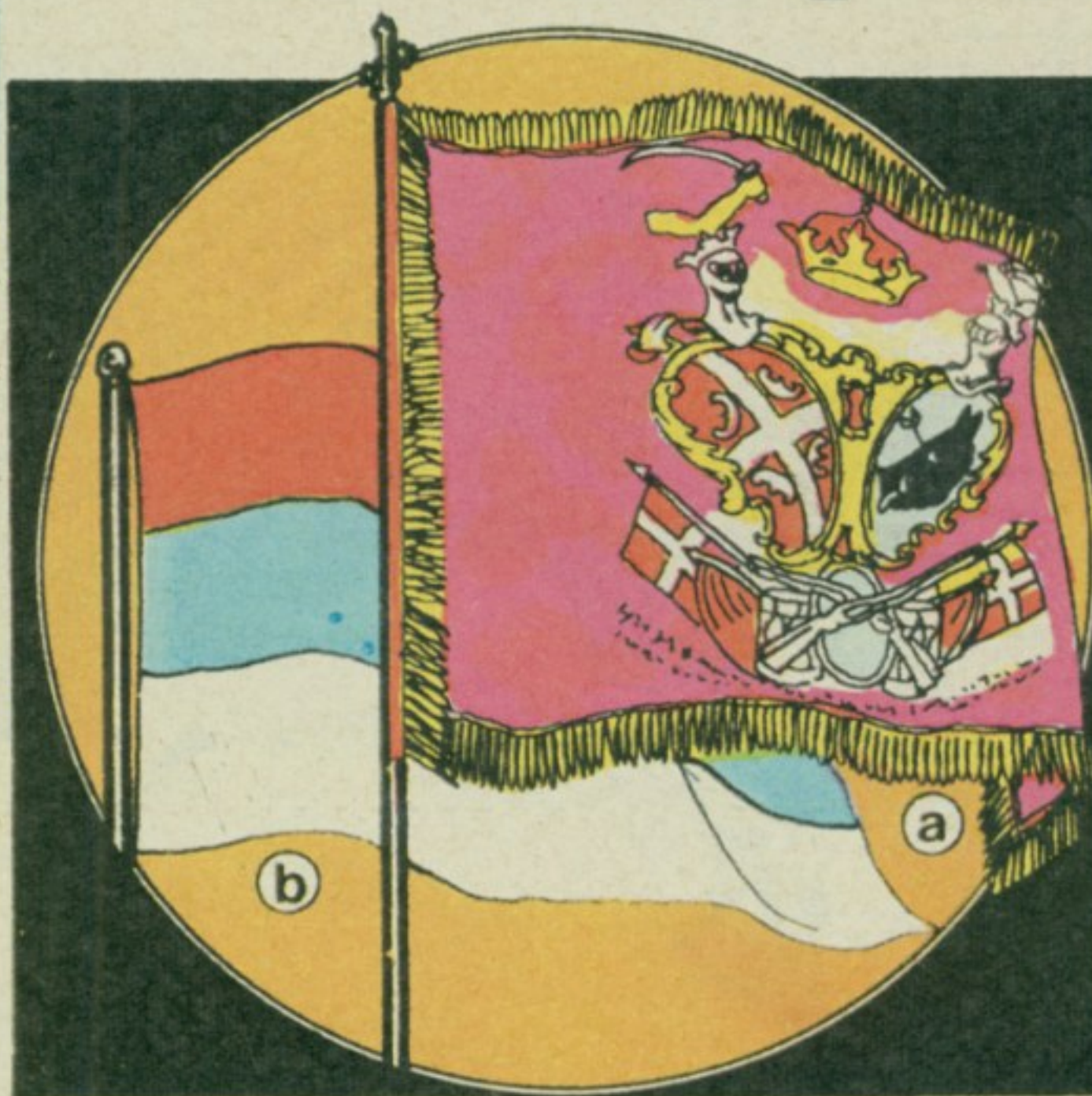
f

g

h

СУНЦА И ОР

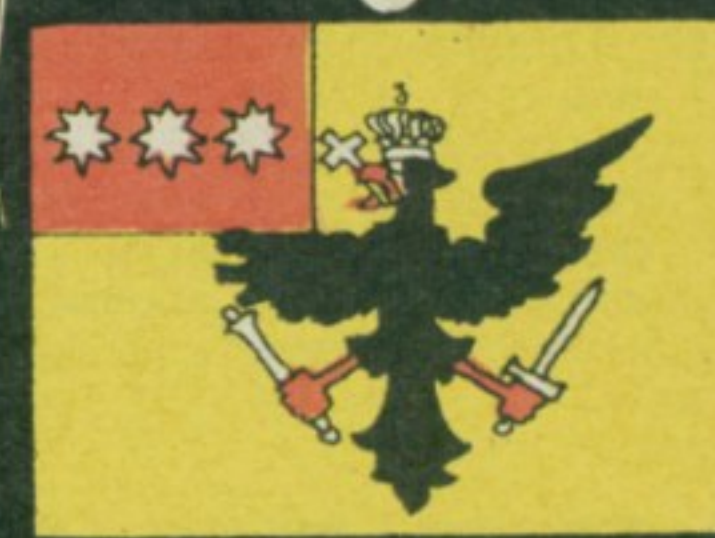

b

a

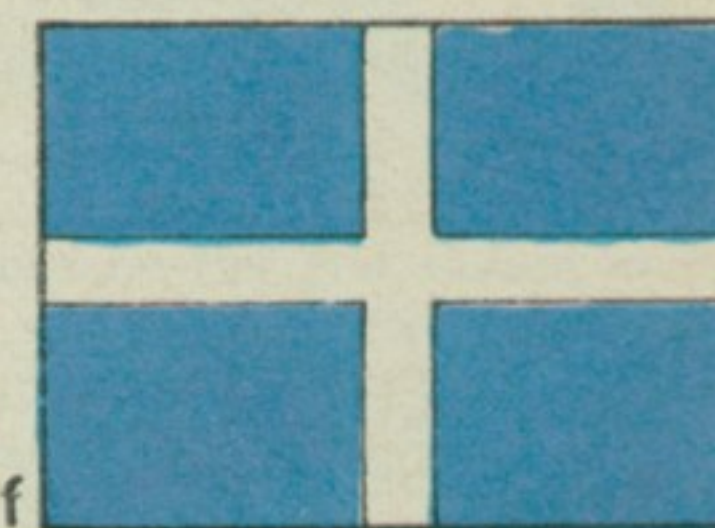
c

d

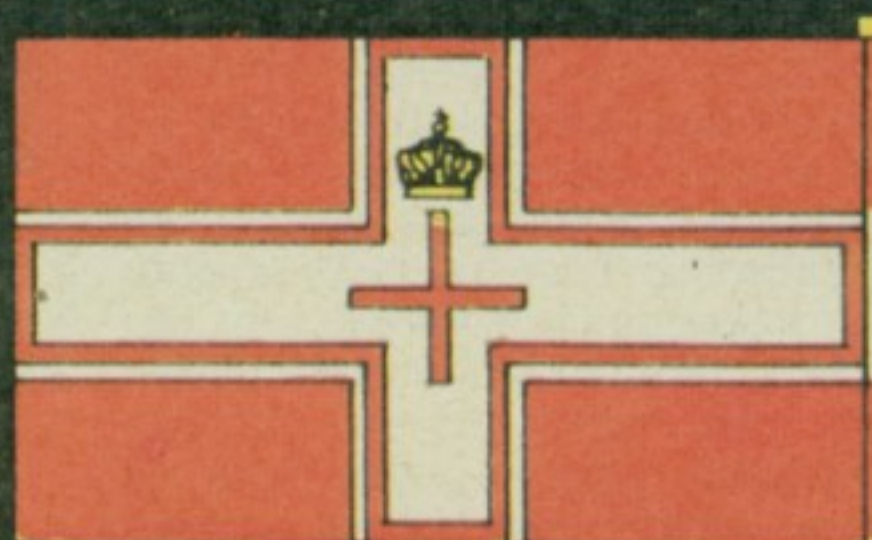
e

f

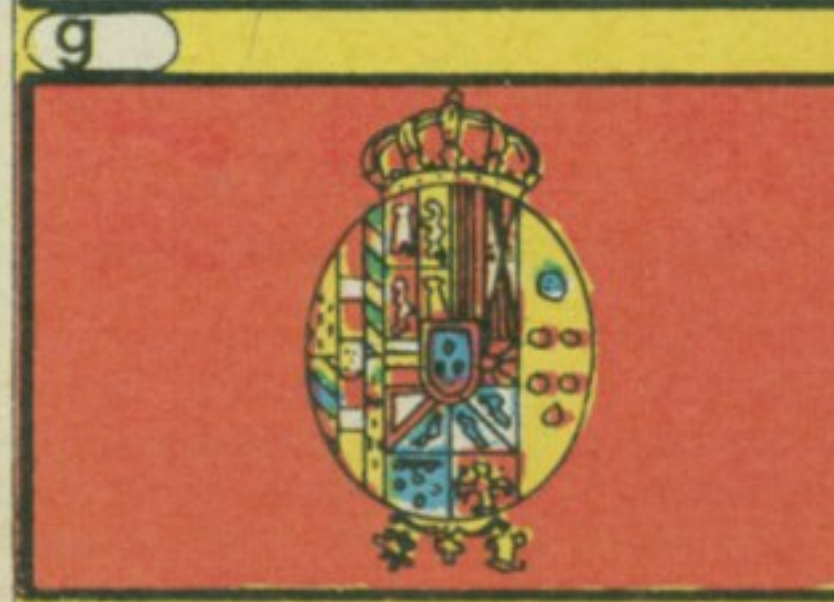
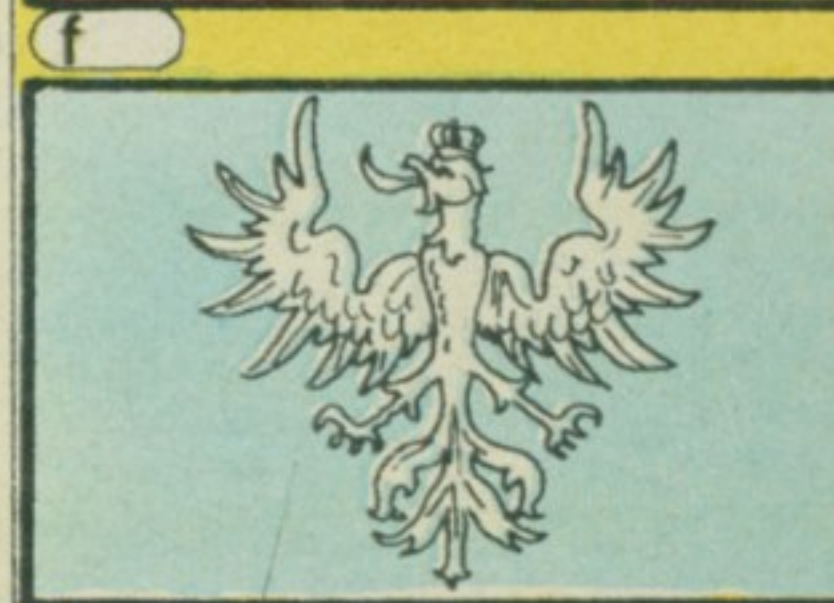
ОСЛОБОЂЕЊЕ БАЛКАНА

Први српски устанак 1804. године представљао је почетак пропадања турске царевине. Карађорђе је повео устанике под заставом са грбом Србије и Шумадије (а). Прва застава ослобођене Србије имала је такозване пансловенске боје: црвену, плаву и белу (б). У Црној Гори кнез Никола је имао заставу са хералдичким фигурама (с), као и кнез Влашке (д) чија се земља 1851. ујединила са Молдавијом у данашњу Румунију. Најдуже је трајала борба за ослобођење острва Крит чија за-
става (е) подсећа на заставу Грчке (ф).

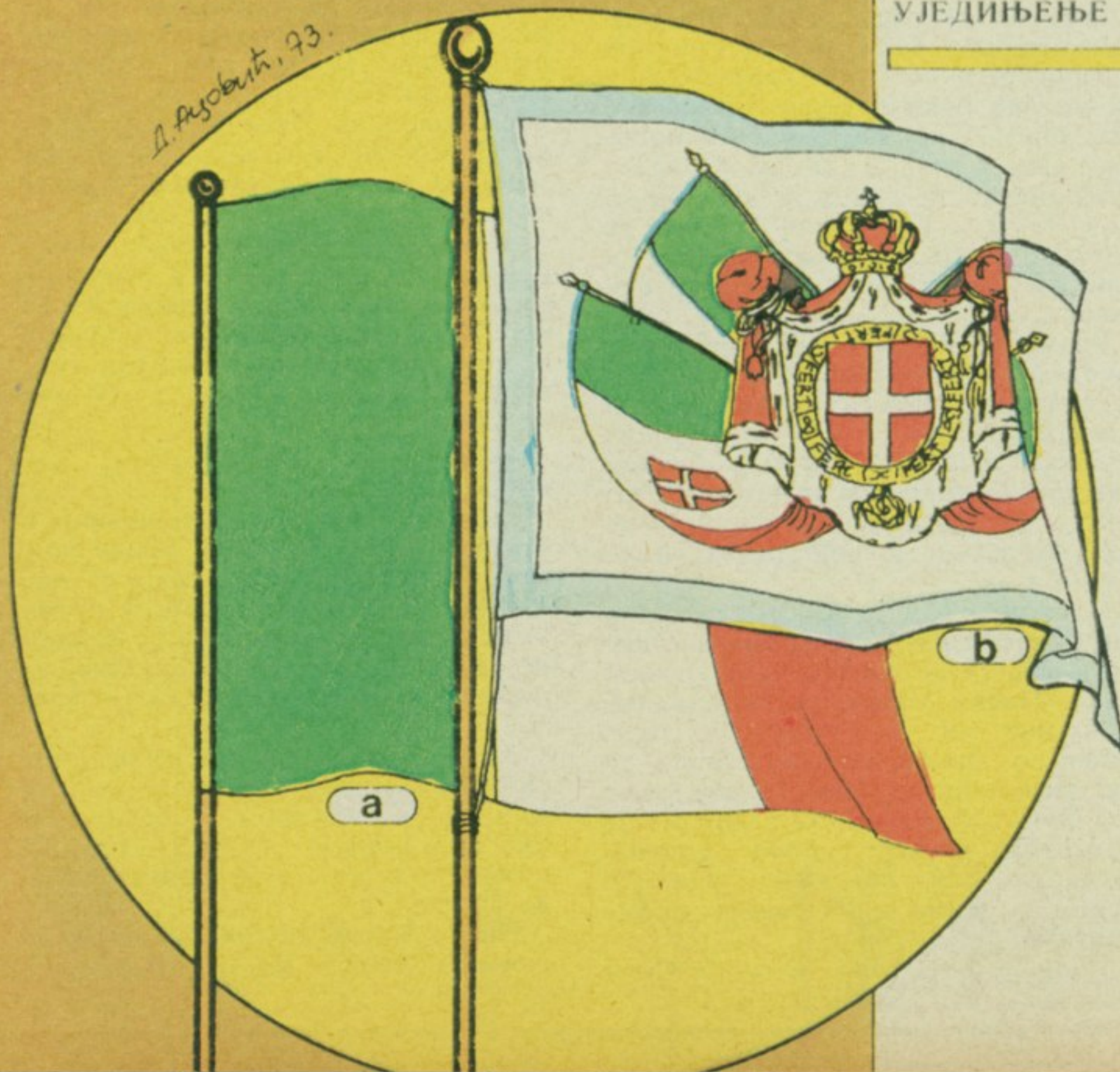
c

d

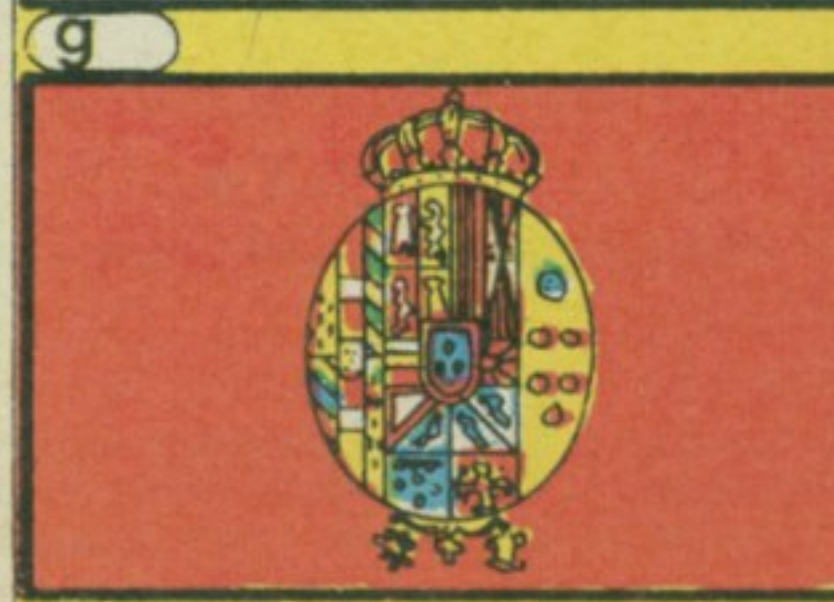
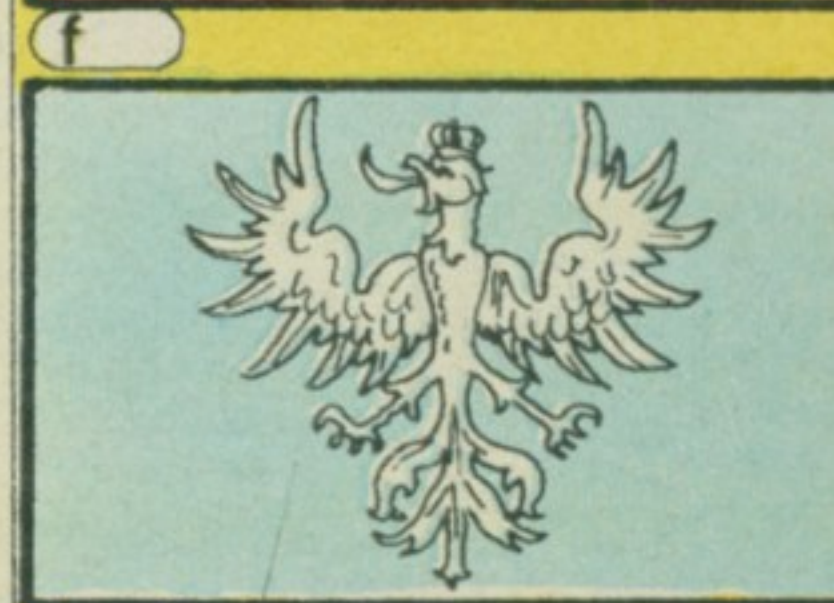
УЈЕДИЊЕЊЕ ИТАЛИЈЕ

Откако су Лангобарди у VI веку основали своју државу, Италија није била уједињена. У 19. веку такво стање постало је неодрживо јер су на престолима десетина државица седели страни владари, претежно из бурбоњске и хабсбуршке породице. Само је краљ Сардиније био Италијан. Када је у рату за шпанско наслеђе савојски војводски дом добио Краљевину Сардинију, назив краљевина протегао се на све поседе Савојаца, односно на целу северну Италију. Године 1848. Сардинија је добила први устав и зелено-бело-црвену тробојну заставу (а). Уједињењем Италије то је постала застава нове државе а заставу краља Сардиније постала је заставу краља Италије (б). Но, пре тога, предвођена Гарибалдијевим, црвеним кошуљама, ратна застава Сардиније (с) поразила је трупе под ратним заставама Свете столице (д), Тоскане (е), Модене (ф), Напуља (г) и осталих феудалних господара Апенинског полуострва.

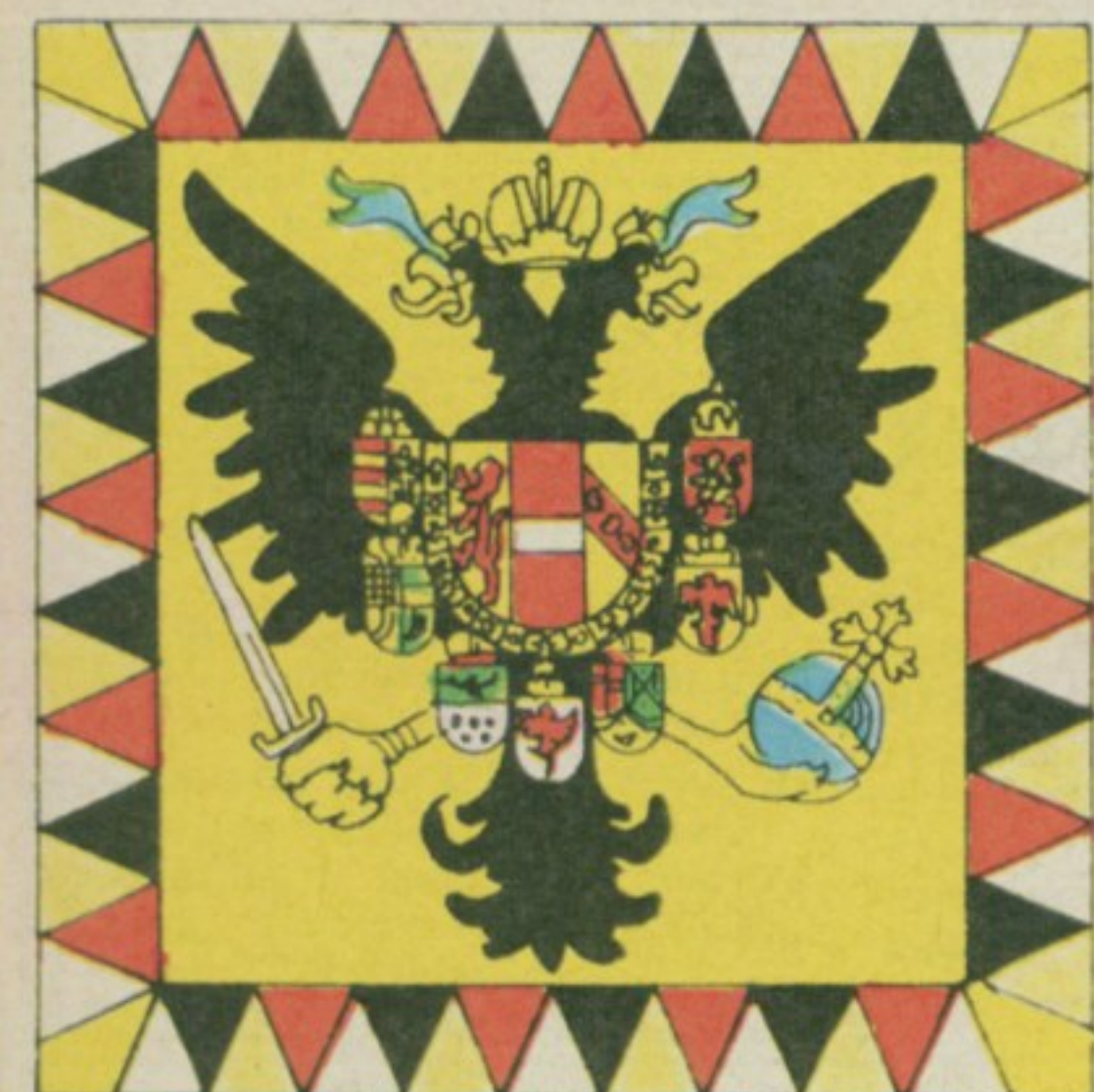

a

b

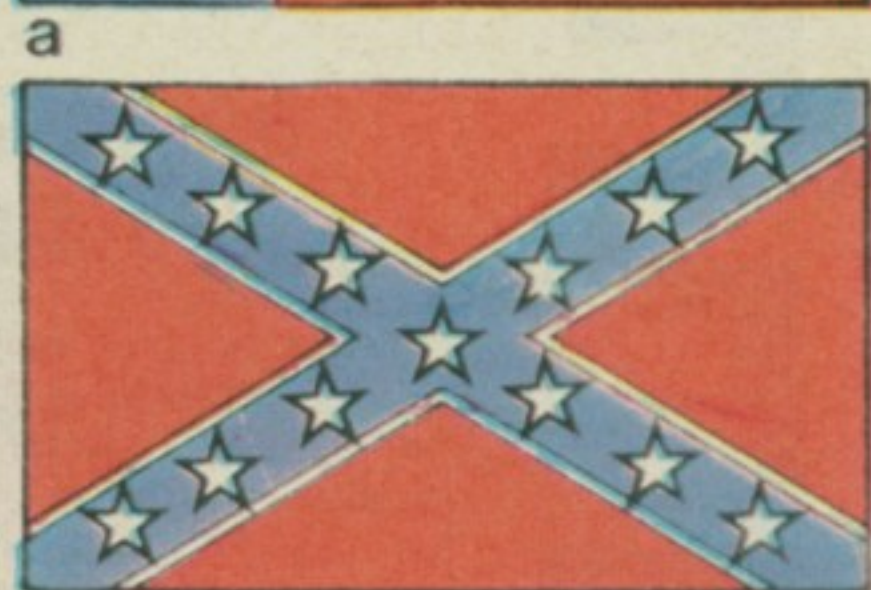
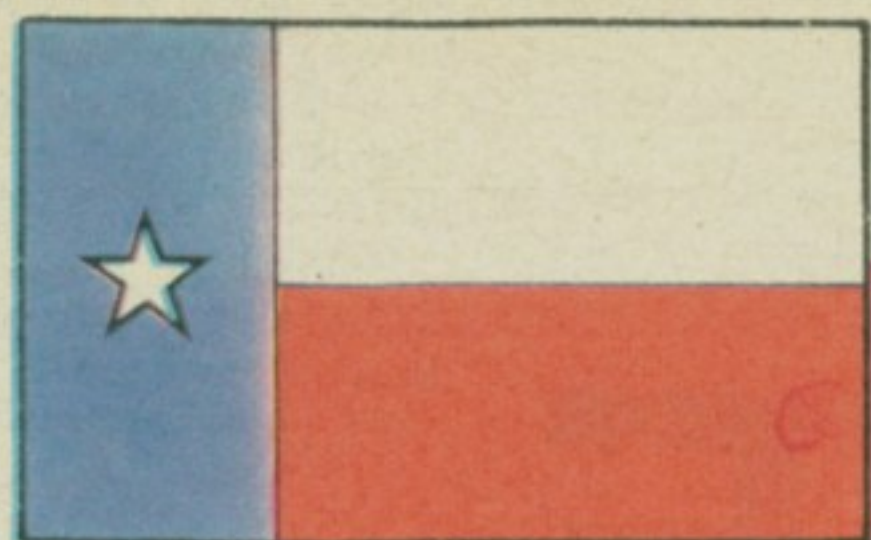

ЛОВИ

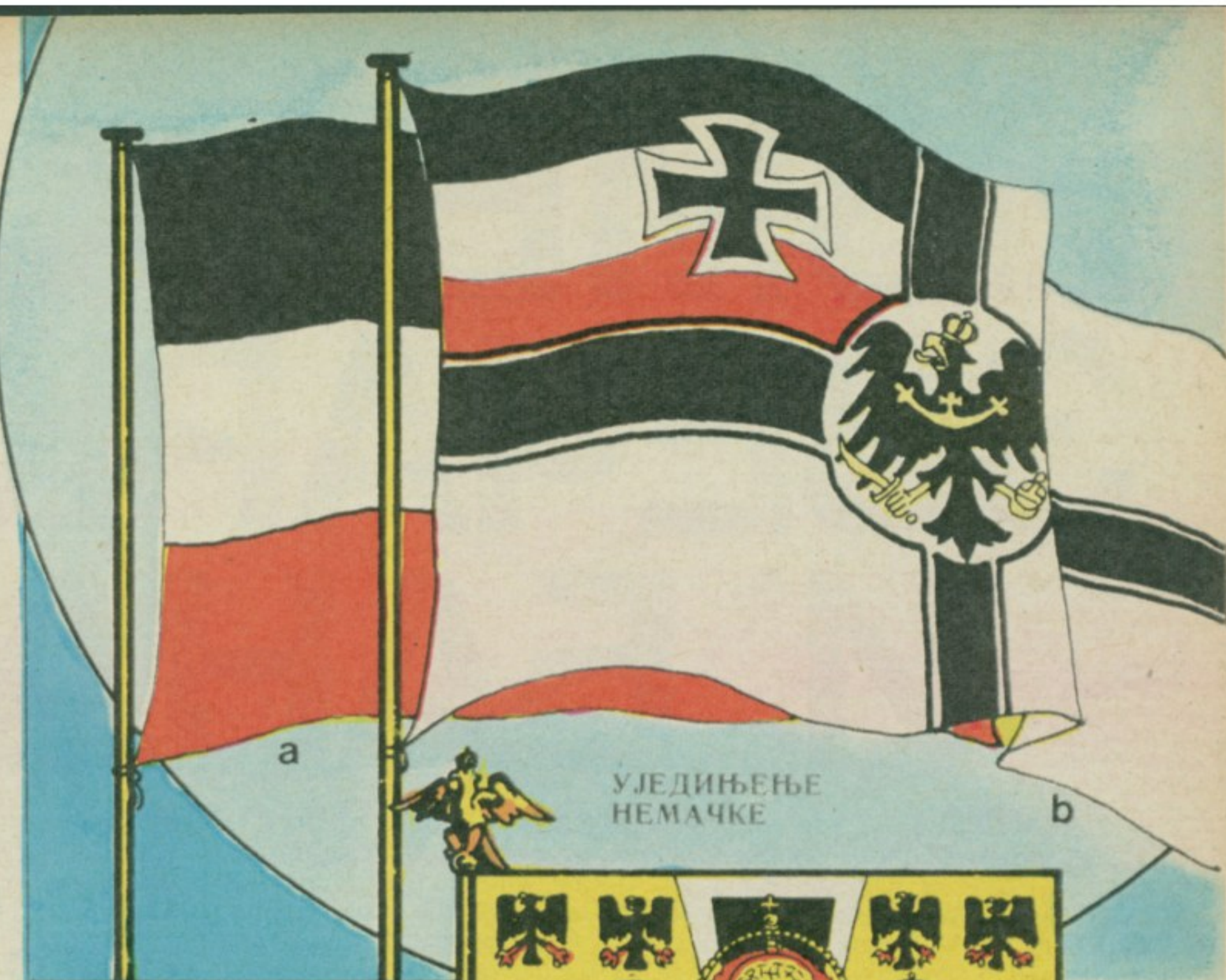
ТАМНИЦА НАРОДА

После распадања Светог Римског Царства, дотадашњи цар Франц уздигао је Аустрију до империје. Царска застава Аустро-Угарске монархије носи црног двоглавог орла са грбом на грудима. На грбу су поља Хабсбурга, Аустрије и Лорене а на малим штитовима грбови потчињених земаља.

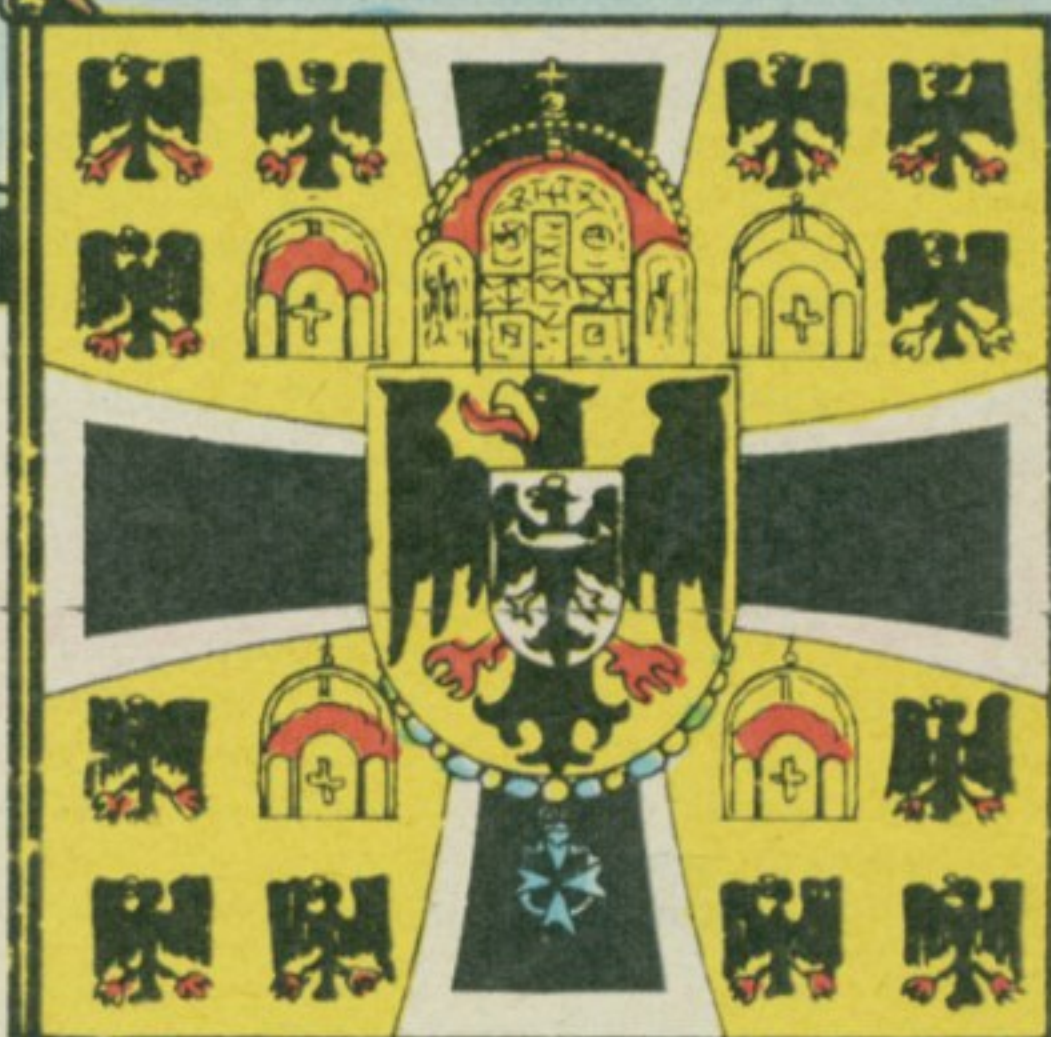
СТВАРАЊЕ СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА

Два догађаја су од највећег значаја за рађање данашње Америке: отцепљење Тексаса од Мексика и припајање Сједињеним Америчким Државама као и велики грађански рат Севера и Југа. Застава Тексаса, усвојена 1839. у време независности, и данас је застава савезне државе Тексас (а), а застава Југа (б) нешто измењена као застава савезне државе Џорџије.

УЈЕДИЊЕЊЕ НЕМАЧКЕ

У Версају је после француско-пруског рата Бизмарк је прогласио Немачку за царевину у чији су састав поред Пруске ушле и јужне немачке државице. На слици горе: застава Немачке (а) и ратни стег (б).

По узору на пруски краљевски стег усвојена је 1871. и застава немачког цара. Пурпурна боја основе замењена је златном, а пруски орао грбом нове империје.

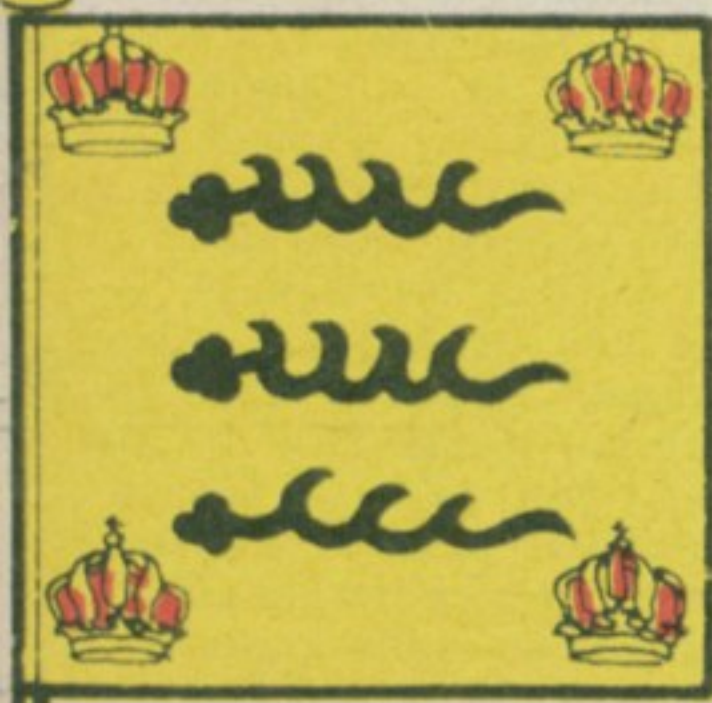
Застава баварског краља носи грб династије Вителсбах која се на баварском престолу налази од 1180—1918. године. Плави троуглови и оквир преузети су из основног елемента баварског грба — плавих ромбоида.

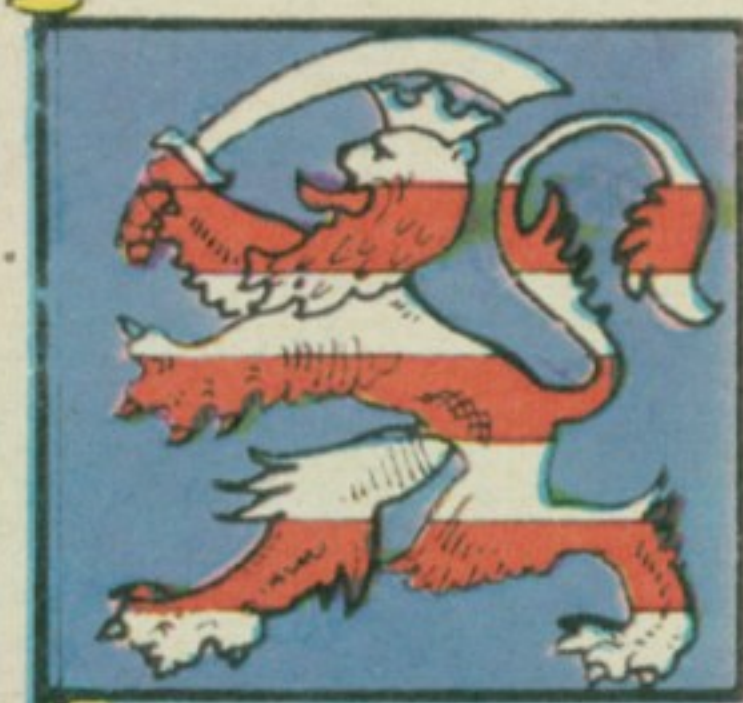
У оквиру Немачког Царства постојале су и мање феудалне државе. Таква једна, Краљевина Саксонија, имала је заставу са грбом старим више од 800 година.

Застава Великог Војводе од Бадена, чија династија потиче од Бертолда од Церингена, оснивача швајцарског града Берна, спада међу најједноставније.

Виртембершки краљ је имао заставу са три напратана јеленска рога који се као знак први пут појављују 1265. године на надгробном споменику једног од виртембершких грофова.

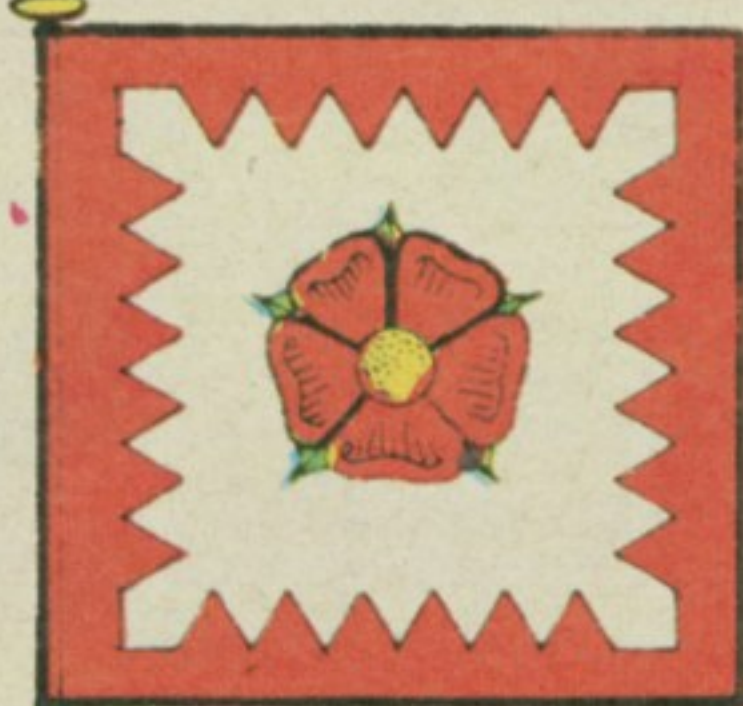
Застава Великог Војводе од Хесена има шареног лава са сабљом који је као мотив узет из грба тириншких ландгрофова од којих хесенски владари воде своје порекло. Пред крај 19. века изнад лава је доцртана краљевска круна.

Застава (на слици) припада војводи од Анхалта, владару војводства које је настало стапањем три државе асканијевске династије (Кетена, Бернбурга и Десуа) 1863. године.

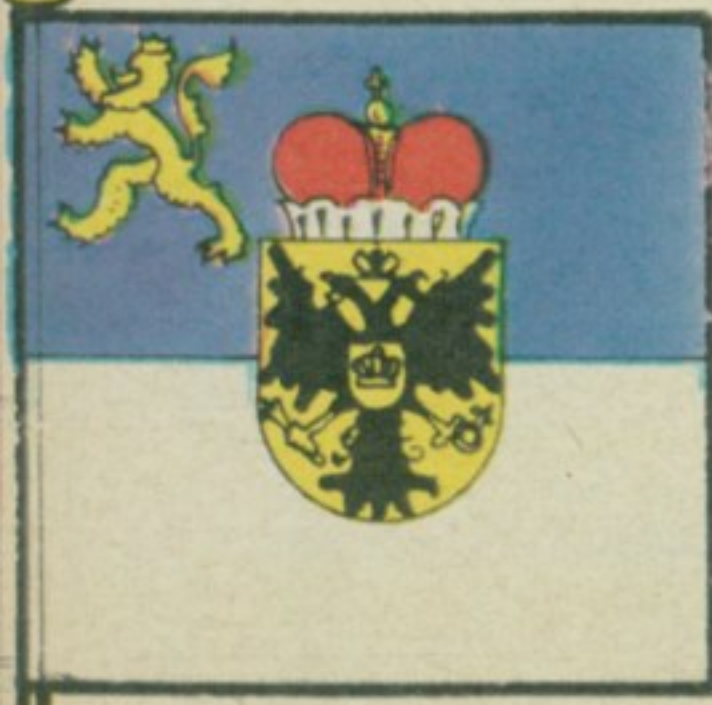
Држава великог војводе од Меклебург-Шверина простирала се у прибалтичким областима које данас припадају Пољској и Источној Немачкој. Његова застава имала је грб владара и слична је застави војводе од Меклебург-Штрелица.

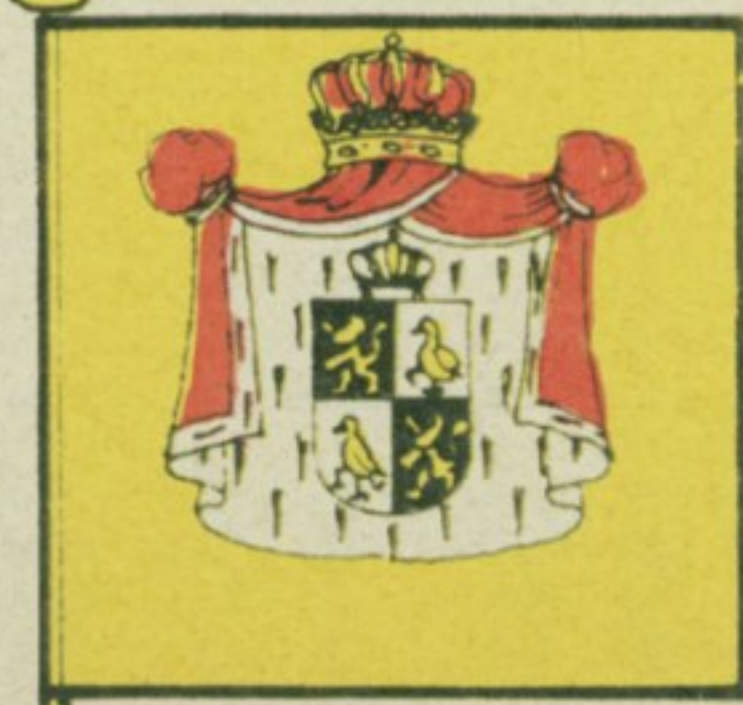
Застава кнеза од Шаумбург-Липеа садржи комбинацију руже Липеа, заједничку владарима неколико држава над којима су владали кнезови ове династије и зупчасте бордуре која представља деформисани облик листа коприве из грба Шаумбурга.

Застава кнеза од Липеа на којој се распознаје штит са ружом из породичног грба спада међу једноставније владарске заставе, какве су у то доба права реткост.

Застава кнеза од Шварцбург-Зондерсхаузена, владара једне од две шварцбуршке државе, има у центру грб римских царева као сећање на то да је гроф Гинтер од Шварцбурга 1348. био изабран за контрацара Светог Римског Царства.

Застава кнеза од Рајс-Шлајца, владара једне од две кнежевине у поседу династије у којој су се сви кнежеви звали Хајнрих. Крајем I светског рата кнез од Рајса био је Хајнрих LXXIV.

ИЗМЕЋУ ЗВЕЧАРКЕ И БАНДЕ

Ово тражиш, зар не? Берт Париш подиже главу и угледа брадатог младића у црној кожној виндјаки како излази из шуме. У руци је држао део ципа који је он управо тражио. Иза њега су се појавила још петорица. Са њима је била и једна плавоко-са девојка и сви су имали црне чизме, кожне панталоне и виндјаке. Њихови мотоцикли стајали су у близини.

— Надам се да се не љутите што је Хуго узео тај део са вишег ципа? — обрвати се девојка Берту. — Узео га је за мене. Баш ми се свиђа.

Док су се мотоциклисти смејали томе као доброј шали, Берт је забринуту мислио како нема никаквог изгледа да се домогне своје ловачке пушке која је лежала на задњем седишту ципа.

— Зар не читаш новине? — упита га Хуго. — Зар не знаш да је опасно залазити у ове шуме?

Берт је у том тренутку видео како Џенет излази из шатора.

— Охо, па овај човек није сам! — примети Хуго.

— Шта се догађа...? — уплашено је упитала Џенет, када је угледала девојку и младиће одевене у црну кожу како у полукругу стоје око Берта.

Један младић приђе Џенет и ухвати је за руку говорећи јој како је лепа. Остали су се наглас смејали. Берт то није могао да отрпи, замахнуо је руком и ударио га.

НЕУСПЕЛО БЕНСТВО

— Сада си направио страшну грешку — тобоже забринуту рече Хуго. — Дошли смо да ти вратимо део твог ципа, а ти из чиста мира изазиваш тучу. Зашто си ударио Џекија?

Берт зграби Џенет за руку и са њом потрча у шуму. Нису успели да измакну ни двадесетак метара, а банда их је стигла и ударцима оборила на земљу. Џеки је ногама газио Берта док овај скоро није изгубио свест.

Младићи и девојка сели су укруг око Џенет и доувкли Берта крај ње. Двојица су отишли дубље у шуму да би се убрзо вра-

тили са пет балона вина. Почели су да пију. Берт и Џенет уплашено су посматрали како се опијају; банда као што је ова могла је да их растргне на комаде, тек тако, забаве ради.

Два или три пута годишње, двадесет шестогодишњи Берт Париш затварао је своју радњу у Марипози, узимао ловачку пушку за риболов као и нешто хране и својим ципом одлазио на недељу дана у лов и пецање у планине Сијера Неваде или пустињу Мохаве. Увек је одлазио сам, али

**ПРВИ ПУТ ЈЕ
БЕРТ ПАРИШ
ПОВЕО У ЛОВ
И СВОЈУ
ДЕВОЈКУ.
САДА СЕ
ЗБОГ ТОГА
ГОРКО КАЈАО.**

овог пута је пошто-пото хтео да с њим да пође и Џенет, девојка с којом је ускоро требало да се венча. Сада се горко кајао што ју је повео.

Чланови банде били су убрзо мртви пијани, сви сем девојке. Берт је завукао руку у џеп и извадио сто долара које је понео са собом и разбацао их. Док су

новчанице падале на чланове банде и око њих, Берт је ухватио Џенет за руку и потрчао у шуму. Од батина које је добио болом га је сваки делић тела, тако да је трчећи једва задржавао сузе. Десетак минута касније обоје су, задихани, застали. Нису смели дуго да се одмарају, јер им је у ушима одзвањао глас де-

војке која је почела да виче на младиће:

— Грамзиве будале! Оставите тај новац. Зар не видите да су нам побегли?

Неколико пута је исцрпљена Џенет застајкивала го ворећи да даље не може. Берт ју је храбрио:

— Мораш! Знаш шта нас чека ако нас ухвате...

МОТОЦИКЛИСТИ У БЛИЗИНИ

Када су стигли до простора не висоравни и застали да се одморе, Берт је изнео Џенет свој план: морају стићи до Пајнкреста, најближег насеља. А то је значило најмање дан и по хода кроз шуму. Наједном, чули су како се неко кикоће иза њих. Уплашено су се окренули и угледали младића у црној кожи, ружног рошавог лица с ножем у руци. Берт је ослушнуо: није чуо брујање мотоцикла.

Без икакве опомене, ударио је младића ногом у стомак. Он се затетурао и нож му је испао из руке. Сада је почела равноправна борба. Берт је знао да од њеног исхода зависи његов и Џенетин живот. Рвали су се, падали, устајали, удараали рукама и ногама. Најзад је

Били су гладни. Берт је скоро успео да погоди зеца каменом, али само — скоро.

Изгледало је да банда стеже обруч око њих. Не само да су чули брујање мотоцикла, већ неколико пута и гласове. Ишли су опрезно, корак по корак, тако да им се чинило да до Пајнкреста никад неће стићи.

Ту ноћ провели су испод једног дрвета. Када се Берт ујутру пробудио, чуо је у близини опасно шиштање. Подигао је главу и спазио звечарку на грани. А онда, угледао је Џека и девојку.

— Какав диван приказ — приметила је девојка. — Сада ћемо да посматрамо како ће звечарка да их докрајчи.

Дошапнуо је Џенети да устане и, потрчи а онда је нагло повукао грану и спретно одбацио звечарку у правцу Џека и девојке. Звечарка је пала тачно Џеку на груди. Девојка је вриштећи побегла. Шта се даље догодило, Берт и Џенет нису видели, јер су потрчали у дубину шуме колико су их ноге носиле.

ПОТЕРА

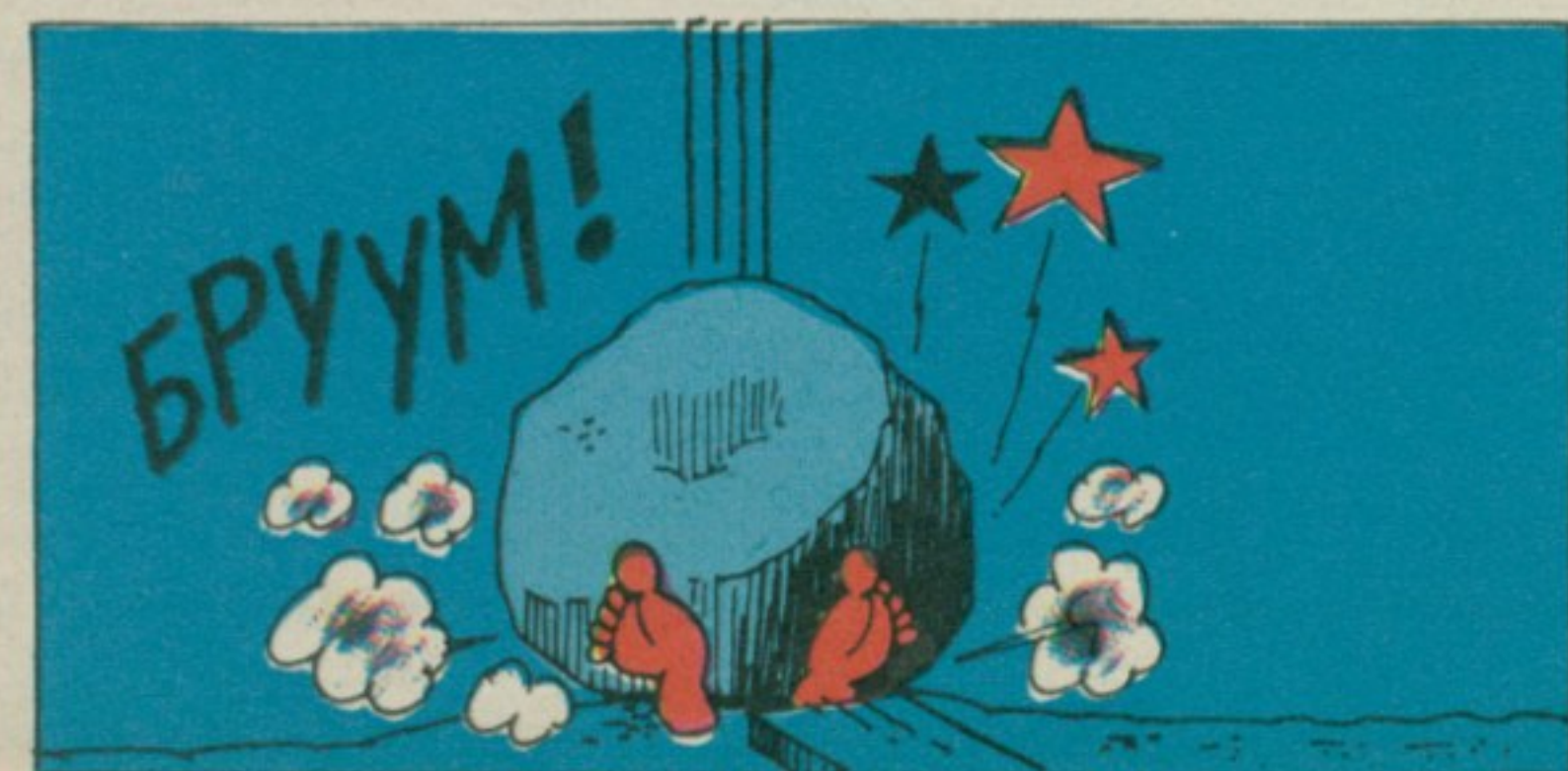
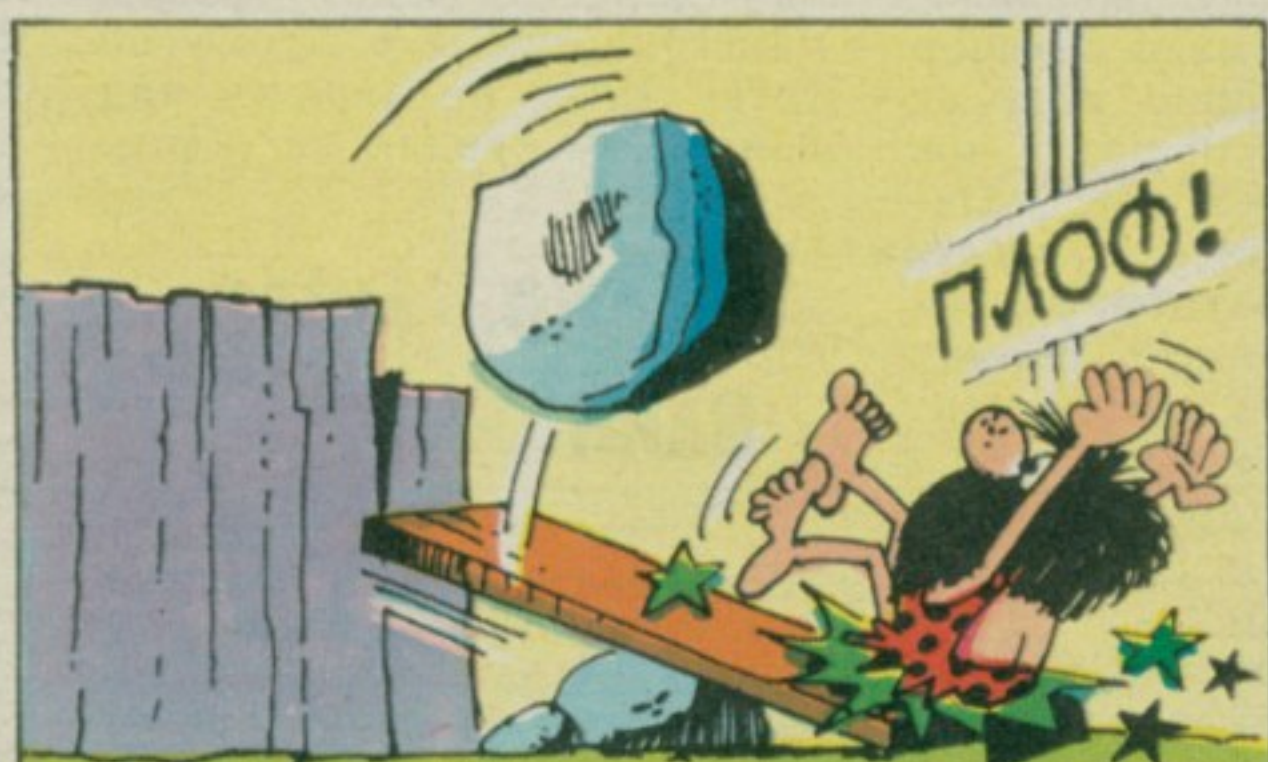
Берт је знао да ће их банда, поготову после случаја са звечарком, дуго и окротно мучити пре него што их убију само ако их стигне. Такође је знао да Џенет, овако изгладнела и уморна, неће издржати још један дан. У сумрак, чуо је гласове. Проценио је да банда није удаљена више од сто метара. Легао је крај Џенет и чекао да она заспи, а затим се полако прикрао месту на коме се улогорила банда. Четворица младића и девојка спавали су, а један је држао стражу крај мотоцикла. Берт му је опрезно зашао иза леђа и ударио га у главу пре него што је овај успео да виче. У џепу му је нашао велики нож. Њиме је распарао гуме на свим мотоциклима, сем на једном, који је одгурвао натраг до Џенет. Џенет је већ седела иза њега на задњем седишту када су се појавили младићи и девојка. Берт је дао гас и мотоциклом кренуо право на њих. Хуга, који је покушао да га заустави, ранио је ножем, другог је оборио мотоциклом, а онда је нестало у планини.

Два и по часа касније Џенет и Берт су седели у канцеларији шерифа у малом насељу Блу Крик и причали шта им се догодило. Одмах је организована полицијска потера. Полицијци су нашли Џека који је умро од уједа звечарке. У зору следећег дана похватана је читава банда: њени чланови исцрпљени, гладни и изранављени нису од свог последњег логора одмакли више од две миље.

Суђено им је због суровог напада на излетнике, знатне количине дроге нађене код њих и једног пожара који су раније подметнули. Осуђени су на робију од једне до три године. Током истраге било је утврђено да би Џек био спасен да су га његови другови одмах одвели лекару.

А. О.

ПРЕПОТОПОККО

ВЕЛИКИ СТРАХ

Била је то, како страшни ловци кажу, зима измишљена за лов. На падао је дебели слој сувог снега, пршанца. Као да је неки луди воденичар, одозго из висине, засуо целу земаљску куглу дебелим слојем брашна! Снежни фестивал је целу шуму обукао у беле костиме.

Корачали смо тек пробијеном пртином који су, још ноћас, пропртили лугари, или људи који су, с друге стране шуме, морали да изврше опкољавање чопора дивљих свиња.

Мој нераздојни друг у лову Мићун Шакић, по природи ћутљив и скроман човек, јутрос као да је био расположен за препирку. То су биле ретке прилике. Али, кад су наилазиле, онда је његова „препирка“ увек била зачињена извесним безазленим хумором. Наставили смо тачно тамо где смо синоћ стали...

Отворите очи!

— Ја у животу — рече мало се осврнувши преко рамена — нисам видео тако тврдоглавог човека... Како те не мрзи да вучеш ту огромну пиштољчину и да изи граваш Тексашанина усред Војводине? Признајем да си врло атрактиван за сеоску децу, али у лову... шта ће ти то?

Насмејао се гласно. Учинило ми се толико гласно да је неколико праменова снежне магле почело да тоне са грана наниже.

Нисам одмах одговорио. Нехотице сам скренуо поглед на своје бедро где се у футроли љуљала та, како он каже, огромна пиштољчина. Уосталом, би сам јако поносан на свој ремингтон калибра 45. У том тренутку, наравно, нисам знао да ћу баш тога дана бити још много веселији што је та пиштољчина у мом друштву, нити сам могао наслутити да ће мој другар Мићун, неку годину касније, зажалити што нема исту такву навику. Али, то је друга прича. Корачајући у стопу за њим, одговорио сам хладно:

— Па шта га знам, Мићуне... Навикао сам одмалена, а ловио сам још као балави дечкић, да имам неко обезбеђење ако ми карабин затаји, или тако нешто...

Пново се насмејао:

— Ајде, ајде, момчино, не прећеруј! Ја сам прошао цео рат па ми никад карабин није затајио! Ако човеку не затаји петља позади, добра пушка никад неће.

Можда бисмо се још мало кошкали да већ нисмо стигли на место где је требало да направимо заседу. Лугар, један кочоперан симпатичан Банаћанин, чика Миленко рече задихано:

— Од сада никакве гала-

КАРАБИН ЈЕ ЗАТАЈИО

**ОГРОМНА
РАЊЕНА ЗВЕР
ЈУРИЛА ЈЕ
ПРАВО НА МЕНЕ
ДОК САМ ЈА
УЗАЛУД
ПОВЛАЧИО ОБА-
РАЧ НА ПУШЦИ!**

ме! Мало смо окаснили, а наши другари су још пред зору нагазили на крдо дивљих свиња. Можда неће проћи ни двадесетак минута, а и мање, ту су! Отворите очи добро! Поред крда, или уз њега, стално се мува она чувена већина коју сељаци зову „Дивљак“. У њему има мали милион зрна из карабина, која су на њега испалили разни ловци, али га нико није натерао ни да клекне. А изгледа и да је полудео од толиких рана па је подивљао. Тај одмах креће напред без пардона.

— Кад бих имао толико олова у себи и ја бих побеснео — кажем.

— Па гледајте — рече чика Миленко кисело — да се и то не догоди. Имају ловци обичај да један другом напуне тур а испразне чутурицу...

Нестао је брзо. Онако мален и кривоног, у дубоком снегу, лично је и сам на неку дивљач која се пробија кроз шуму.

Ућутали смо. Чекали. Мићун је био педесетак метара десно. Стао сам за једно дебело стабло, али више десно, да бих могао да осматрам. Проверио сам свој

карабин. Све је било у најбољем реду. Муниција прописна са распрскавајућим зрнима. Чак сам набио, иако то није препоручљиво, шести метак у цев. Проверио сам с које стране струји ваздух и, ипак, запалио цигарету. За сваки случај, ако дође до неког брзака, наместио сам је у леви угао уста. Да се не опрљим кад притиснем кундак на образ.

Бедно, мало — КЛИК

Тек сада, кад сам остао сам и непомичан, био сам заплуснут лепотом овог зимског јутра. Заиста, све је подсећало на призоре из бајки или Дизнијевих филмова. И гране са огрлицама од снега, и шарени ћилими изаткани од сенки, и та величанствена белина из које је струјала хладноћа и лепота... Ову лепоту човек може да осети, ипак, само из добро постављених чијама. Ја сам их имао...

Али, сва та лирска размишљања нагло су пресечена. Један познати шум, који је подсећао на удаље-

но гроктање, изоштрио је сва наша чула за стоти део секунде... Опет се чује гроктање. Нема више филозофирања. Овог пута крдо је ту, преда мном. Избило је десно од мене на неких сто метара. Удариће право на Мићуна! У том тренутку сам му завидео... Колико сам могао да проценим било их је око седам-осам. Видим Мићуна како се заклања и диже карабин. Три или четири реска пуцња поцепала су тишину. Бели прах полетео је с грана. Толико сам се унео у тај прозир да ме је врло блиско, дубоко и бесно фоктање скоро пресекло. Као да су неке огромне поварене оргуље засвирале свим дубоким тоновима одједном. Док сам бленуо у призор десно од мене, чувени „Дивљак“, страх и трепет Црне шуме, избио је као захуктала локомотива на четрдесетак метара. Колико брзо сам принео карабин рамену — не знам. Вероватно муњевито. Та навика, која је више рефлексна, стиче се вежбама. А код мене их је од детињства било превише. Чак и непријатних. Цео један рат...

Онда се догодило оно у

чему нисам имао никаквог искуства: кад сам повукао обарац, чуло се само једно бедно мало — клик! Муњевито сам ретитирао и убацио нови метак у цев. Опет још једно бедније — клик! Ниједан метак није опалио.

Честитам, другар!

Ледена рука страха зграбила ми је рапавим прстима срце и стегла га као менгелама. Захуктала маса дивљег вепра налазила се већ на десетак корака испред мене! Видео сам лепо мале кржаве очице пуне неизмерног беса. И огромне кљове као два исукана ножа. Иза та два брзојурећа ножа налазила се већина од преко двеста четрдесет килограма.

Осећао сам се као парализован. Шта се даље догађало тек ми је много касније испливало у сећању. Тог тренутка нисам знао ништа. Тек у једном моменту, као кад човек повраћа дах, осетио сам дубоку тишину. Једна огромна длакава главаца, чудно искривљена, лежала је на метар, метар и по испред мене. Остали део телесине утонуо је у снег... У руци сам видео свој огромни ремингтон. Био је потпуно празан. И остао онако отворен, после последњег испаљеног метка. Полако сам спустио навлаку, убацио по навици резервни магацин и лагано га вратио у футролу. Тек тада сам чуо Мићунов глас:

— Е, од данас те стварно нећу више „качити“ око те пиштољчине! Нисам веровао да човек може тако брзо, тачно и хладнокрвно да барата том кубуром... Честитам, другар!

„Хладнокрвно“, помислио сам у себи и осетио како ми се хладан зној леђи на лицу. Мићун је луд! Па ја једва долазим к себи. Тако бих радо запалио цигарету! Али, бојим се приметити да ми дрхти брада ако отворим уста. Изгледа да сам покушао да се осмехнем. Ко зна да ли ми је успело. Међутим, Мићун је погрешно протумачио мој немоћни смешак. Тврдио је касније како сам се осмехнуо као прави револвераш из холивудских филмова.

Недељу дана касније, кад сам тај догађај причао у друштву, тако сам га нажитио и улешао, да је стварно био прави мали духовити сценарио.

— И шта је било?! Шта је било?! — узрујавала се једна наша колегица пред крај приче.

— Ништа — кажем с висине. — Та већина ме је растргла на комаде и никад се више о мени није ништа чуло!

Друштво се ваљало од смеха, а ја сањам понекад оне мале, пакосне, кржаве очи...

Милош Гојковић, новинар и ловац

УЗАЛУД СУ ВОЗОВОЋИ ДАВАЛИ ЗНАК ДА СТАНЕ. ВОЗ ЈЕ ПРОЈУРИО КРОЗ ЖЕЛЕЗНИЧКУ СТАНИЦУ У СЛАВОНСКОМ БРОДУ БРЗИНОМ ОД 100 КИЛОМЕТАРА НА ЧАС.

Пословни брзи воз „Диоклецијан“ 1401 јурио је кроз прохладну зимску ноћ. Зима је ове године била без много снега али је те ноћи мраз у славонској равници био оштрији него обично.

Иван Видовић, дежурни службеник у железничкој одјавници број 13, удаљеној око четири километра од

које избијају испод вагона.

До станице у Славонском Броду има око четири километра. Тамо ће, значи, воз бити за неколико минута. Требало је радити брзо, брже од воза. Видовић је дохватио телефон. С друге стране жице јавио се отправник возова Јосип Судић.

— Испод вагона воза 1401 који је овог часа прошао

„маневарка“ скупљала је теретне вагоне да би их пребацила на један од слободних колосека. Њен машиновођа Васо Котруц промолио је главу кроз прозор. То је за време посла често радио да би видео којом брзином треба да приђе вагонима које су радници морали да закаче један за други.

„Диоклецијан“ је управо

Спасиоци композиције брзог воза на прослави приређеној у њихову част. На слици слева наредно: Васо Котруц, Вакрисије Алексић, Иван Видовић (чуџе), Лука Крајновић, Стјепан Крсник, Тодор Радишић и Јосип Судић (стоје).

БАНКЕТ ЗА МАШИНОВОЋУ

железничке станице у Славонском Броду, подиже поглед према великом сату који је висио на зиду: било је десет до четири. Смена му је истицала кроз неколико часова а дотле му је још остало да испрати брзи воз „Диоклецијан“ који је пошао из Сплита за Београд синоћ у 19.30, а поред његове одјавнице и станице у Славонском Броду треба да прође без заустављања око 4.15.

До доласка „брзог“ има још времена, закључио је и наставио да чита новине које је већ неколико пута остављао због посла.

„Диоклецијан“ те ноћи није каснио. Видовић је телефоном обавештен са железничке станице која се налази испред станице у Славонском Броду да је воз управо прошао кроз њу и да се приближава Видовићевој одјавници.

»ДИОКЛЕЦИЈАН« ДОЛАЗИ

Видовић стави шапку на главу и дохвати фењер са стола. Упалио га је и изишао пред одјавницу.

Из таме изронише фарови локомотиве. Уз тутњаву која је бивала све јача „Диоклецијан“ је у ноћи изгледао као сабласт. Локомотива и први вагони већ су прошли поред одјавнице када је Видовић случајно бацио поглед на точкове воза. Искусни железничар просто се скаменио! Погледао је боље. Не, није могло бити забуне, то су варнице! Прштаље су на све стране испод једног вагона.

Воз је јурио брзином од 100 километра на час а у станици Славонски Брод неће стати. Питање је да ли ће неко приметити варнице

поред одјавнице 13, избија ватра! Зауставите воз! — викао је у слушалицу одјавник Видовић.

СИГНАЛИ НИСУ ПОМОГЛИ

За непун минут читаво оспособље железничке станице у Славонском Броду било је на ногама. Речи су се преносиле брзином већом од брзине воза који је већ улазио у станицу. Поред станичне зграде и људи који су махали заставицама пролетело је не смањујући брзину. Нису помогли ни светлосни сигнали.

Брзи воз је већ излазио из станице. На споредном колосеку стара локомотива

пролазио главним колосеком поред њега. Машиновођа гараве парњаче приметио је варнице. Није знао за узбуну која је била дата у станици јер је споредни колосек на коме је његова локомотива маневрисала био доста далеко. Али оно што је видео било му је доста да и сам схвати да брзи воз јури — у несрећу.

Повукао је ручицу сирене. Маневарка се продорно огласила, једном, па још једном... Одређена дужина звучне сирене и број оглашавања у прописима железничара значили су — опасност, кочи!

Изгледало је да брзом возу нема спаса. И даље је јурио несмањеном брзином. Већ су и задњи вагони про-

мицали поред маневарке. Васо Котруц се није предавао: давао је и даље звучни сигнал. Али без успеха. „Диоклецијан“ је одјурио у ноћ.

НА ИВИЦИ СМРТИ

— Нема му спаса! — загнурио је главу у руке машиновођа Васо. Зној му је цурио низ лице и мешао се са гаром.

Педесет и седам минута раније у брзи воз „Диоклецијан“ попео се у станици Новска Тодор Радишић, контролор службе кола за спавање и ручавање. У тренутку када је воз излазио из станице у Славонском Броду будио је једног кондукте

ра спаваћих кола који је задремао на дужности. Љути то га је прекоревао. Изненада, чуо је продорни писак локомотиве који је означавао опасност. Тргао се. Напрегао је слух не би ли чуо боље. Није се преварио: писак се огласио поново.

Контролор је одмах отворио прозор и погледао кроз ноћ у правцу железничке станице у Славонском Броду која је остајала иза њих. Онај звучни сигнал који је малопре чуо опет се јавио. Истог тренутка тачно испод вагона у коме се налазио угледао је варнице. Значи, то је разлог узбуне. Па то они у Славонском Броду нас упозоравају! Не оклевајући ни тренутка подигао је руку према ручној кочници изнад прозора и повукао је свом снагом. Точкови су зашкрипали. Воз је стао. Десетак минута касније „Диоклецијан“ се вратио у железничку станицу у Славонском Броду. На прозорима плавог вагона за спавање појавиле су се главе сањивих путника. Нису знали да је услед трења и загревања пукао рукавац осовине точкова баш на њиховом вагону и да су били на ивици смрти не само они већ сви путници брзог воза: да је воз продужио даље пукла би и осовина и вагон за спавање би исклизнуо из шина повукавши за собом и остале вагоне.

Тог дана брзи воз број 1401 стигао је са закашњењем у Београд. Неколико дана касније његовим спасиоцима приређен је банкет у хотелу „Парк“ у Славонском Броду. Стари машиновођа Васо Котруц стигао је на прославу право са своје гараве локомотиве.

Зоран Бањанин,
Барањска 8, Београд
(Хонорар 250 динара)

НАПРАВИТЕ САМИ

ИНДИЈАНСКИ НАКИТ

Познато је да детаљи у женској гардероби значе много. И најједноставније хаљине или блузе лепше ће изгледати ако су украшене огрлицом, каишем или неким другим детаљем. А још ако сте их сами направили задовољство је потпуно.

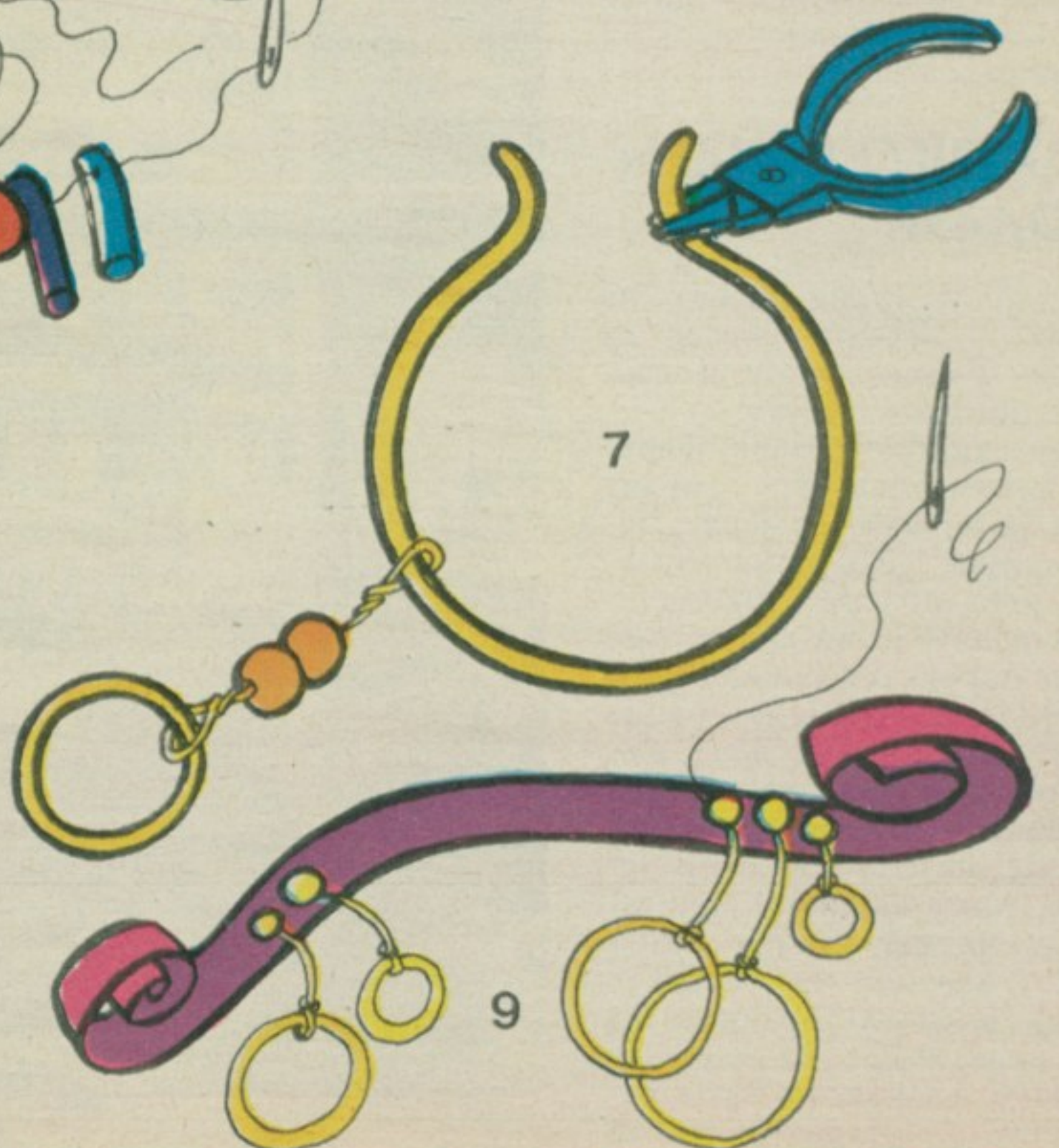
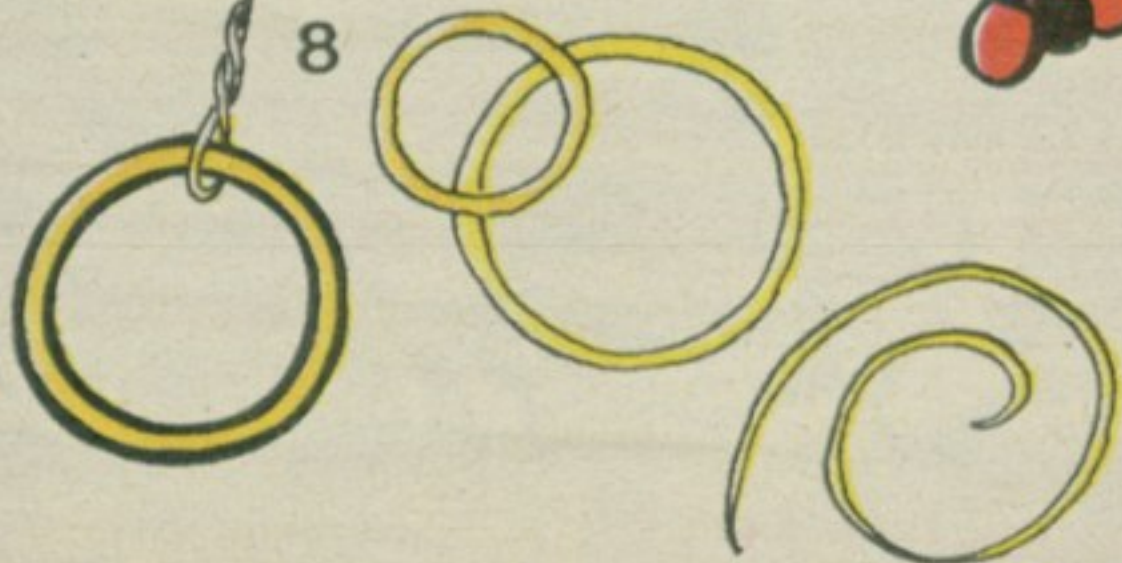
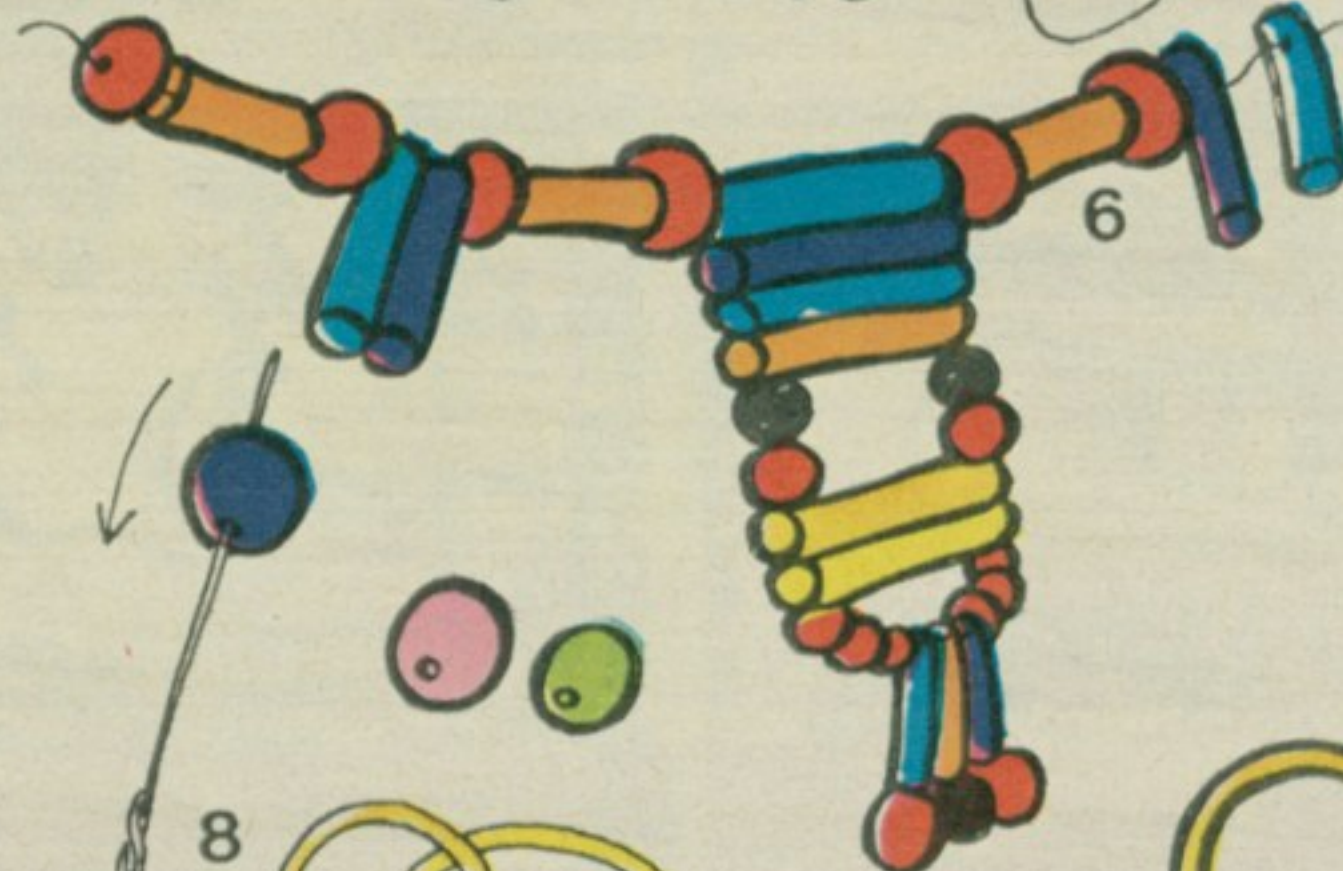
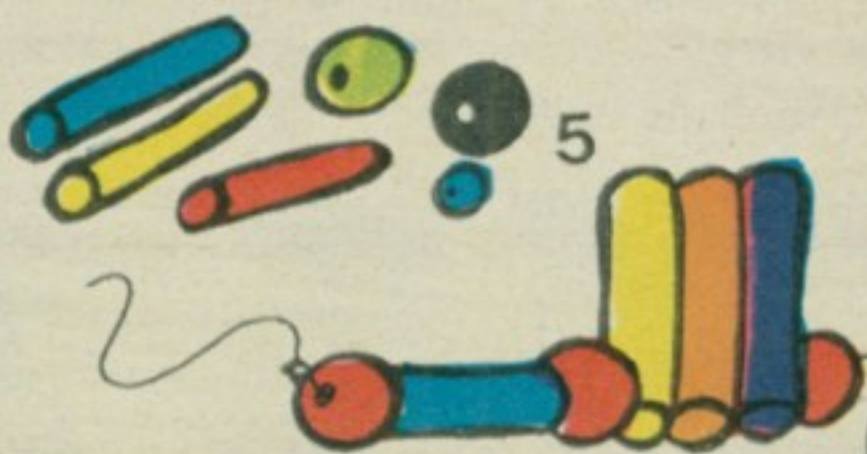
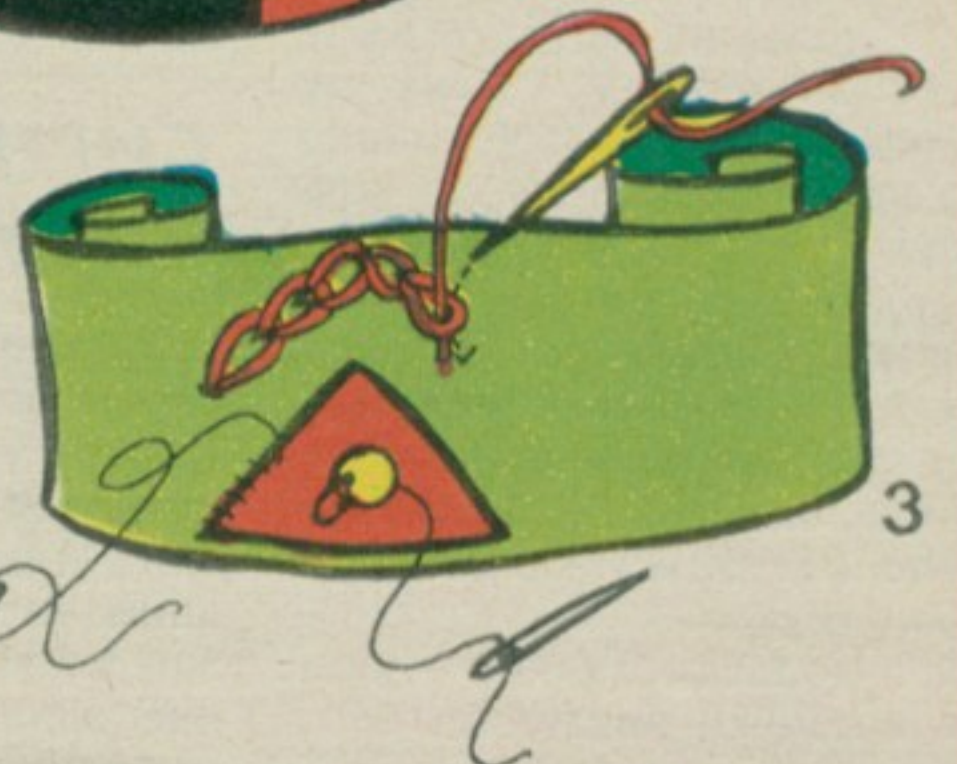
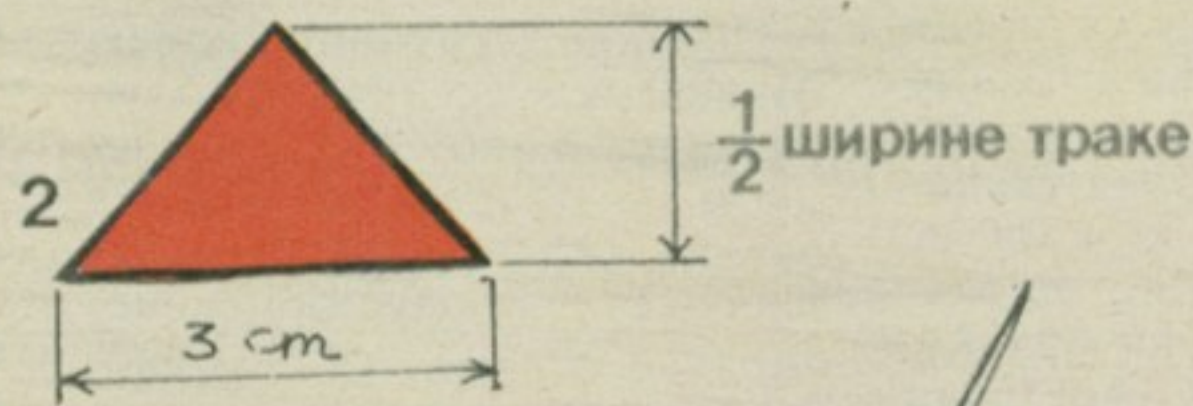
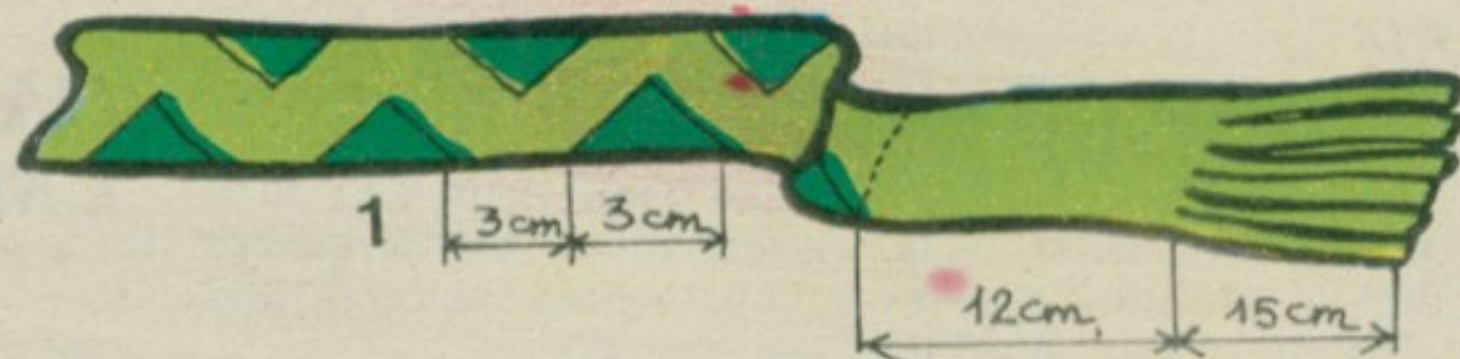
Да бисте имали накит налик на онај који носе младе Индијанке урадите овако: узмите траку дужине која одговара обиму ваше главе и продужите је са сваке стране за још 12 до 15 сантиметара да бисте је могли везати (црт. 1).

Од тканине у другој боји исеците троуглове као што видите на цртежу 2 и зашијте их на траку. У средини сваког троугла пришијте перлицу или мање дугме у боји. Траку још украсите крупним бодом који је приказан на цртежу 3. Шаре на траци могу бити као на цртежу 4 или на неком мамином старом везу. Исту или сличну траку можете везати и око врата. Огрлицу направите од шарених перли и сламки помоћу којих пијете сок. Да би сламке биле шарене обојте их лаком за дрвете

различитих боја. Сламке исеците на краће једнаке комадиће и нанижите их уздуж или попречно. У овом случају на свакој сламки пажљиво направите отвор (црт. 5) и обликујте огрлицу као на цртежу 6.

Накит можете направити и од жице. Комад дебље жице савијте као на цртежу 7 — основица ограднице — а од свих танке жице исеците више комадића различите дужине. На крајеве комадића жице причврстите алку па на жицу нанижите перле (црт. 8) а други крај причврстите на основу ограднице (црт. 7). На траку направљену од истог материјала од које је и блуза (црт. 9) ушијте изнад сваког ува перлице и алкице. Изгледаће као да имате висеће минђуше.

КУТАК ЗА ДЕВОЈЧИЦЕ

9

БУДИТЕ
ДЕТЕКТИВ...

ПРЕРУШЕНА ВАРАЛИЦА

ПРВИ МАРТ

Анж Лемер или Раул Лавсон је међународна варалица кога су гониле полиције више земаља. Под ова два имена оперисао је у Француској. Али, он је успевао да измакне свим замкама.

ДРУГИ АПРИЛ

У париској Префектури зазвонио је телефон. Дежурни инспектор подигао је слушалицу. На телефону се зачуо глас непознате особе:

— Да ли још трагате за Анжом Лемером, односно Раулом Лавсоном?

— Ко говори? — упитао је инспектор.

— То није важно, не тражите мене — одговорио је непознати. — Ако се још интересуете за Лемера...

— У реду — сложио се инспектор. — Слушам вас...

Истовремено притиснуо је дугме којим је разговор аутоматски почео да се снима. А затим и друго дугме којим је обавестио дежурног у телефонској централ да одмах покуша да установи одакле се непознати јавља.

— Лемер је опет променио име и изглед. Подвргао се пластичној операци-

ји — настављао је непознати глас.

— Ви вероватно знате и његову адресу? — ироничним гласом примети инспектор, који је већ био сит тих лажних достава.

— Знам, јер вам се иначе не бих јављао. Он сад живи у авенији Марешер број 37.

За то време полицајац у телефонској централ открио је одакле је позив упућен... Била је то јавна телефонска говорница у метро-станици. Одмах је тамо упућен полицијски ауто мобил. Дежурни инспектор одговорио је разговор с непознатим али овај је прозreo његову намеру.

— Телефонирам из јавне говорнице, са станице Мадлен, али ваши људи ће касно стићи — и спусти слушалицу.

Кад су полицајци стигли говорница је, разуме се, била празна. У међувремену друга полицијска екипа кретала се ка авенији Марешер. Али, ни ту нису имали среће. Управо кад су полицијска кола скретала у назначену улицу кола с непознатим возачем замекла су за угао. Возач је био прави вештак. И поред свих настојања полицајаца успео је да одржи увек исту раздаљину. Траг су му изгубили у градићу Шансор.

Блокиран је цео крај и направљен такав обруч да ни птица не би могла да побегне. Сви прилазни путеви су контролисани и све сумњиве куће и претресене. Нико није видео извесног Анж Лемера. Прегледали су све бистроје, магацине, фарме, чак су претресли и оближњу шуму, али од непознатог ни трага ни гласа. Анж Ле-

мер или Раул Лавсон, или како се сад зове, као да је у земљу пропао. Случај је опет морао да буде стављен *ad acta*.

ТРЕЋИ ОКТОБАР

Тада је на сцену ступио познати инспектор париске полиције и наш стари познаник инспектор Жеди. Истрага је поверена њему јер је он у више наврата боравио у Шансору и тамо стекао пријатеље и познанике. Пошто је детаљно проучио случај, инспектор Жеди је кренуо у Шансор убеђен да се Анж Лемер тамо крије.

Као и увек одсео је у хотелу „Централ“. Исте вечери играо је карте са тројицом мештана. Били су то: часовничар Версел, штампар Роберти и учитељ Локар. Намерно им је испричао разлог своје посете као и своје сумње да Лемер живи прерушен у њиховом месту.

— Ммм! Можда сте у праву! — приметио је часовничар Версел чије су огромне наочари заклањале његово ситно лице.

Роберти, штампар чије је лице било ишарано ожиљцима од бубуљица, слеже раменима и промуца кроз зубе:

— Па то је читав роман, драги пријатељу!

А учитељ Локар чија су се густа брада и бркови стапали прогунђа:

— Шалите се. Зар у овој рупи да се нешто догађа а

да о томе не знају и мала деца? Заиста, свашта од вас, инспекторе.

Инспектор Жеди није спавао целе ноћи. Једна иста мисао вртела му се у глави. Одлучио је да је сутрадан спроведе у дело.

Отишао је прво у радњу код часовничара Версела.

— Знате ли, драги мој, да су се први часовници појавили око 1495. године... Часовничарев поглед се мало дуже задржа на Жедију а онда он рече:

— У праву сте, пријатељу.

Отишао је затим до штампара Робертија и обратио му се:

Шта мислите, драги читаоци, који је од тројице инспекторових познаника био прерушени Анж Лемер? Предлажемо вам да текст још једном пажљиво прочитате и добро погледате наш цртеж. Уколико сами погодите, честитамо! А уколико не, погледајте наш одговор на страни 31.

— Желео бих да објавим књигу о случајевима које сам решавао у својој полицијској пракси. Колико би то стајало?

— На фином или на обичном рото-папиру? — пита штампар.

— Видите, на то нисам мислио. Договоримо се касније — одговори Жеди.

Кад је пролазио поред школе скоро се сударно са учитељем Локаром.

Жеди му се обратио:

— Драги пријатељу, да вас питам нешто! Синоћ, кад смо се растали читао сам неки путопис из Јужне Америке. Има у њему једно ужасно поглавље о рибама-пиранама. Нешто сам после мислио... има ли тих риба и на Нилу?

Учитељ је мало оклевао а онда одговори:

— Свакако! Има их готово у свим рекама јужне полуплоте.

Док се удаљавао, инспектор је имао осећај као да га учитељеве очи прате с непријатељством.

Те вечери, инспектор се опет састао са својом тројицом. Иако је влада привидан мир, у ваздуху се осећало прикривено непријатељство. Зато је одлучио да крене раније на спавање.

— Нешто се не осећам најбоље — рекао им је Жеди. — Прошетаћу мало пре спавања.

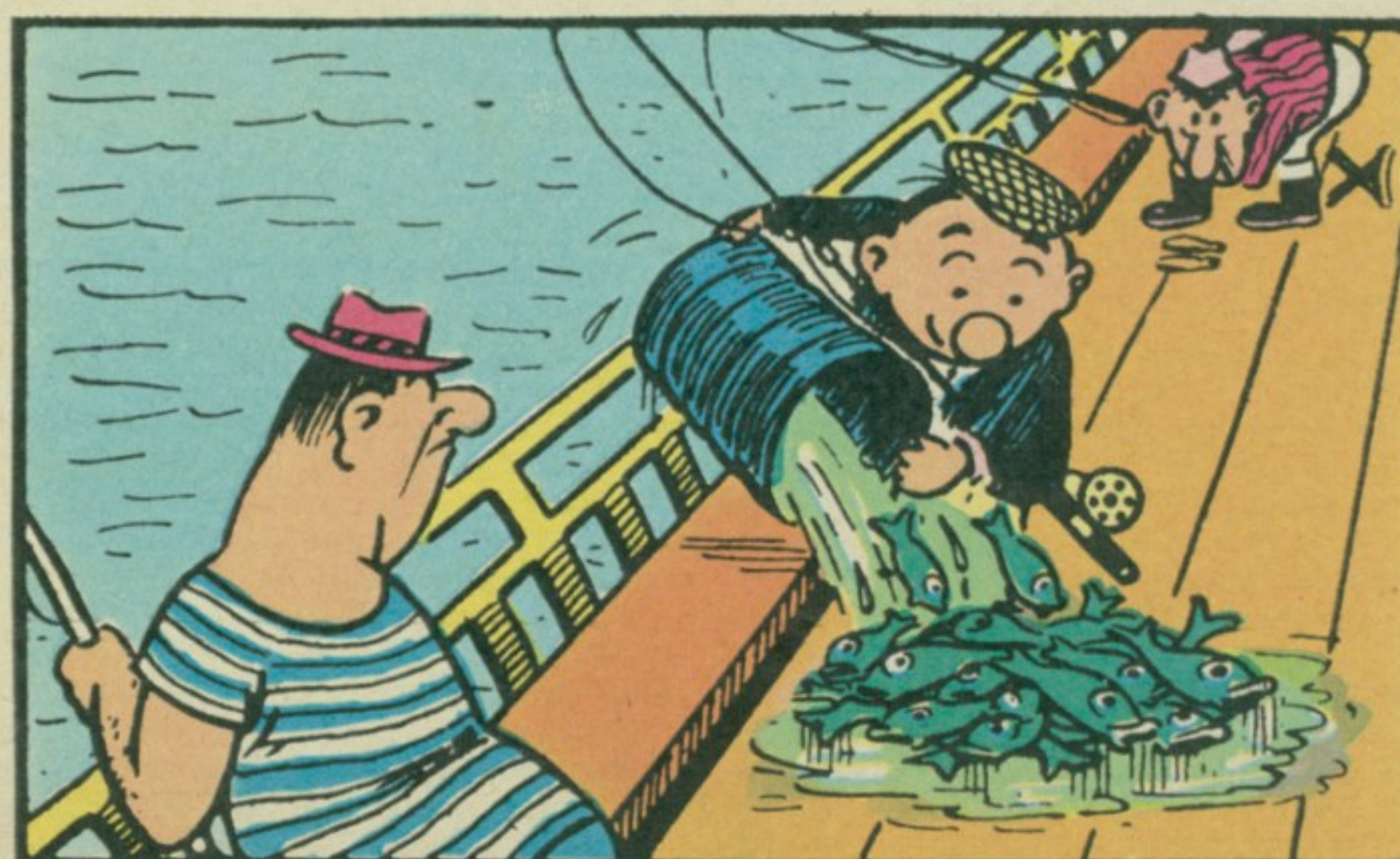
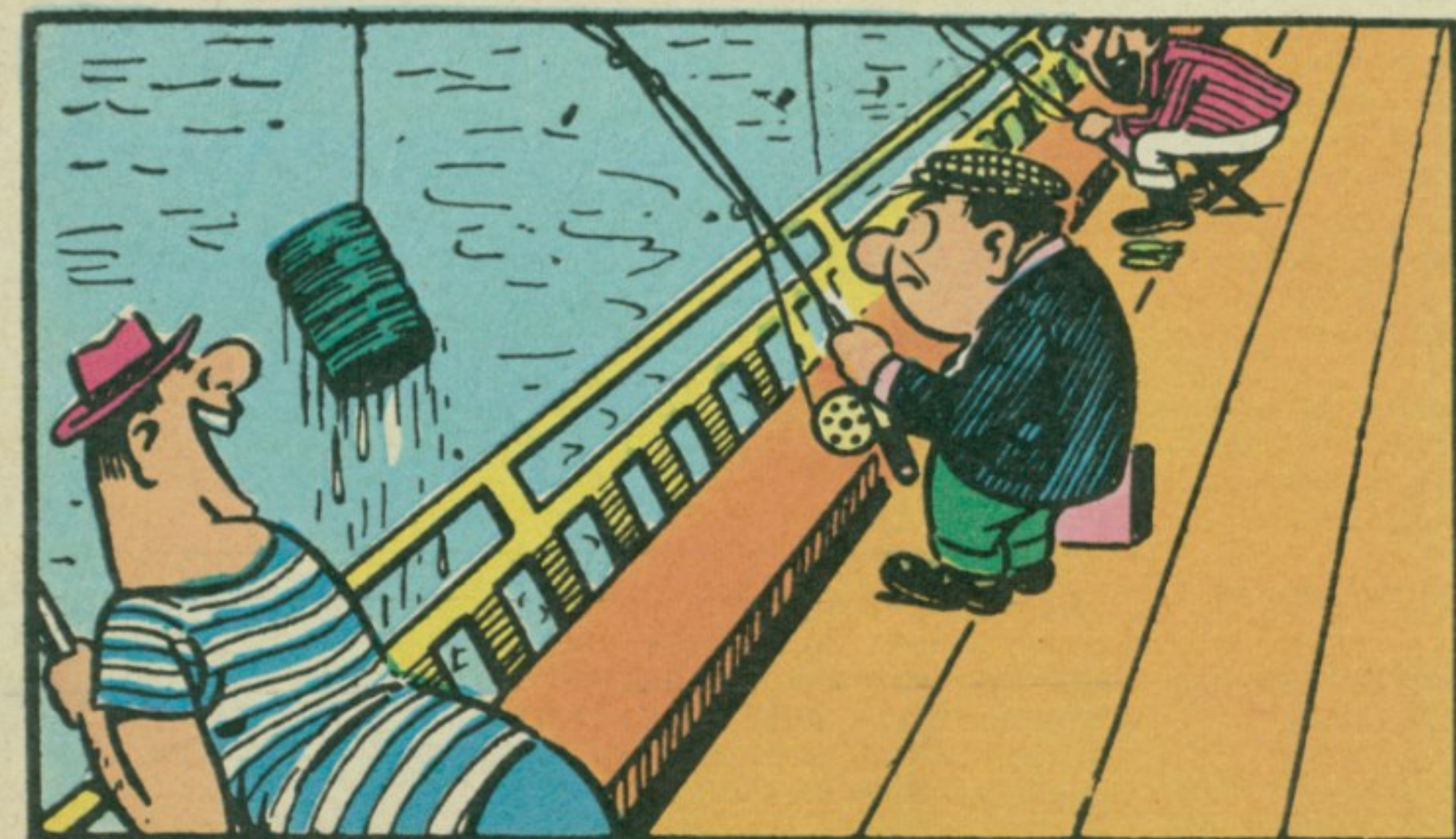
Намерно је изабрао пут који је водио ка шуми. Ускоро је за собом чуо кораке и неки чврст предмет на леђима.

— Стој! Пуцаћу ако се мрднеш!

Жеди је послушно стао и у том тренутку непознатог нападача су са свих страна опколили полицајци које је инспектор раније обавестио предосећајући да ће се ток догађаја овако развијати.

СИМА СПОРТИСТА

ПРИНЦ ВАЛИТАНТ: АРН И ИЗВИДНИЦИ

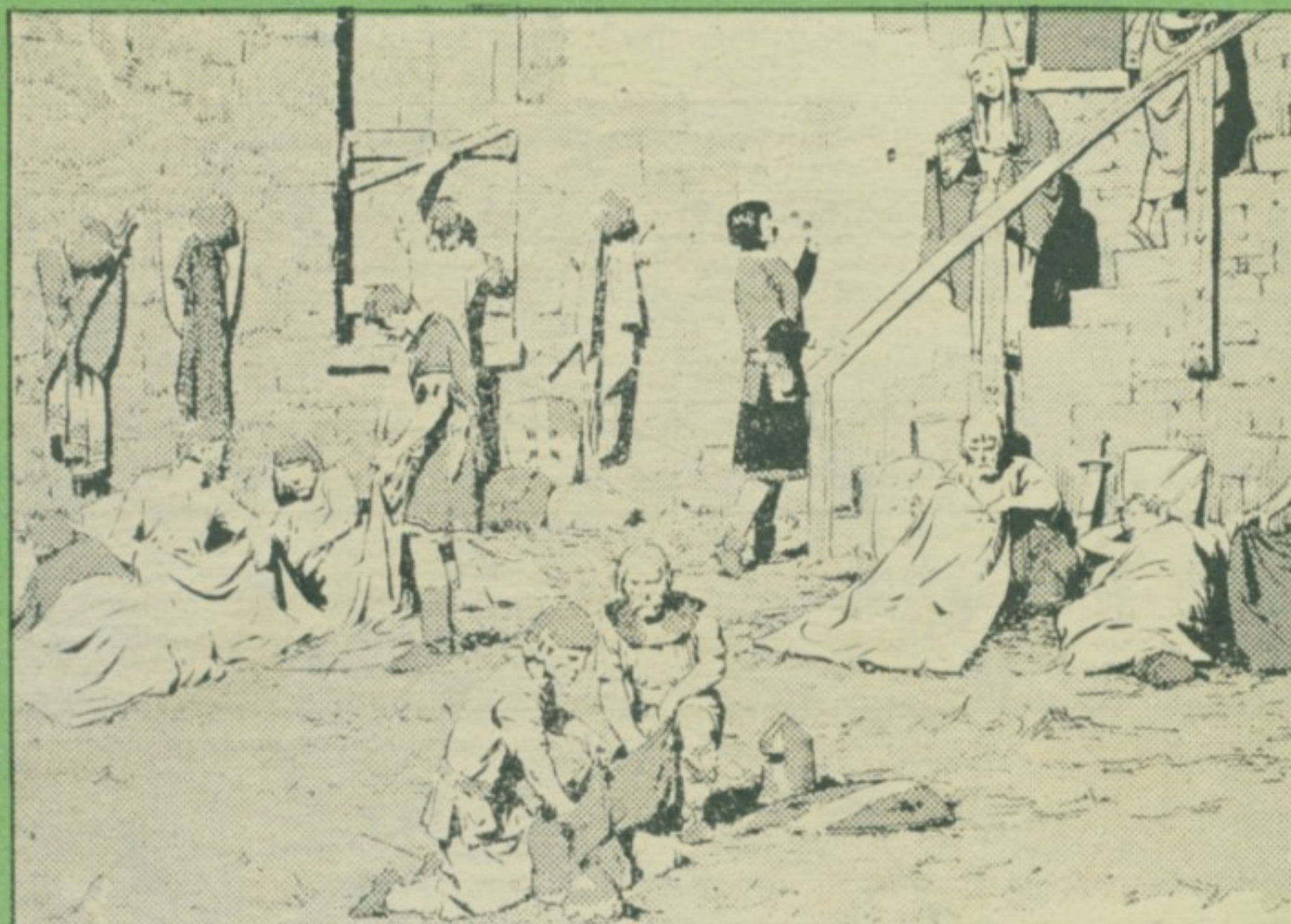

ЧЛАК И ЗАВИТЕЗО-
ВЕ НАВИКЛЕ НА
СТАЛНА ЛУТАЊА,
ПУТОВАЊЕ КРОЗ
ЈЕСЕЊУ ШУМУ
ПРАВО ЈЕ ЗАДО-
ВОЉСТВО. ЖЕТ-
ВА ЈЕ ПРОШЛА, ЗИ-
МА ЈЕ ЈОШ ДАЛЕ-
КО И ЗАМКОВИ
ОДЈЕКУЈУ ОД ВЕ-
СЕЉА И ЗВЕКЕТА ОРУ-
ЖЈА: ВРЕМЕ ЈЕ ВИ-
ТЕШКИХ ТУРНИ-
РА.

КАКО ДА НАХРАНИМ
ТОЛИКИ СВЕТ!

СВИ СУ ВЕСЕЛИ СЕМ СОП-
СТВЕНИКА ЗАМКОВА КО-
ЈИ ВИТЕЗОВИМА ТРЕ-
БА ДА ОБЕЗБЕДЕ СМЕ-
ШТАЈ И ИСКРАЊУ.

У СВАКОМ ЗАМКУ ХРАБРИМ ВИТЕЗОВИМА СТО-
ЈЕ НА РАСПОЛАГАЊУ ДВЕ ВЕЛИКЕ ОДАЈЕ. У ДО-
ЊУ, ПО ЧИЈЕМ ЈЕ ПОДУ ПРОСТРТА СВЕЖА СЛА-
МА, СМЕШТАЈУ СЕ ОНИ, А ГОРЊА ЈЕ НАМЕНЈЕНА
ГОСПАМА КОЈЕ ИХ ПРАТЕ...

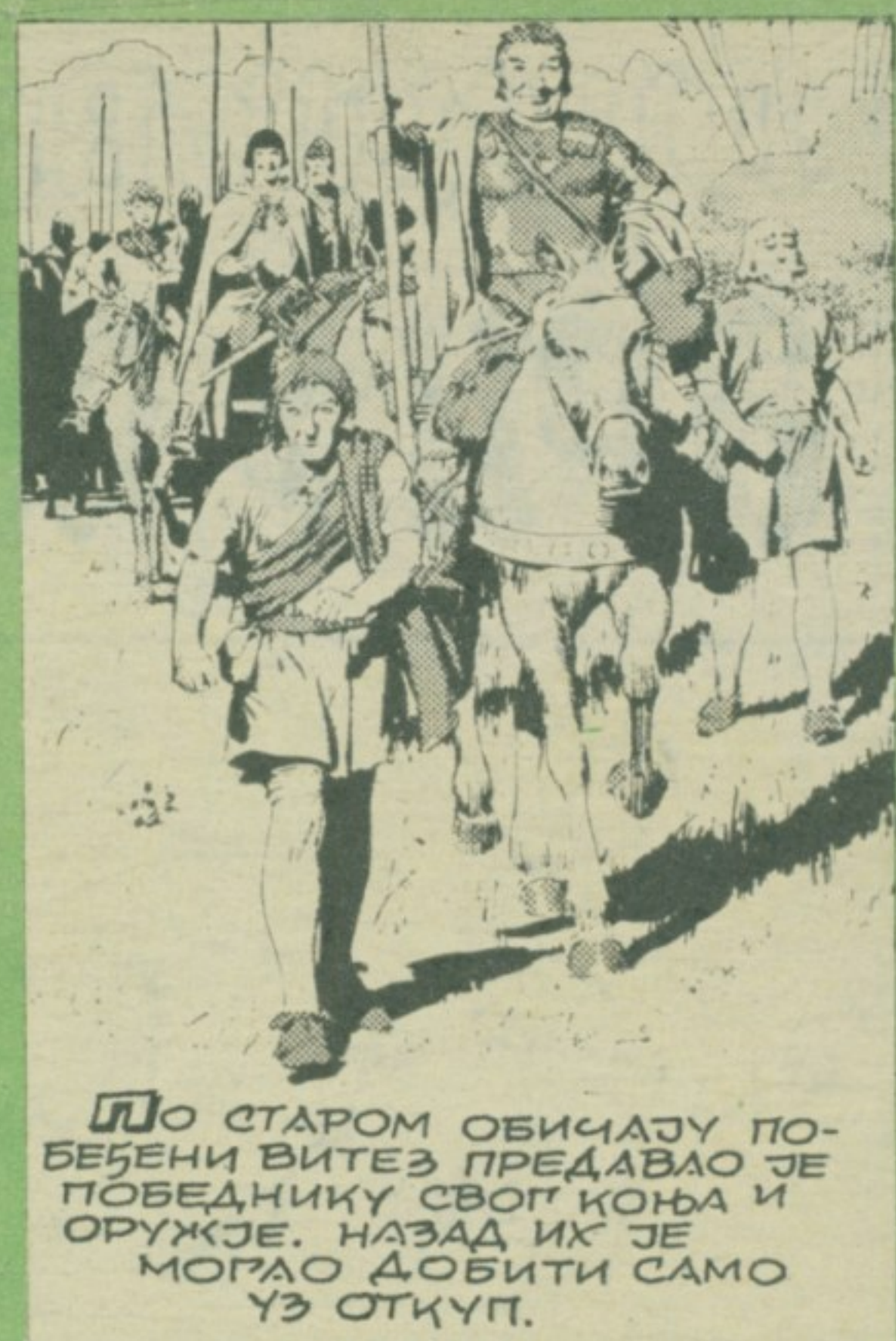
ВИТЕЗОВИМА-ПОЧЕТНИЦИМА ДОБРА ЈЕ И
ШТАЛА. ЈЕДИНО ЈЕ ВАЖНО ДА ИМАЈУ КРОВ
НАД ГЛАВОМ И ДА ИМ ЈЕ ТОПЛО...

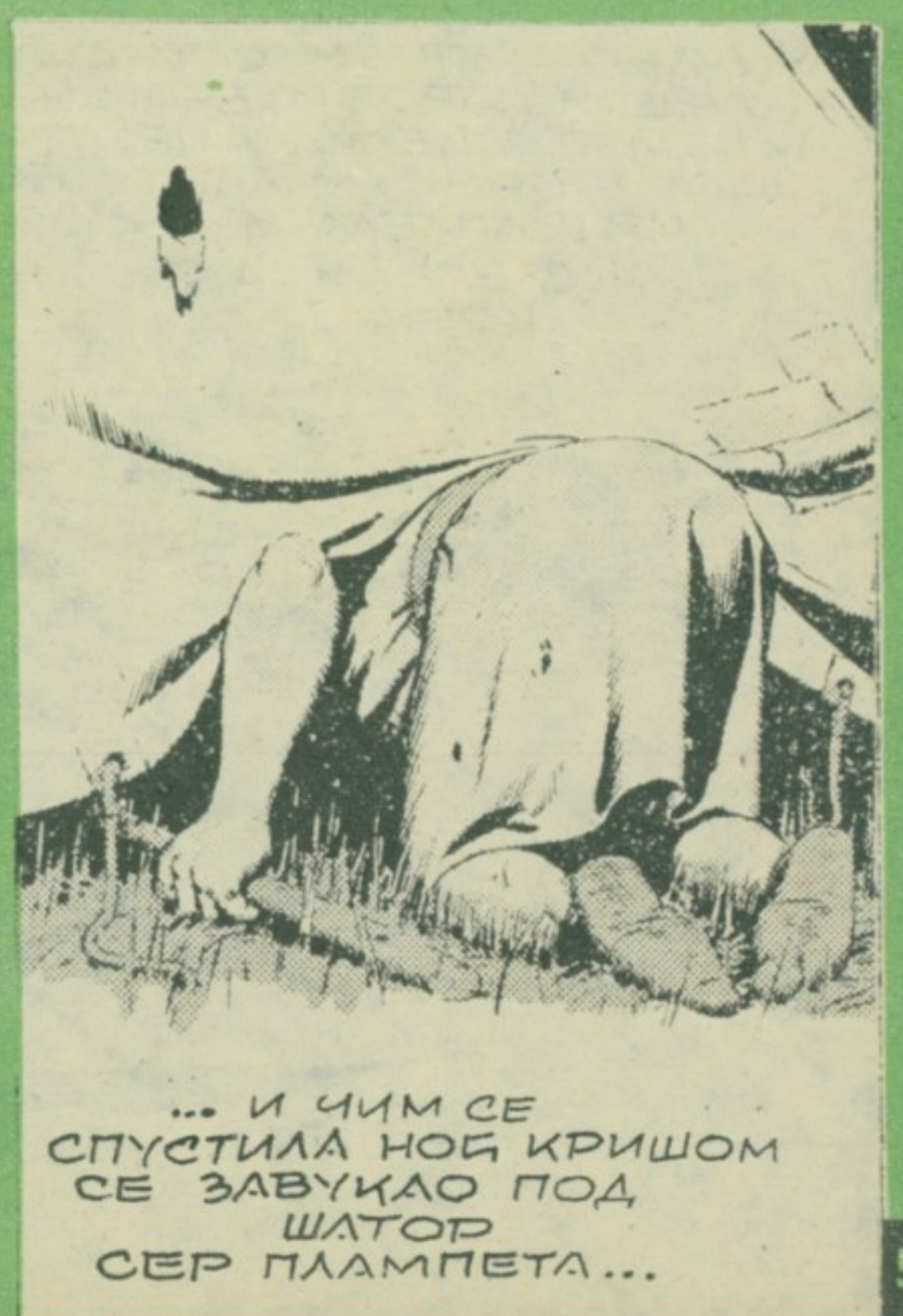
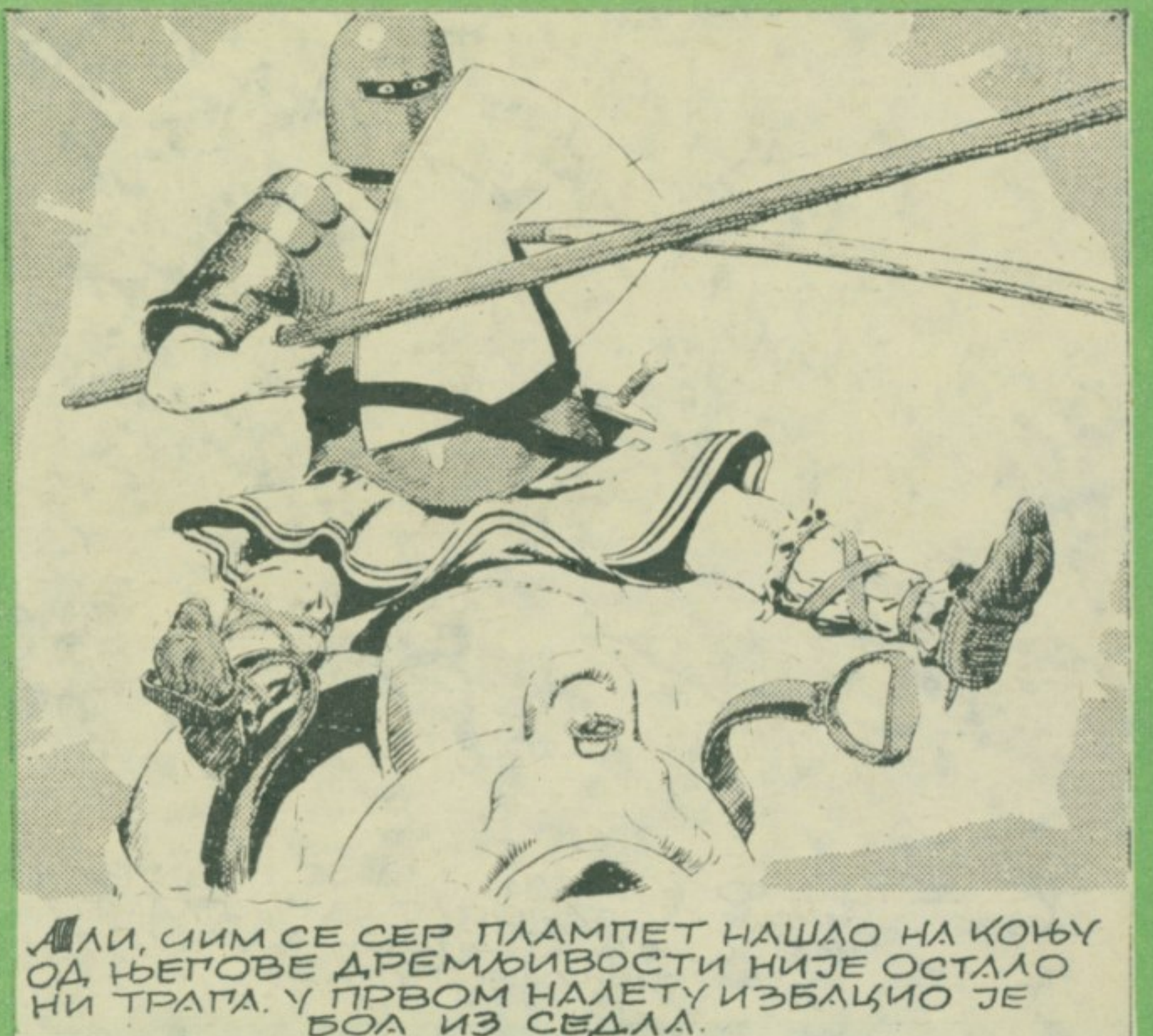

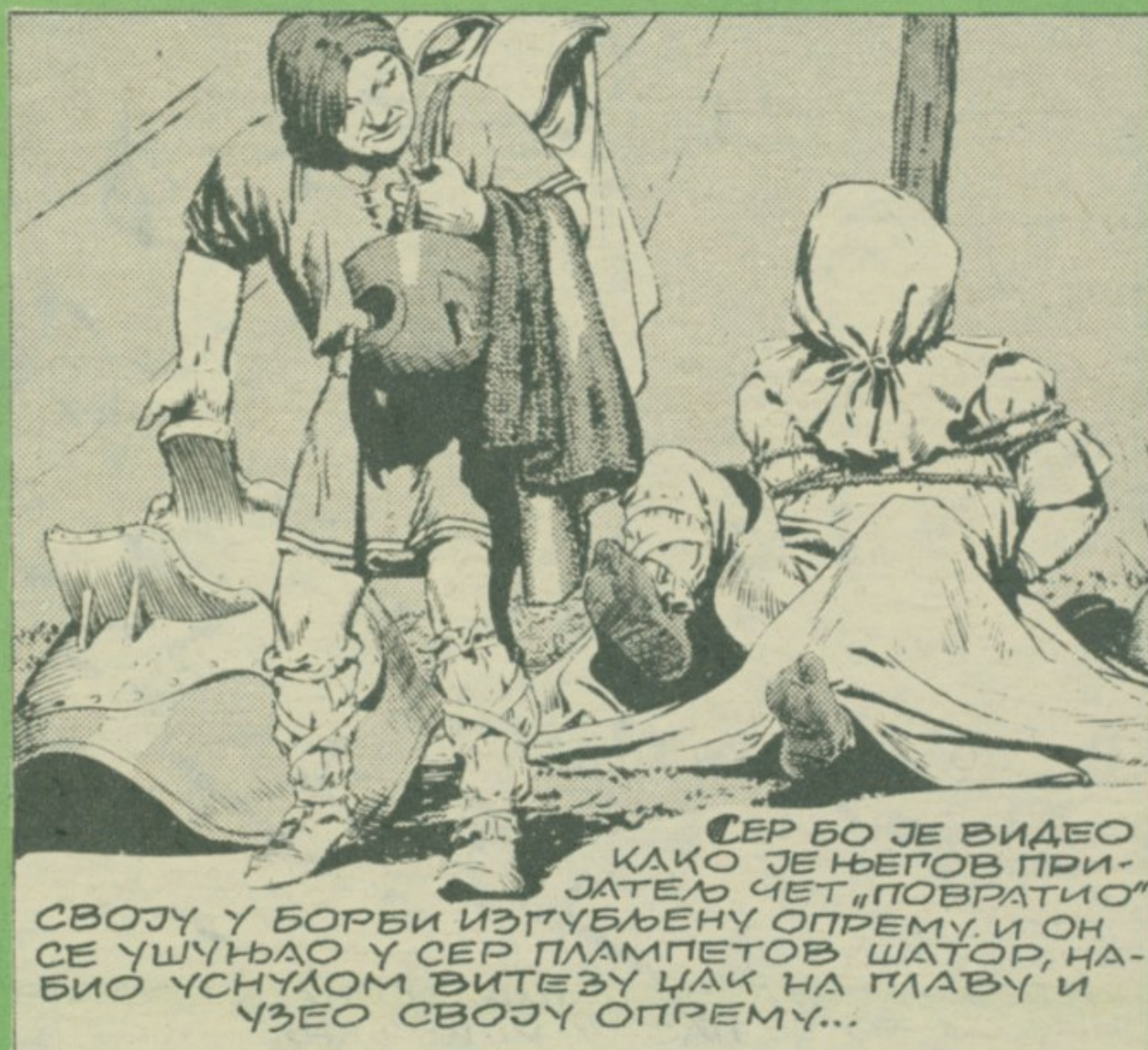
ПРИНЦ ВАЛИ-
ЈАНТ ЈЕ СВИДА
РАДО ВИЂЕН
ГОСТ ЈЕР СУ ЊЕ-
ГОВА ХРАБ-
РОСТ, ПРАВИЧНОСТ
И ПОЛОЖАЈ НА ДВОРУ
КРАЉА АРТУРА
ДОБРО ПОЗНАТИ ШИ-
РОМ ЗЕМЉЕ...

ЧИМ СВАНЕ ЗОРА
ЗАМАК ОЖИВИ. ПУКВУ ПОВЕЉА-
ВАЈУ РВАЧИ, ПЕВАЧИ
И ЖОНГЛЕРИ БЕЗ КОЈИХ СЕ
НИЈЕДАН ТУРНИР НЕ
МОЖЕ ЗАМИСЛИТИ.

СЕР БО И СЕР ЧЕТ НИСУ МОГЛИ
ДА ОДРИЧУ. ПРЕСУДА ЈЕ БРЗО
ДОНЕТА: ВИШЕ СЕР ПЛАМПЕТО-
ВЕ СЛУЖЕ СВЕ ДОК НЕ ЗАРАДЕ
ЗА ОТКУП СВОЈЕ ОПРЕМЕ...

ТАКО СЕ СЕР ПЛАМПЕТ, ВЕТЕ-
РАН С МАЊИХ ТУРНИРА, НА-
ЈЕДНОМ ОСЕТИО ВЕОМА ВАЖАН.
ИМАО ЈЕ ДВОЈИЦУ СЛУГА КОЈИ
СУ МУ КУВАЛИ, СПРЕМАЛИ ША-
ТОР, ТИМАРИЛИ КОЊЕ...

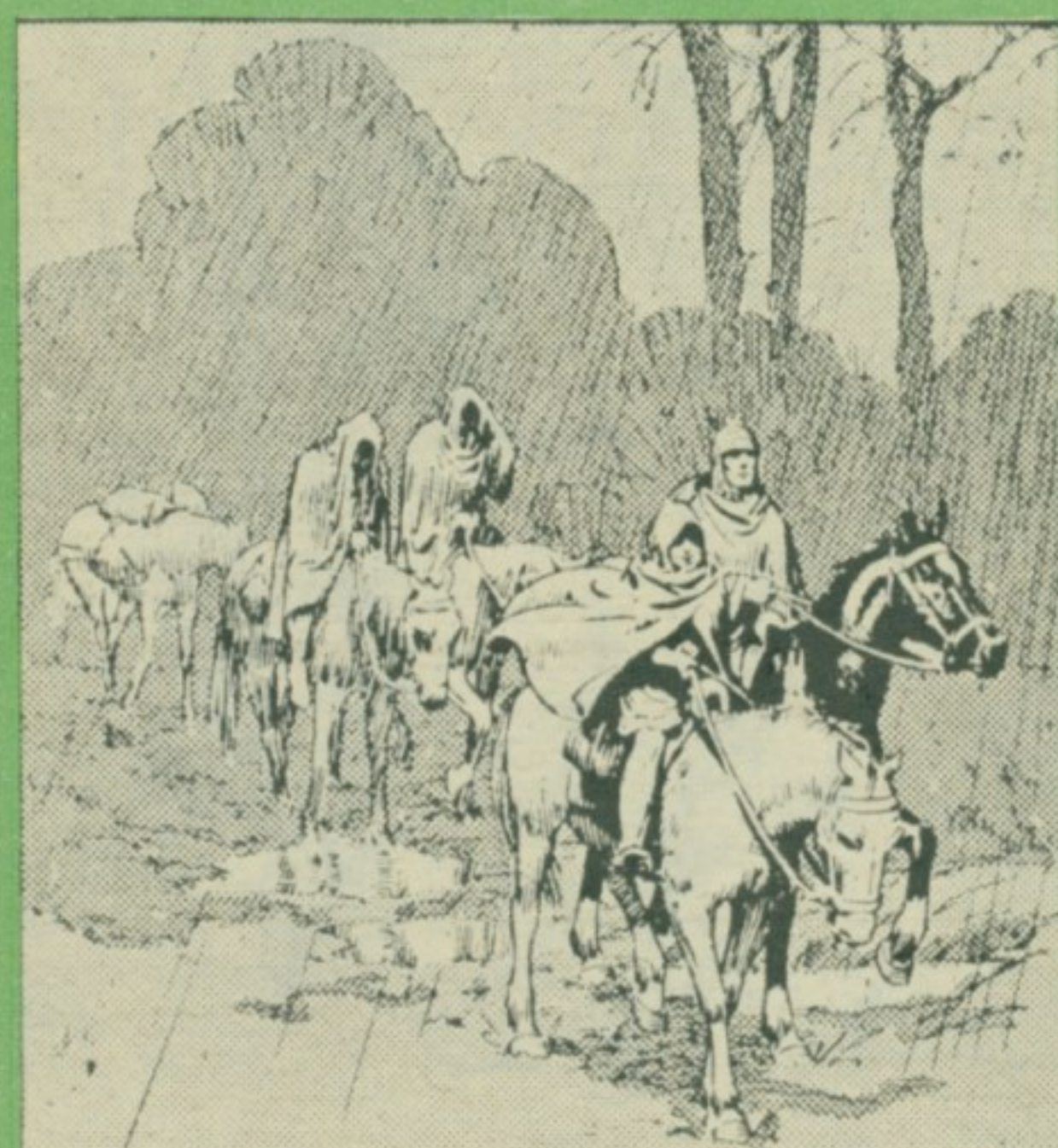
ШТО СУ
ВИШЕ ОДМИ-
ЦАЛИ ПРЕМА ЈУГУ, ТУРНИРИ СУ ПОСТАЛИ
СВЕ ОЗБИЈНИЈИ И ТЕЖИ. НАЈЗАД ЈЕ И СЕР
ПЛАМПЕТ ДОЛИЈАО. ГУБИО ЈЕ ЈЕДНУ БОР-
БУ ЗА ДРУГОМ...

...И У СМИРАЈ ДАНА БО И ЧЕТ ОДВУКЛИ СУ
С МЕРДАНА СВОР ИЗУБИЈАНОГ ПОСПОДА-
РА.

ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ И ЊЕГОВ СИН
ДРЖАЛИ СА ИНТЕРЕСОВАЊЕМ
СУ ПРАТИЛИ СВЕ ШТО СЕ НА
ТУРНИРИМА
ДОРАЂАЛО...

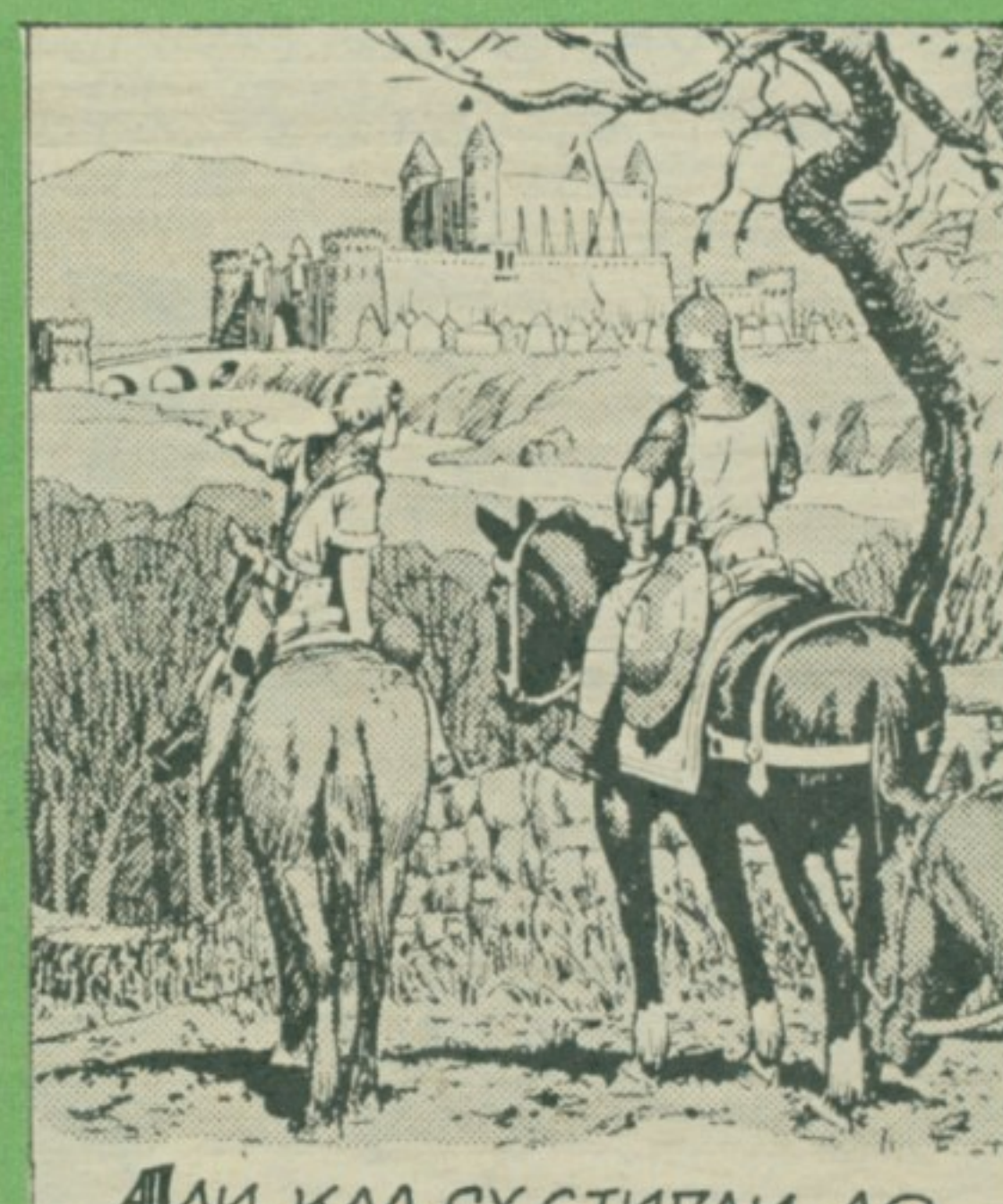
ХЛАДНА ЈЕСЕЊА
КИША ПРАТИЛА ИХ ЈЕ
ПРВОГ ДАНА
ПУТА...

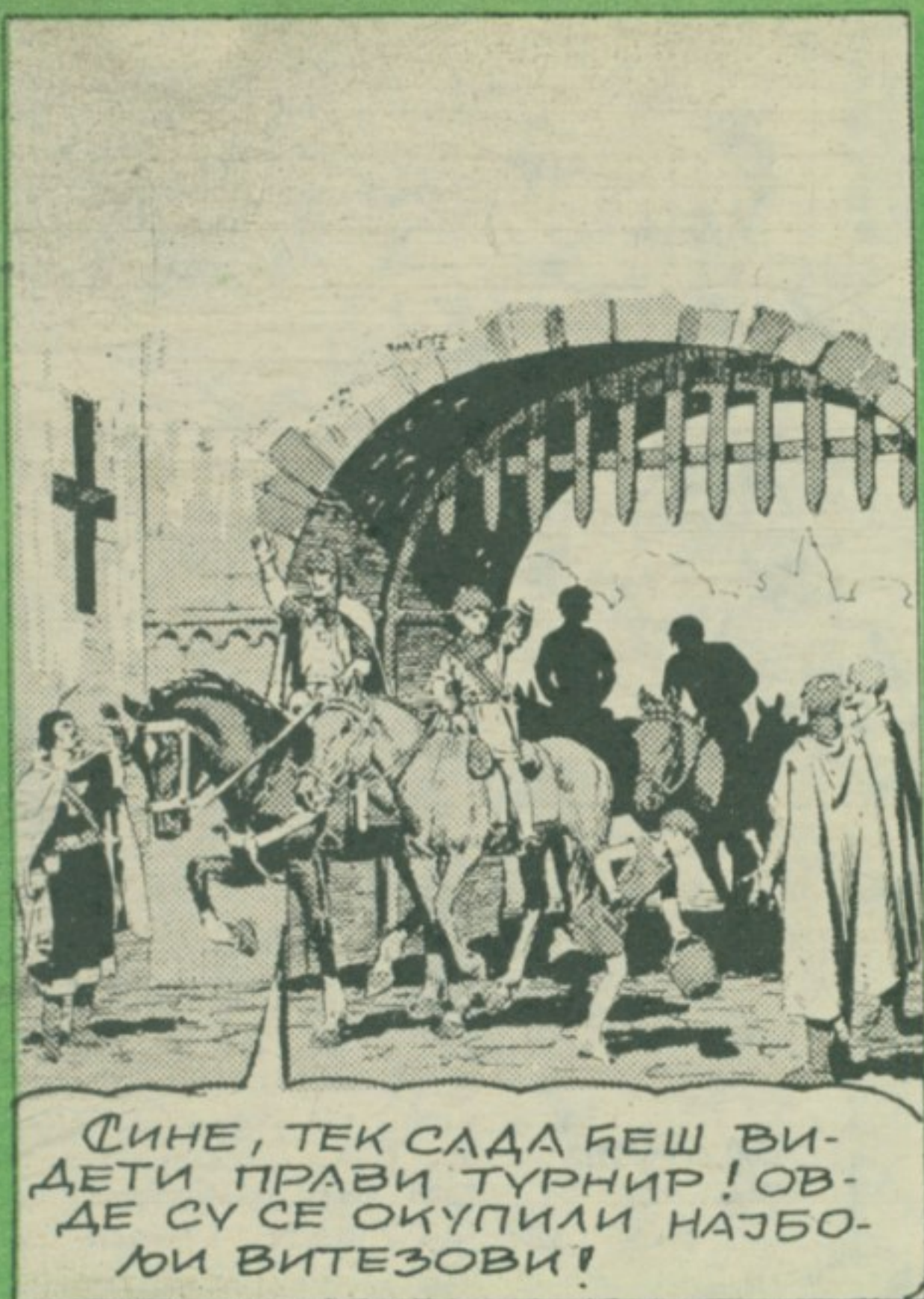
ЧАК И СТАРИ
ШАТОР ЈЕ ПО
ТАКВОМ
ВРЕМЕНУ
ПРАВИ
ДВОРАЦ...

У-
МУК-
НИ,
ЧЕТЕ!

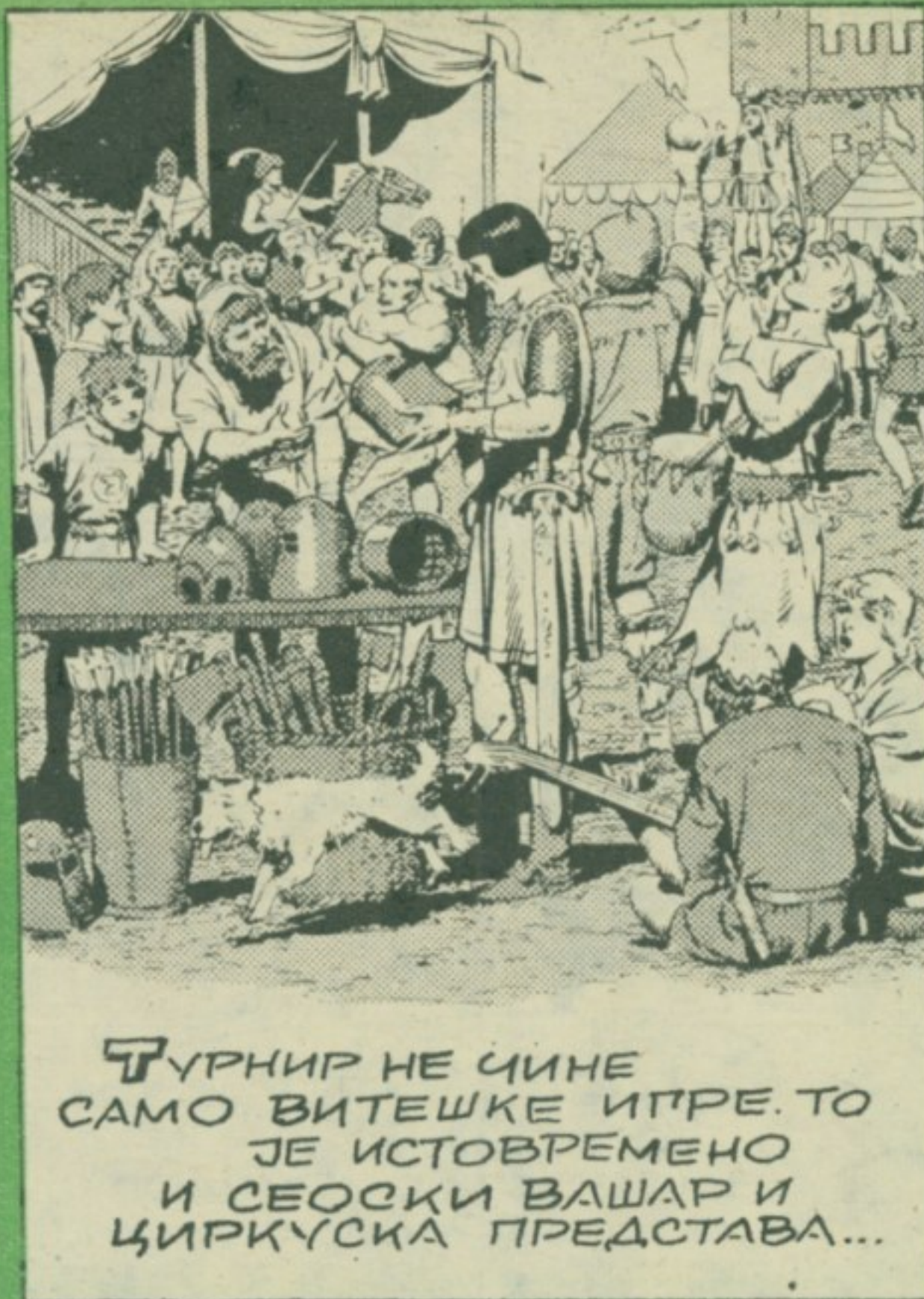
ЧУЈ, БО! МОЖДА
ЋЕ НАМ ВАЛИЈАНТ
ПОЗАЈМИТИ КОЊЕ
И ОРУЖЈЕ ПА ЋЕМО
НА СЛЕДЕЋЕМ ТУРНИ-
РУ ПОВРАТИТИ СВЕ
ИЗГУБЉЕНО!

АЛИ, КАД СУ СТИГЛИ ДО
ДВОРА КРАЉА КЕДОНО-
КА ВРЕМЕ СЕ ПРОЛЕПША-
ЛО И ВАЛИЈАНТ
ЈЕ ПРОМЕНИО
ОДЛУКУ...

ЏИНЕ, ТЕК САДА БЕШ ВИДЕТИ ПРАВИ ТУРНИР! ОВДЕ СУ СЕ ОКУПИЛИ НАЈБОЉИ ВИТЕЗОВИ!

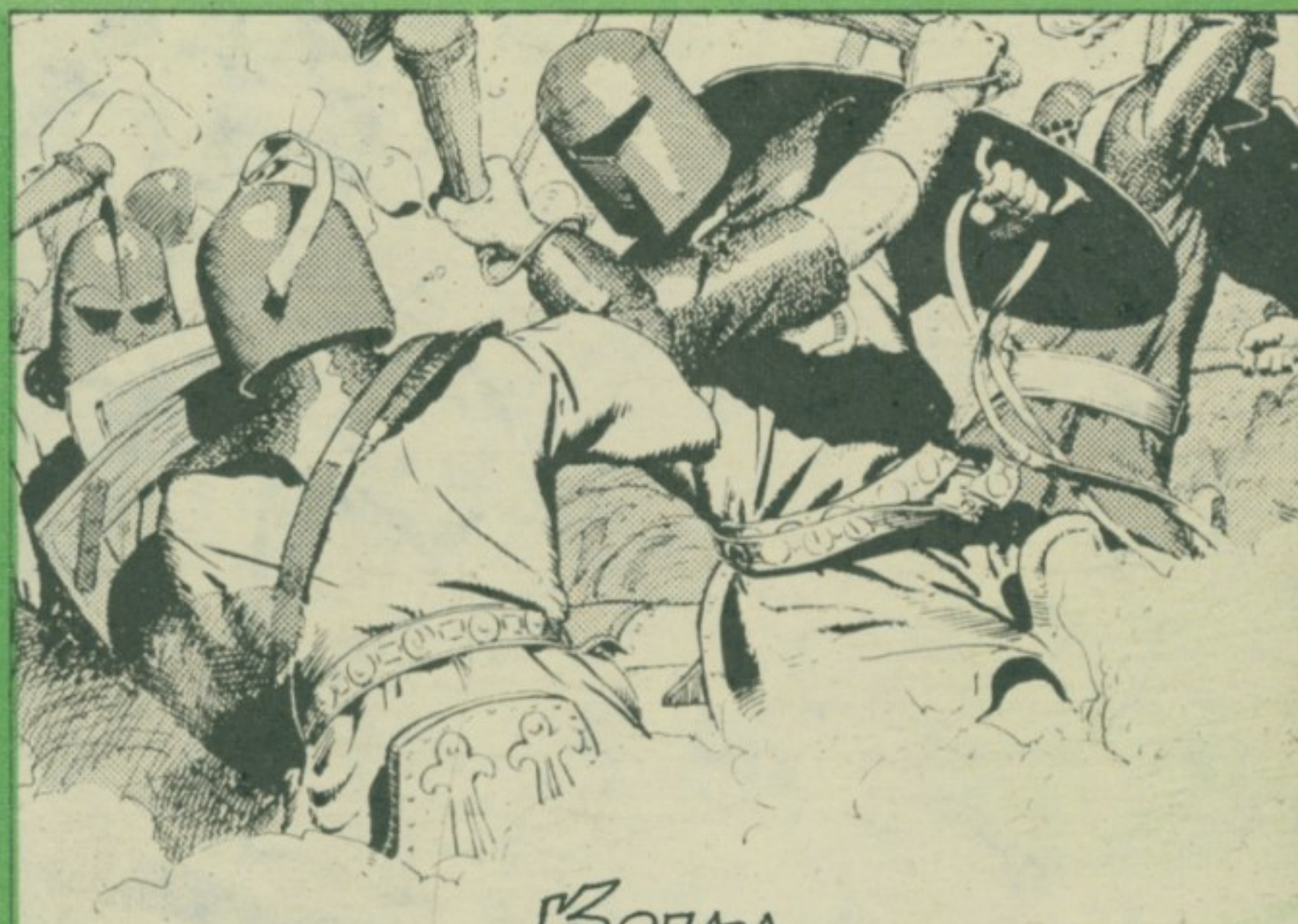
ТУРНИР НЕ ЧИНЕ САМО ВИТЕШКЕ ИГРЕ. ТО ЈЕ ИСТОВРЕМЕНО И СЕОСКИ ВАШАР И ЦИРКУСКА ПРЕДСТАВА...

ИЗМЕЂУ НОВИХ ШАТОРА БО И ЧЕТ СУ ПОДИГЛИ ИСКРПЉЕНИ ШАТОР ПРИНЦА ВАЛИЈАНТА И ПРЕД ЊЕГА ПОСТАВИЛИ ЊЕГОВ ШТИТ СА ЦРВЕНИМ КОЊЕМ НА СРЕДИНИ.

ТУРНИР ЈЕ СВЕЧАНО ОТВОРЕН БОРБОМ ЈЕДНЕ ГРУПЕ ВИТЕЗОВА ПРОТИВ ДРУГЕ...

КОПЉА СУ СЕ УКРСТИЛА, БУЗДОВАНИ ТУПО УДАРАЛИ ПО ШЛЕМОВИМА И ШТИТОВИМА...

БОРБА ЈЕ ЗАВРШЕНА БЕЗ ПОБЕДНИКА И БЕЗ ПУБЉЕЊА ОПРЕМЕ ЈЕР ЈЕ БИЛО НЕМОГУЋЕ ОДРЕДИТИ КО ЈЕ У ТОЈ ПУКВИ КОГА ОБОРИО...

НАРЕД СУ ДОШЛИ ПОЈЕДИНАЧНИ ДВОБОЈИ. ТО ЈЕ И ЧЕКАО МЛАДИ ИРСКИ ВИТЕЗ РОРИМЕК ЕЈН, ПОБЕДНИК НА МНОГИМ МАЊИМ ТУРНИРИМА...

ПОЗИВАМ ТЕ НА ДВОБОЈ, ВАЛИЈАНТЕ!

ДОЈАХАО ЈЕ ДО ПРИНЦА ВАЛИЈАНТА И СВОЈИМ КОПЉЕМ ДОДИРНУО ЊЕГОВ ШТИТ.

ВАЛИЈАНТ
ЈЕ ПРИХВАТИО
ИЗАЗОВ,
СЕР БО И СЕР ЧЕТ
ПОМОРАЛИ СУ МУ
ДА СЕ СПРЕМИ
ЗА БОРБУ...

НАЈЗАД БУ
ОДМЕРИТИ СНАГУ
С ЈЕДНИМ
ВИТЕЗОМ ОКРУГЛОГ
СТОЛА!

НАПРЕД, СЕР
ВАЛИЈАНТЕ! НАУЧИ
ПАМЕТИ ТОГ ИРСКОГ
ЖУТОКЉУНЦА!

ДА ЈЕ РОРИ БИО МАЊЕ НЕСТРПЉИВ, НЕ БИ СЕ
ВЕЋ ПОСЛЕ ДРУГОГ СУДАРА С ВАЛИЈАН-
ТОМ НАШАО НА ЈЕДИНИ...

ЈАКУ
ШЛЕМ...
ТИ МУ
СКИ-
ДАЈ
ОКЛОП!

ЧИМ ЈЕ ПАО, БО И ЧЕТ СУ МУ ПРИТР-
ЧАЛИ...

ВАЛ ЈЕ ТО ВИДЕО И СТИДИ СЕ
СВОЈИХ СЛУГУ. ПОТРАЖИО ЈЕ
РОРИЈА...

ЕВО НОВАЦ!
ЖЕЛИМ ДА ОТКУПИМ
СВОЈУ
ОПРЕМУ!

РОРИ ЈЕ ХРАБАР МО-
МАК И ЗАТО БУ ВРАТИТИ
ОПРЕМУ БЕЗ ОТКУПА!...
ГДЕ ЈЕ РОРИЈЕВА ОПРЕ-
МА?

АЛИ, ОПРЕМА ЈЕ БИЛА НА
СЕР ЧЕТУ. ОН ЈЕ ВЕЋ ЗАУЗЕО
МЕСТО МЕЂУ ВИТЕЗОВИМА
КОЈИ СУ ЧЕКАЛИ СВОЈ
РЕД ЗА БОРБУ...

ДОШАО
ЈЕ ЧАС ДА
ПОВРАТИМ
СВОЈУ
ОПРЕМУ И
УГЛЕД
МЕЂУ
ВИТЕЗО-
ВИМА!

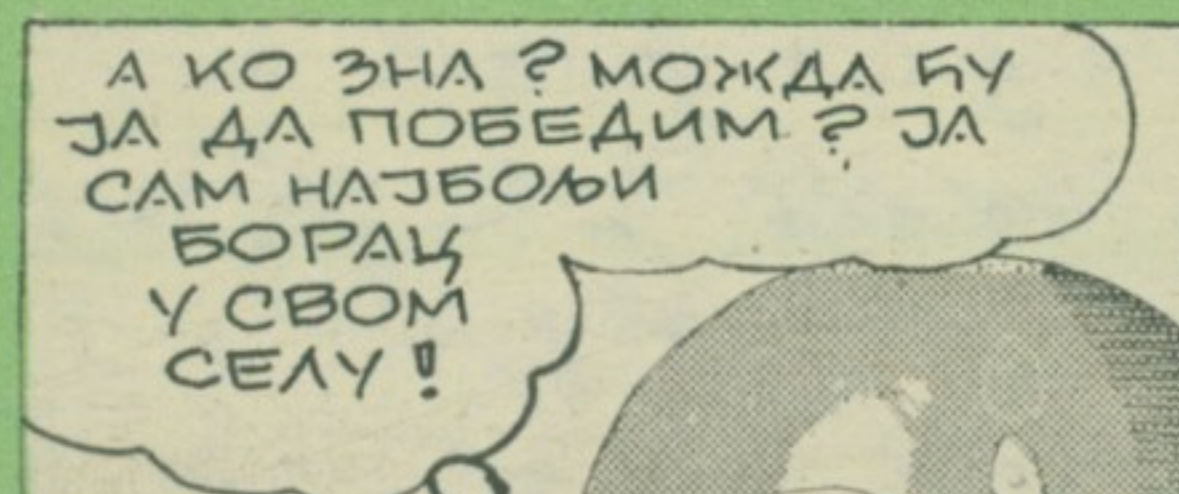

ГЛАВНИ МАРШАЛ
ТУРНИРА ПРИМЕТИО ЈЕ "УБЕ-
ЗА" АЛИ ПРЕ НО ШТО ЈЕ МОГАО
ДА СЕ УМЕША ПРИНЦ ВАЛИ-
ЖАНТ ЈЕ СКОЧИО У СЕД-
ЛО...

ЧЕТ ЈЕ ПРЕТРПАО КАД ГА
ЈЕ УГЛЕДАО...

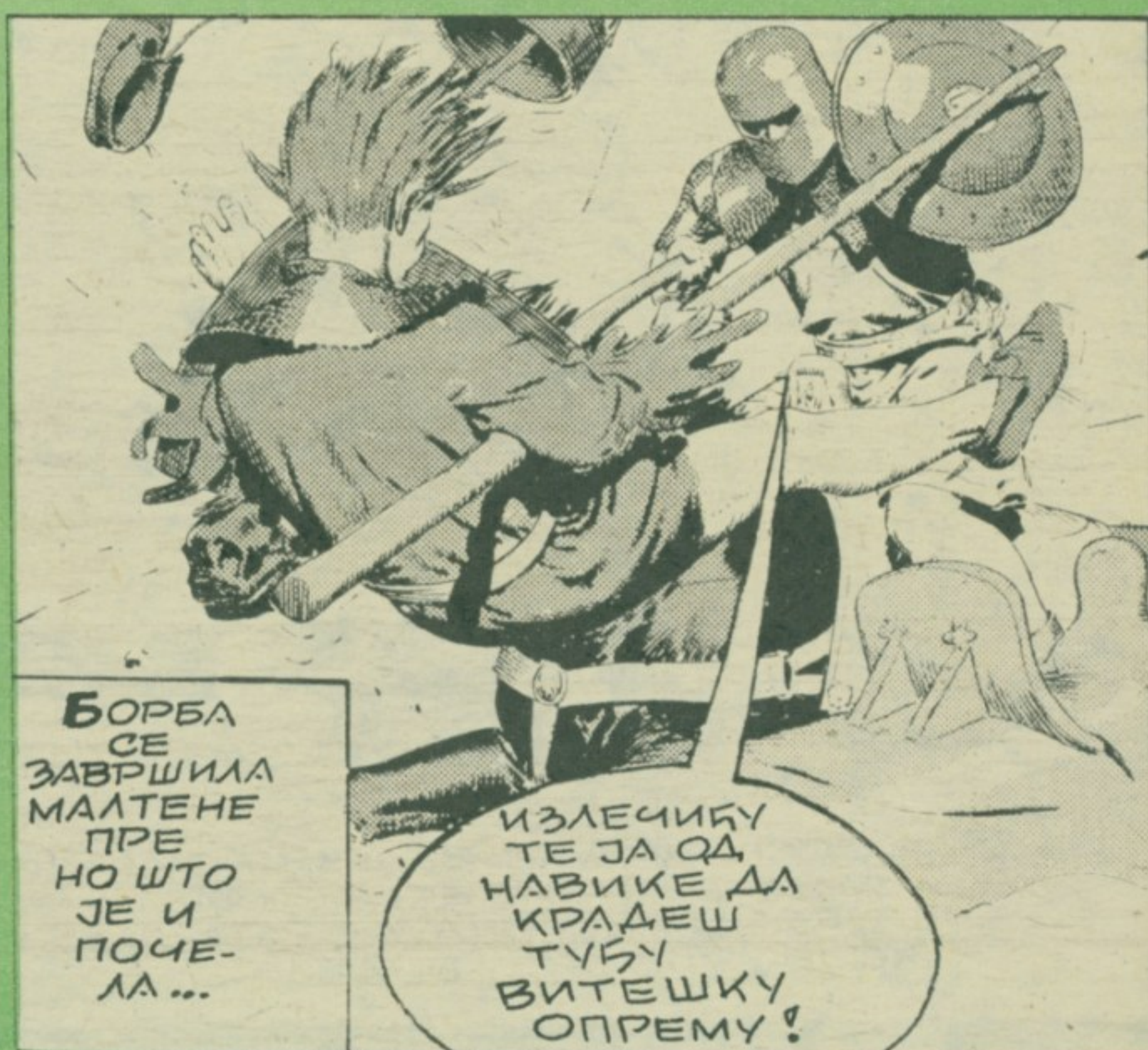
ТО... ТО НИЈЕ ФЕР! ЈЕДАН
ВИТЕЗ ОКРУГЛОМ СТОЛА МО-
РА ДА ЧЕКА ДА ЊЕГА ИЗАЗО-
ВУ НА ДВОБОЈ... А НЕ ДА САМ
НАСРЕБЕ НА СЛАБИЈЕ!

А КО ЗНА? МОЖДА БУ
ЈА ДА ПОВЕДИМ? ЈА
САМ НАЈБОЉИ
БОРАЦ
У СВОМ
СЕЛУ!

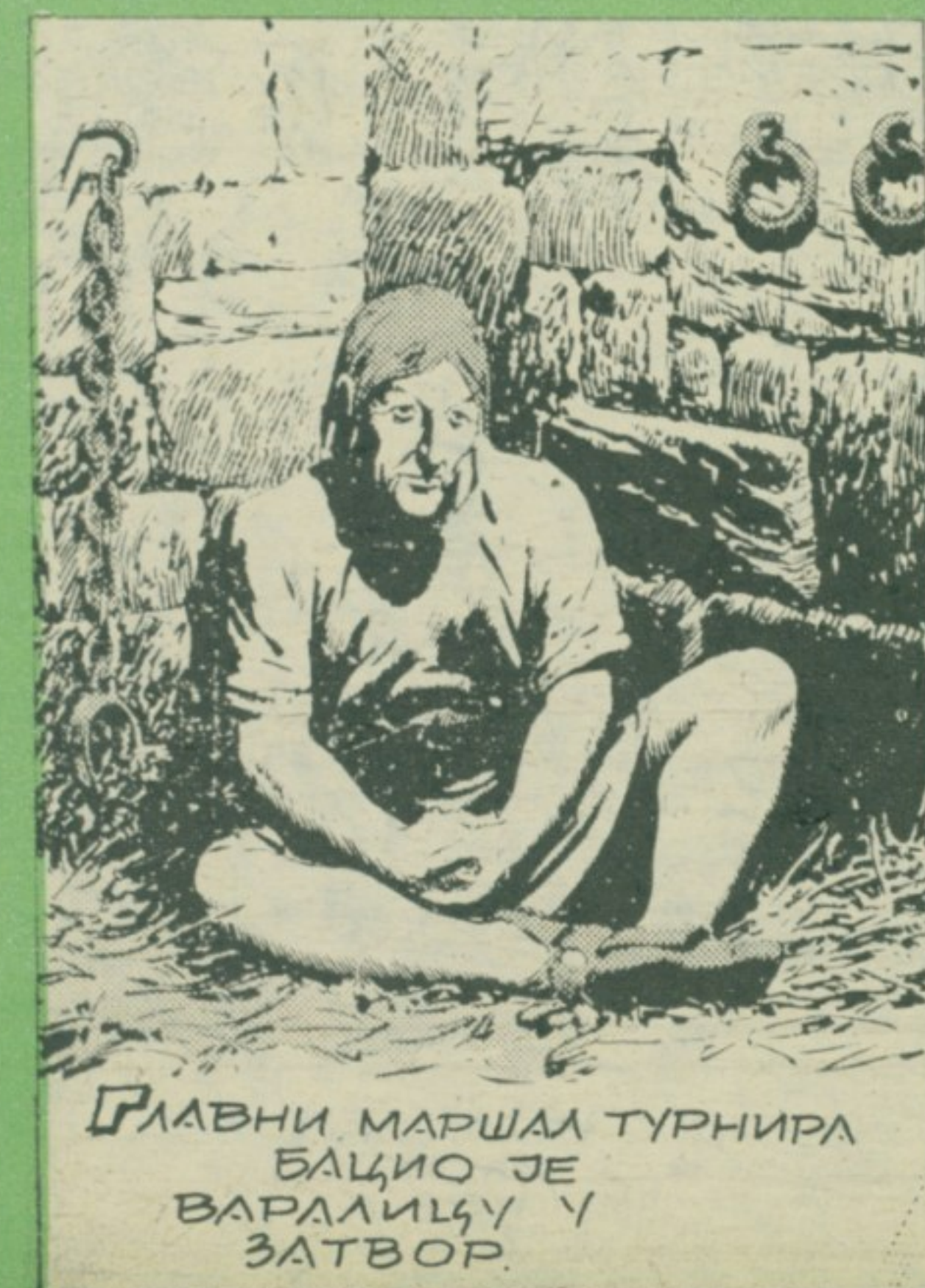

ЧЕТ ЈЕ ЗАБОРАВИО ДА ЈЕ НА СВИМ
ТУРНИРИМА ПРЕТРПЕО ПОРАЗ И ДА
САД ТРЕБА ДА СЕ БОРИ С НАЈВЕШТИЈИМ
ВИТЕЗОМ С ДВОРА КРАЉА АРТУРА.

БОРБА
СЕ
ЗАВРШИЛА
МАЛТЕНЕ
ПРЕ
НО ШТО
ЈЕ И
ПОЧЕ-
ЛА...

ИЗЛЕЧИКУ
ТЕ ЈА ОД
НАВИКЕ ДА
КРАДЕШ
ТВЊУ
ВИТЕШКУ
ОПРЕМУ!

ГЛАВНИ МАРШАЛ ТУРНИРА
БАЦИО ЈЕ
ВАРАЛИЦУ У
ЗАТВОР.

ГОСПОДАРУ, ЧЕТ ЈЕ МОЈ
НАЈБОЉИ, МОЈ ЈЕДИНИ
ПРИЈАТЕЉ! МОРУ
ЛИ ДА ОДСЕДИМ
ПОЛОВИНУ ЊЕ-
ГОВЕ КАЗНЕ?

ВАЛИЖАНТ ЈЕ
БИО ТОЛИКО
ДИРНУТ БООВОМ МОЛБОМ ДА
ЈЕ НЕ САМО ИЗМОЛИО ЧЕТОВО
ПУШТАЊЕ ИЗ ЗАТВОРА, ВЕЋ ЈЕ
ПРИЈАТЕЉИМА ДАО ПО КОЊА
И ОБОЈИЦУ ИХ ПОСЛАО
КУЋАМА...

БЕЗ БОА И
ЧЕТА ТУРНИР ЈЕ
ПОСТАО ДОСАДАН!
РАДУЈЕМ СЕ
ШТО ЋЕМО
УСКОРО
БИТИ КОД
КУЋЕ!

КАМЕЛОТ!
НАЈЗАД СУ КОД КУЋЕ!
АЛИ, НАЈПРЕ
СЕ ТРЕБА
ЈАВИТИ
КРАЉУ АРТУРУ
И ИСПРИЧАТИ МУ
ШТА СУ СВЕ
ВИДЕЛИ
И ДОЖИВЕЛИ...

ПОРЕД КРАЉА АРТУРА ЈЕ КРАЉИЦА ПИНЕВРА И
СЕР ЛАНСЕЛОТ.

ТАДА СУ СЕ ЗАЧУЛИ ВЕСЕЛИ ПОКЛИЦИ.
ТО СУ КАРЕН И ВАЛЕТА ТРЧАЛЕ
ДА ПОЗДРАВЕ ОЦА И БРАТА
КОЈЕ ДУГО НИСУ ВИДЕЛЕ...

Е, МОЈ ВАЛИЈАНТЕ! УСПЕЛИ СМО ДА
ПОТУЧЕМО ДАНЦЕ, ХРАБРО СЕ ОДУПИРЕ-
МО САКСОНИМА, АЛ' ПРОТИВ ТВОЈИХ
КВЕРКИ НЕМА НАМ ОДБРАНЕ!

ТЕК КАДА СЕ ИЗ ДНА ДВО-
РАНЕ ЗАЧУО АЛЕТИН
СТРОП ГЛАС ДЕВОЈЧИЦЕ
СУ СЕ СЕТИЛЕ ГДЕ СЕ НА-
ЛАЗЕ...

ПРИЗНАЈЕМ
ДРАПИ, И ЈА САМ СЕ
ЈЕДВА УЗДРЖАЛА
ДА НЕ ПОТРИМ!

КАДА ЈЕ ВАЛИЈАНТ КРЕНУО
ПРЕМА ЈУЖНОМ КРИЛУ ДВОРЦА
ГДЕ СУ СЕ НАЛАЗИЛЕ ЊИКО-
ВЕ ОДАЈЕ, АЛЕТА ГА ЈЕ
ЗАДРЖАЛА...

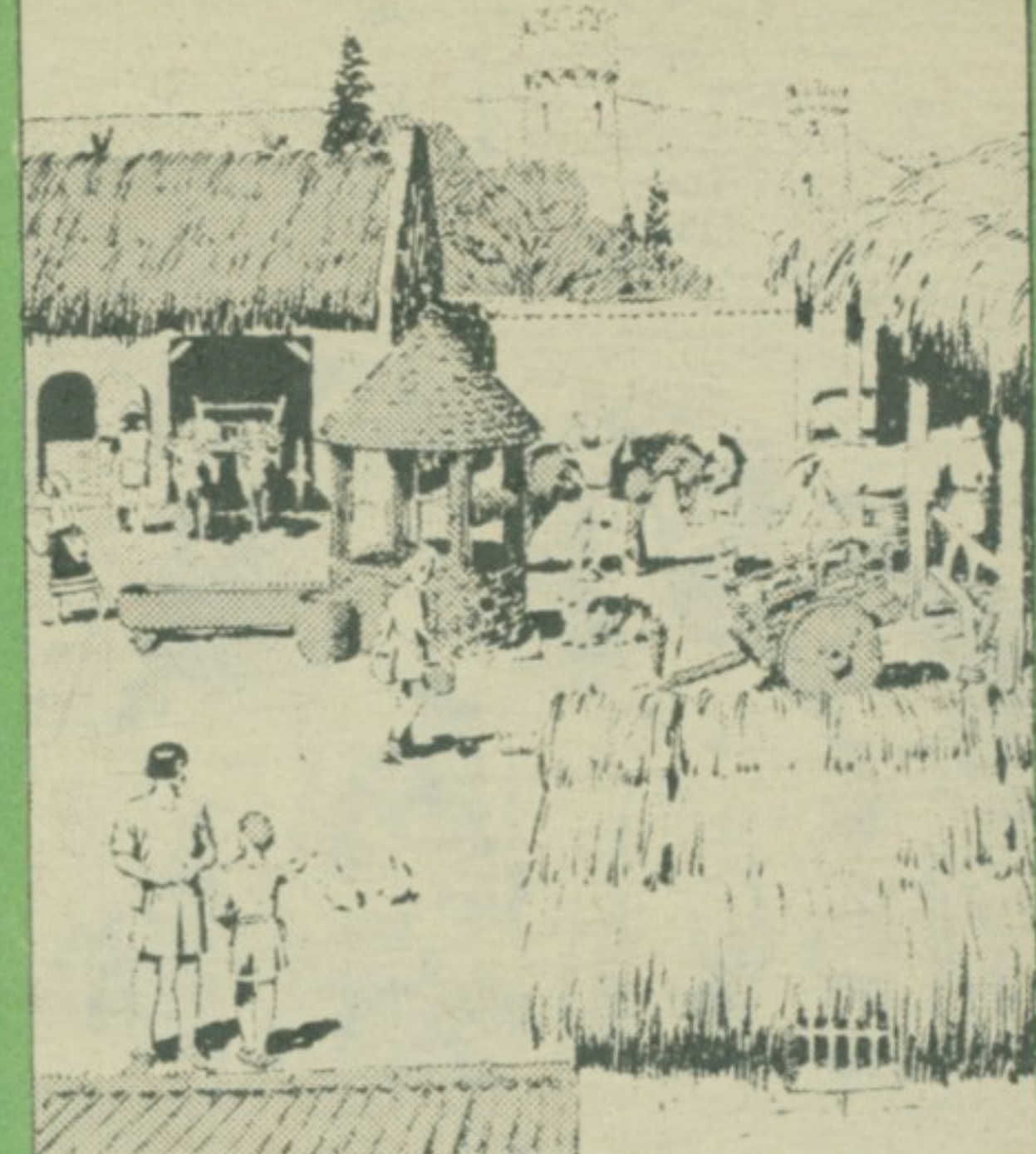

НЕ ТАМО!
ИМАМО
НОВУ
КУЋУ!

ВРЕНУЛИ
СУ ПРЕМА СВО-
ЈОЈ КУЋИ...

ДВОР НИЈЕ МЕСТО
ЗА ПОДИЗАЊЕ ДЕЦЕ! СВИ ИХ
КВАРЕ. НАЈГОРА ЈЕ У ТОМЕ
КРАЉИЦА... ОНА НИШТА НЕ
МОЖЕ ДА ИМ ОДБИЈЕ!

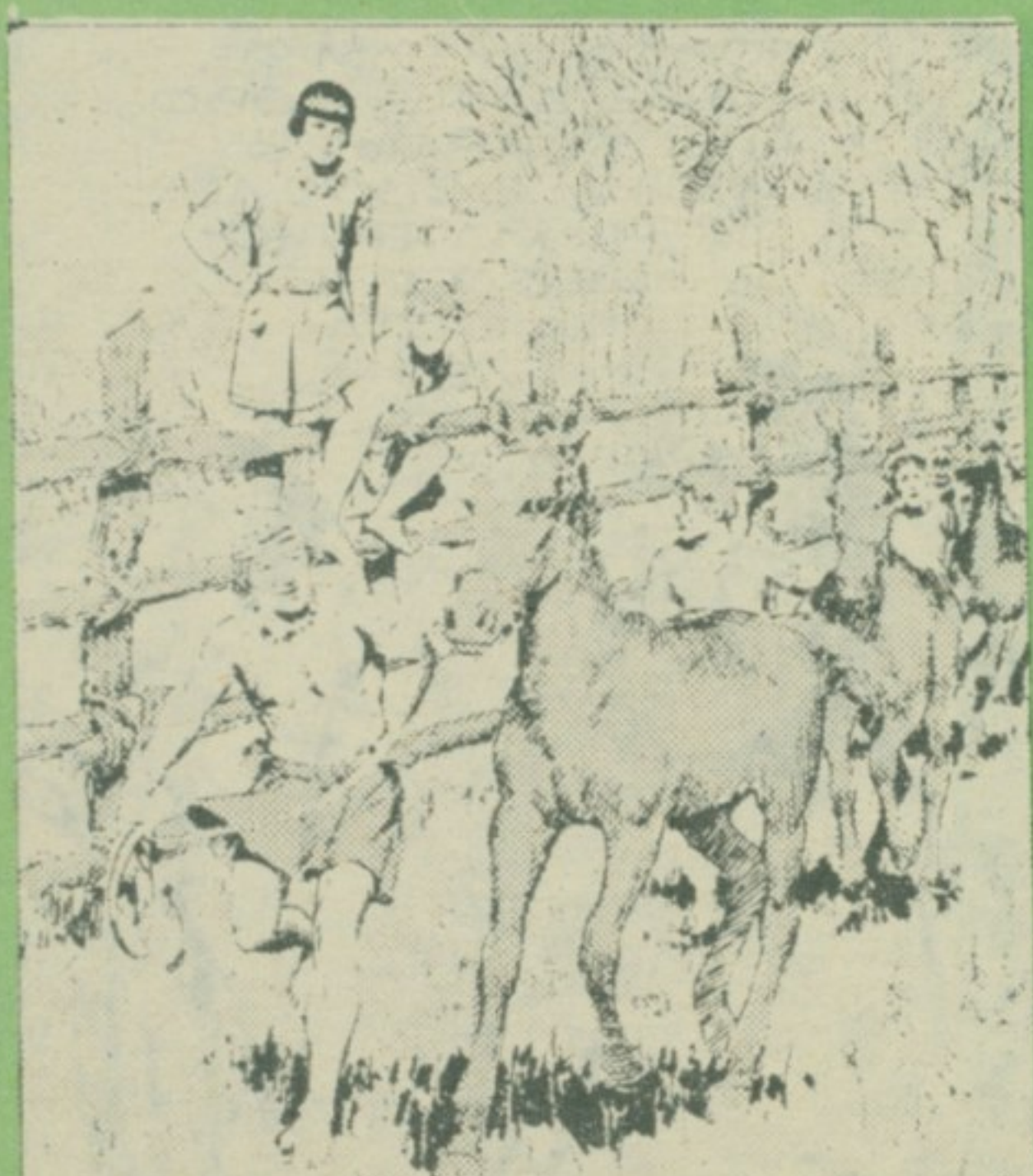
ВЕЛИКА КУЋА, ПРОСТРАНО
ДВОРИШТЕ, ШТАЛЕ, ПОВРТЊАК,
МЛЕКАРА, БУНАР... СВЕ ЈЕ ТО
ЧИНИЛО ЊИХОВ НОВИ ДОМ.

ВАЛ ЈЕ ЗАДОВОЉНО ОДАКНУО. ВЕЛИКИ ДЕО
ЖИВОТА ПРОВЕО ЈЕ У СЕДЛУ, НА БОЈНИМ ПО-
ЈИМА, У УТВРЂЕНИМ ГРАДОВИМА ТАКО ДА ЈЕ
ГОТОВО ЗАБОРАВИО КАКО ИЗГЛЕДА ПРАВИ
ДОМ.

ПО НОВО ЈЕ ЊЕГОВ ПОНО-
СИТИ КОЊ АРВАК
ОСЕТИО МИРИС
ЛИВАДЕ...

А! ВАЛИЈАНТ И ЊЕГОВ СИН ПОНО-
ВО МОГУ ДА УКИВАЈУ ПОСМА-
ТРАЈУЋИ АРВАКОВЕ ПОТОМКЕ
КОЈИ ЈЕ ТАКОБЕ НОСИТИ ЈЕД-
НОМ НА СЕБИ ВИТЕЗОВЕ О-
КРУГЛОГ СТОЛА...

ДРАГО МИ
ЈЕ ШТО
ТЕ
ПО НОВО
ВИДИМ!

СУТРАДАН ЈЕ ВАЛИЈАНТ
ОТИШАО У КРИМУ "КОД ЗЛАТ-
НОГ ПЕТЛА" ДА СЕ НАЂЕ СА
СТАРИМ ПРИЈАТЕЉЕМ
СЕР ГАВЕНОМ...

АЛИ, СЕР ГАВЕН ИЗГЛЕДА
ЗАБРИНУТ...

ПОЂИ СА МНОМ!
У КРИМИ СЕ
ОДРЖАВА
ВЛАН
САСТАНАК!

ВАЛИЈАНТ ЈЕ
ЗАСТАО
НА ВРАТИМА
КАД ЈЕ ВИДЕО
ДА ГЛАВНУ РЕЧ
ВОДИ
СЕР МОДРЕД...

КА-
КАВ
САСТА-
НАК!

УБИ!
ЧУ-
КЕШ...

ПРАВИЛА ВИТЕЗОВА
ОКРУГЛОГ СТОЛА МОРАЈУ СЕ
МЕНЈАТИ! БОРИМО СЕ
БЕЗ ОСАМНАЕСТ ПОДИНА
А САВ ПЛЕН ОДЛАЗИ КРАЉУ
АРТУРУ! НАМА ОСТАЈУ САМО
РАНЕ!

КРОЗ ОДАЈУ ЈЕ ПРОСТРУЈАО ШАПАТ ОДО-
БРАВАЊА.

ШТА
ИМАМО ОД ТОЛИ-
КИХ ПОБЕДА? ОСТАЛИ
СМО БЕДНИ ВИТЕЗОВИ
БЕЗ ТИТУЛА И МОЋИ
КОЈУ БИ НАМ ДО-
НЕЛО БОГАТСТВО!

ЈЕДИНО ЈЕ ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ СМРКНУТО БУ-
ТАО.

ЗАР СЕ
СЕР
ВАЛИ-
ЈАНТ НЕ
СЛА-
ЖЕ?

НЕ,
СЕР МОДРЕ-
ДЕ! КРАЉ АР-
ТУР ЈЕ ЗАДОВИО
БАР ТОЛИКО РАНА
КОЛИКО И СВАКИ ОД
НАС! А КРАЉ СВОЈИМ
БОГАТСТВОМ СВИ-
МА НАМА ОМОГУЋА-
ВА УДОБАН ЖИ-
ВОТ!

БЕЗ ПРАВИЛА
НАШЕ БИ СЕ БРАТ-
СТВО РАСПАЛО НА РАЗ-
БОЈНИЧКЕ БАНДЕ КОЈЕ
БИСАКСОНИ, ЈЕДНУ ПО
ЈЕДНУ, ЛАКО САВЛАДАЛИ!
ВИШЕ ВОЛИМ ДА БУДЕМ ВИ-
ТЕЗ ВЕРАН АРТУРУ НО
РОБ САКСОНА!

ВАЛИ-
ЈАНТ СЕ БЕЗ
РЕЧИ
ОКРЕНУО...

А МОДРЕД
ЈЕ БУТАО ОСЕЃА-
ЈУКИ ДА ЈЕ ПО-
РАЖЕН.

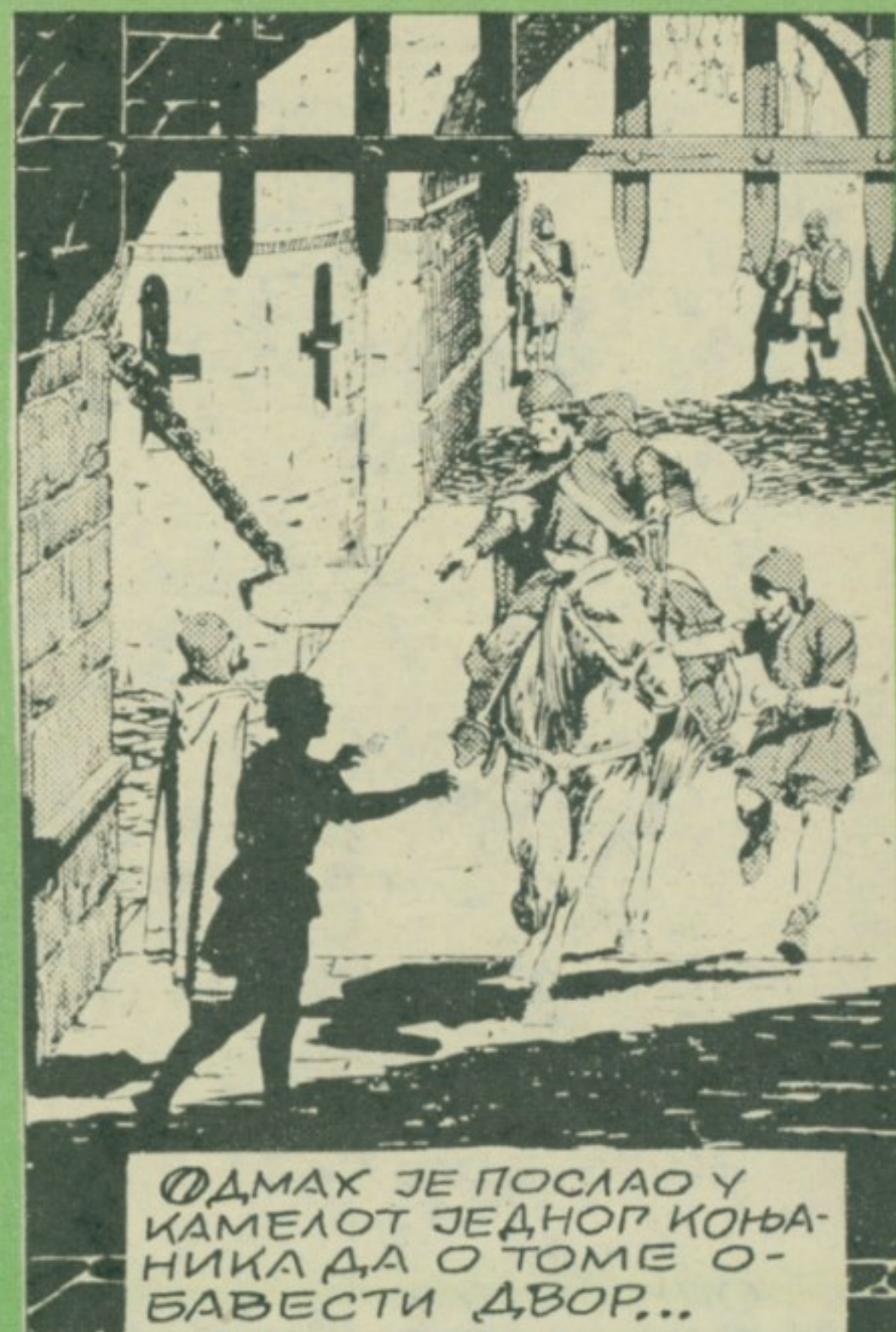
УПОЗОРИО САМ ТЕ, ГА-
ВЕНЕ, ДА НЕ ДОВО-
ДИШ ТУ КРАЉЕВУ
УЛИЦИЦУ! СВОЈИМ
РЕЧИМА ПОКО-
ЛЕБАО ЈЕ
И ОСТА-
ЛЕ!

ИАКО ЈЕ ЗНАО ДА ГА
ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ НЕЋЕ ТУ-
ЖИТИ КРАЉУ, МОДРЕД ЈЕ
ИПАК СМАТРАО
ДА ЋЕ БИТИ БОЉЕ
ДА ЗА ИЗВЕСНО
ВРЕМЕ БУДЕ
ДАЛЕКО ОД
ДВОРА...

ОПУСТИО ЈЕ КАМЕЛОТ И СА СВОЈИМ МОМ-
ЦИМА КРЕНУО НА СЕВЕР. КАД ЈЕ СТИГАО У ДО-
ЛИНУ БЕЛОГ КОНЈА СПАЗИО ЈЕ ГРУПУ САК-
СОНСКИХ РАТНИКА КОЈИ СУ СЕ УЛОГОРИЛИ...

ОДМАХ ЈЕ ПОСЛАО У
КАМЕЛОТ ЈЕДНОГ КОНЈА-
НИКА ДА О ТОМЕ О-
БАВЕСТИ ДВОР...

ТО МОРА САМО
ДА ЈЕ ГРУПА ИЗВИ-
БАЧА! ЈЕР ПО ЗИМИ
НИЈЕДНА ВОЈСКА
НЕ КРЕЋЕ У ПОХОД!
ХРАНЕ НЕМА,
РЕКЕ СУ
НАДОШЛЕ...

ПОСЛАЋЕМО
И МИ ИЗВИБАЧЕ
ДА ИХ ДРЖЕ НА ОКУ И
ОТКРИЈУ ЊИКОВЕ НАМЕ-
РЕ! ИЗАБЕРИТЕ ТРИ МЛА-
ДА ВИТЕЗА И ТРИ
ДЕЧАКА КОЈИ ЋЕ ИМ ПО-
СЛУЖИТИ КАО ГЛАСНИ-
ЦИ!

ТОЛИКО САМ ПУТА СПРЕ-
МАЛА МУЖА НА ОПАС-
НА ПУТОВАЊА... А САД
СПРЕМАМ СИНА...

ЈЕР АРН ЈЕ ИЗАБРАН
ЗА ЈЕДНОГ ОД
ГЛАСНИКА...

ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ БИ И САМ
РАДО ПОШАО АЛИ У КАМЕ-
ЛОТУ ГА ЈЕ ЧЕКАО ВАЖАН
ПОСЛО. ТРЕБАЛО ЈЕ УВЕЖ-
БАВАТИ МЛАДЕ ВИТЕЗОВЕ
ЗА ПРОЛЕЋНИ ПОХОД...

ВИША И
СУСНЕЖИЦА
СТАЛНО СУ ИХ
ПРАТИЛИ!
МА
КОЛИКО БИЛИ
ЖЕЉНИ СЛАВЕ,
МЛАДИ ВИТЕЗОВИ
БИ САД
ВИШЕ ВОЛЕЛИ
ДА СУ КРАЈ
ТОПЛИХ
ОГЊИШТА...

НАЈЗАД ЈЕ МАЊА ГРУ-
ПА СТИГЛА У ДОЛИНУ
БЕЛОГ КОЊА ГДЕ СУ САК-
СОНИ БИЛИ ПРИМЕЋЕНИ.
АЛИ, ЊИХ ВИШЕ ТУ НИЈЕ
БИЛО...

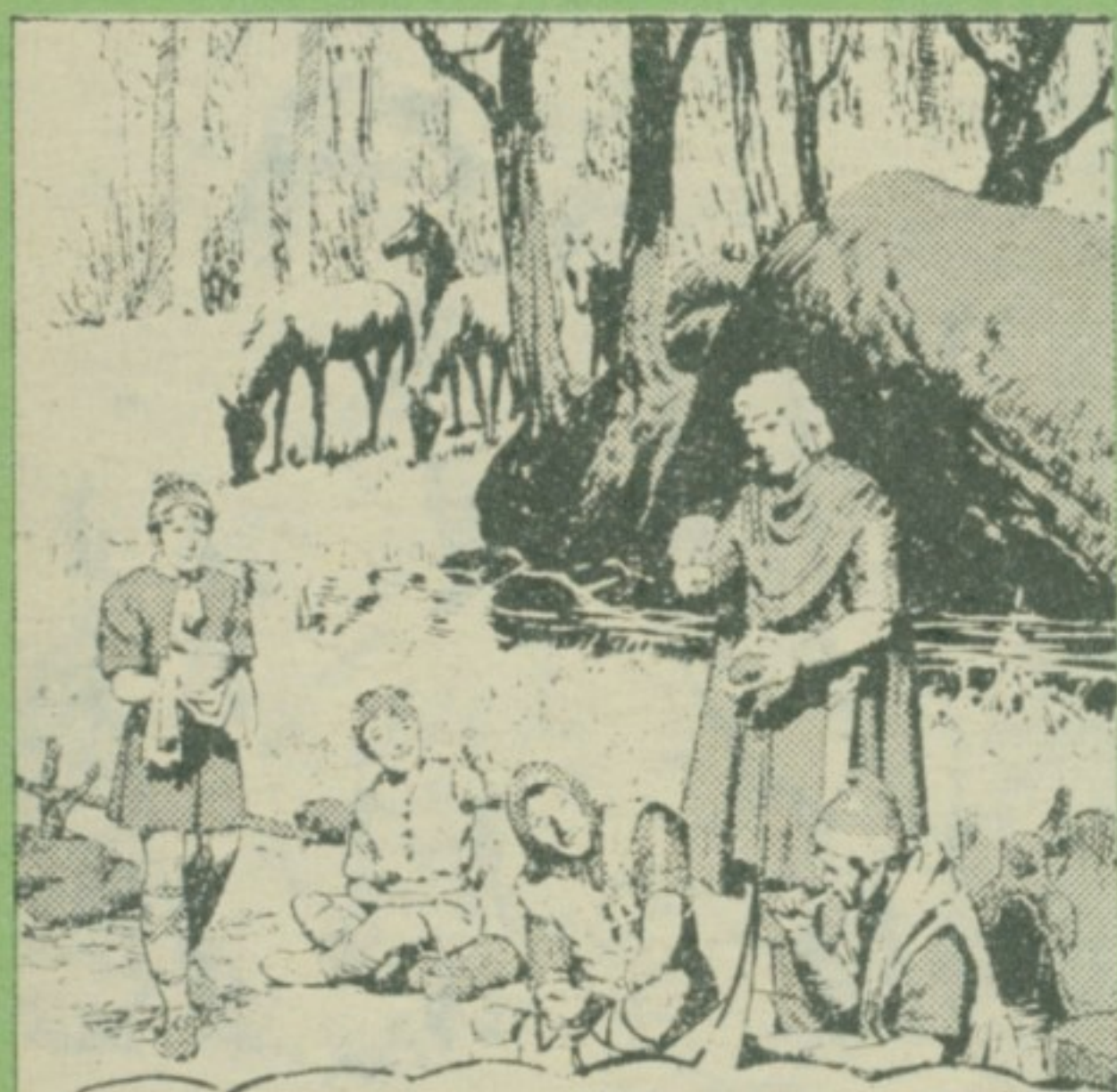
АРН ЈЕ ДО-
БРОВОМ-
НО КРНУО
У ИЗВИД-
НИЦУ...
ТУ СУ ЛОГОРОВАЛИ!
НА ВЛАЖНОЈ ЗЕМЉИ
ЈОШ СЕ ВИДЕ ЊИКОВИ
ТРАГОВИ! СВИ ВОДЕ
У ЈЕДНОМ ПРАВЦУ!

ИДУЋИ ТРАГОМ
НАЈЗАД СУ ОТКРИЛИ
НОВ ЛОГОР САКСОНА...

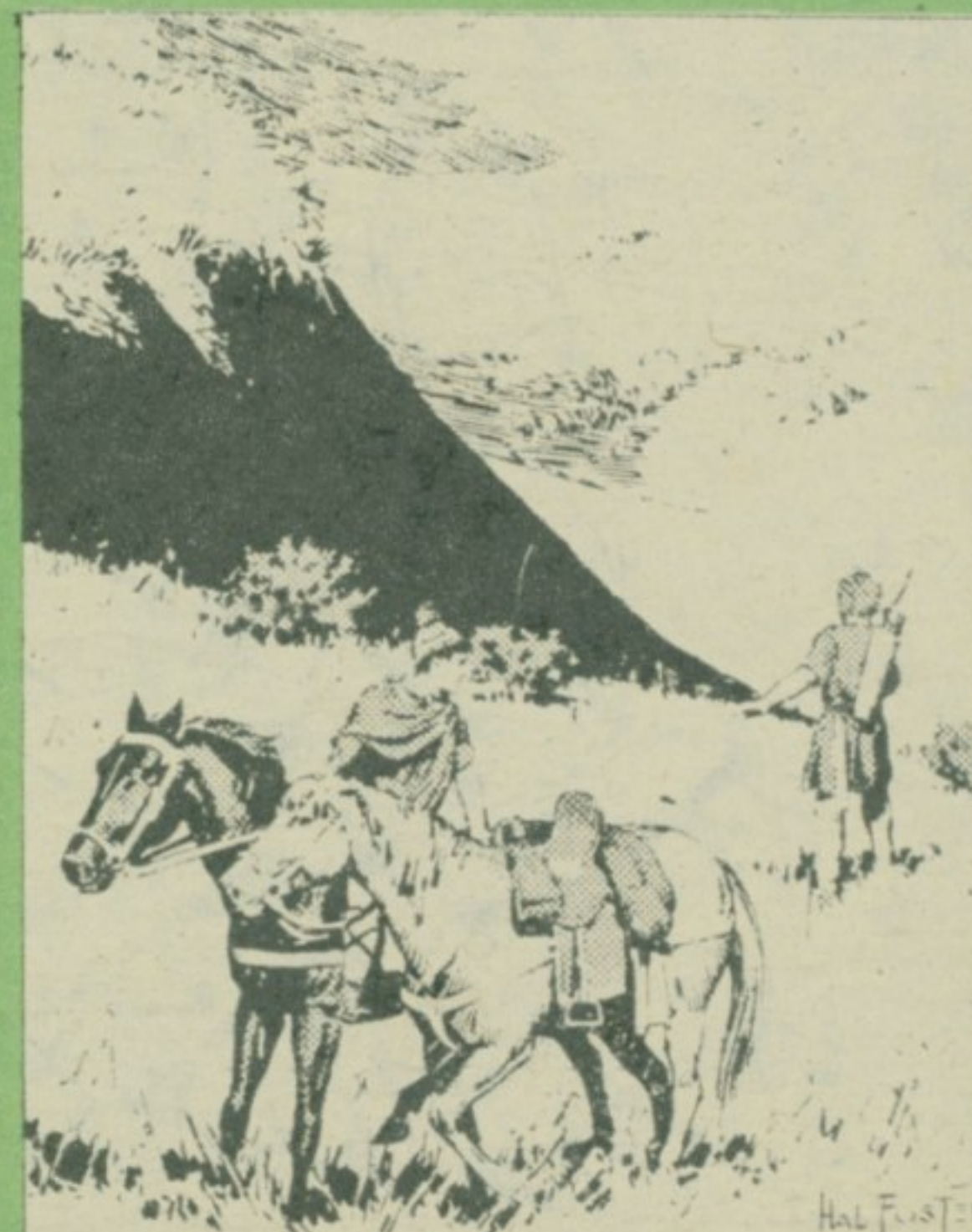
ВИТЕЗОВИ СУ ИЗБРОЈАЛИ НЕПРИЈАТЕЉЕ,
УТВРДИЛИ КАКВУ ОПРЕМУ САКСОНИ ИМА-
ЈУ И ЗАТИМ УПУТИЛИ У КАМЕЛОТ ЈЕД-
НОГ ГЛАСНИКА СА ИЗВЕШТАЈЕМ...

НЕ НОСЕ РАТНЕ
СТЕПОВЕ А ТО ЗНАЧИ ДА
СУ ДОШЛИ САМО ДА ИЗВИБА-
ЈУ И НАЈУ НАЈПОПОДНИЈИ
ПУТ КОЈИ БИ ИХ ДОВЕО У
СРЦЕ БРИТАНИЈЕ! ТРЕБА ДА
ДОЗНАМО ДА ЛИ СУ ТО ЛУ-
ДИ ХЕНГИСТА ИЗ КЕНТА ИЛИ
БЕТВОЛДА ИЗ ЕСЕКСА!

СЕР,
ОВЕН И ЈА
СМО МАЛИ! МИ МОЖЕМО
ДА ИМ СЕ
НЕОПАЖЕНО ПРИВУЧЕ-
МО И УТВРДИМО
КАКАВ АМБЛЕМ
ИМА ЊИХОВ ЗАПО-
ВЕДНИК!

И ДВА ДЕЧАКА СУ КРЕ-
НУЛА У ИЗВИД-
НИЦУ...

АРН
И ОВЕН САКРИЛИ СУ СЕ
У ШИБЛАК НА ПА-
ДИНИ БРЕГА ИЗНАД
САКСОНСКОГ
ЛОРОРА.

ЊИКОВ
ЗАДАТАК
ЈЕ ДА
УТВРДИ ДА ЛИ
СУ ТО
ИСТОЧНИ ИЛИ
ЗАПАДНИ
САКСОНИ...

ПОРЕ-
ДАЈ,
АРН!
НЕКОЛИ-
ЦИНА ЊИХ
ИДУ
ПРЕМА
НАМА...

ПОД ОРУЖЈЕМ
СУ! ТО СУ СИ-
ПУРНО СТРА-
ЖАРИ! АКО
ЗАУЗМУ ПОЛО-
ЖАЈЕ ИЗНАД
НАС... БИЋЕ
ЗЛО!

МОГЛИ БИС-
МО ДА МУ
СЕ ПРИВУ-
ЧЕМО С ЛЕ-
ВА И...

ЗАБОРАВ-
ЉАШ ДА ПРВО
ТРЕБА ДА ИЗ-
ВРШИМО ЗА-
ДАТАК!

АААХ!

АРН СЕ ШУЊАО ПРЕМА САКСОНСКОМ ЛО-
ГОРУ ВЕРУЈУЋИ ДА ЈЕ ОВЕН ИЗА ЊЕГА
КАД ЈЕ ЗАЧУО КРИК...

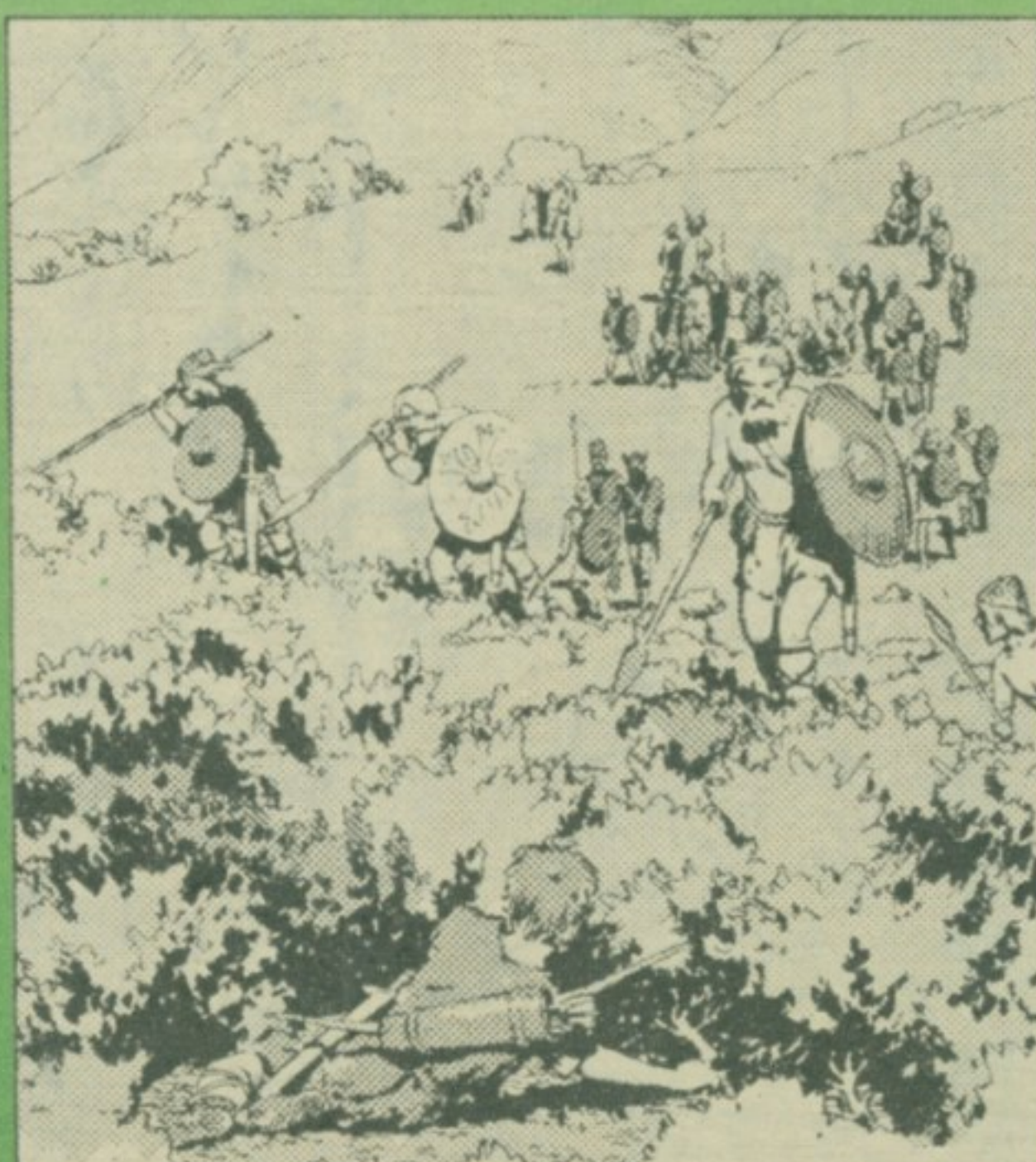

СХВАТИВШИ ДА ЈЕ НАЦИНИО ГЛУПОСТ
ОВЕН СЕ БАЦИО НА СВОЈ КОЊА. АЛИ,
ДА ГА САКСОНИ НЕ БИ ГОНИЛИ
ПОВЕО ЈЕ АРНОВОР КОЊА...

САКСОНИ
НЕ ПО
КОЊИМА
ЗНАТИ
ДА НАС ЈЕ
ДВОЈИЦА!
ТРАЖИЋЕ
МЕ...

СКРИВЕН У ЖБУЊУ
АРН ЈЕ
РАЗМИШЉАО
КАКО ДА СЕ
ИЗВУЧЕ...

САКСОНИ СУ ПО-
ЧЕЛИ ДА ПРЕЧЕШЉАВА-
ЈУ ШИБЛАК. КАД СУ МУ
СЕ ПРИБЛИЖИЛИ...

... АРН ЈЕ УСТАО
И ХРАБРО
КРЕНУО
ПРЕМА
ЊИМА...

САКСОНИ
СУ
МАЛО
ЗАС-
ТАЛИ...

САМО ДА ИМ МОЈА ЛАЖ
ЗВУЧИ УБЕДЉИВО!

ВОДИТЕ
МЕ СВОМ
ВОЂИ! АКО
МИ И ДЛАКА
С ПЛАВЕ
БУДЕ ФАЛИЛА
ОДГОВАРАЈЕТЕ
МОМ ОЏУ
БОЛТАРУ,
КРАЉУ
МОРА!

СЛУШАО
САМ ДА КРАЉ
БОЛТАР ИМА
СИНА!
ТИ СИ,
ЗНАЧИ,
БОЛ-
ТАР-
СОН!

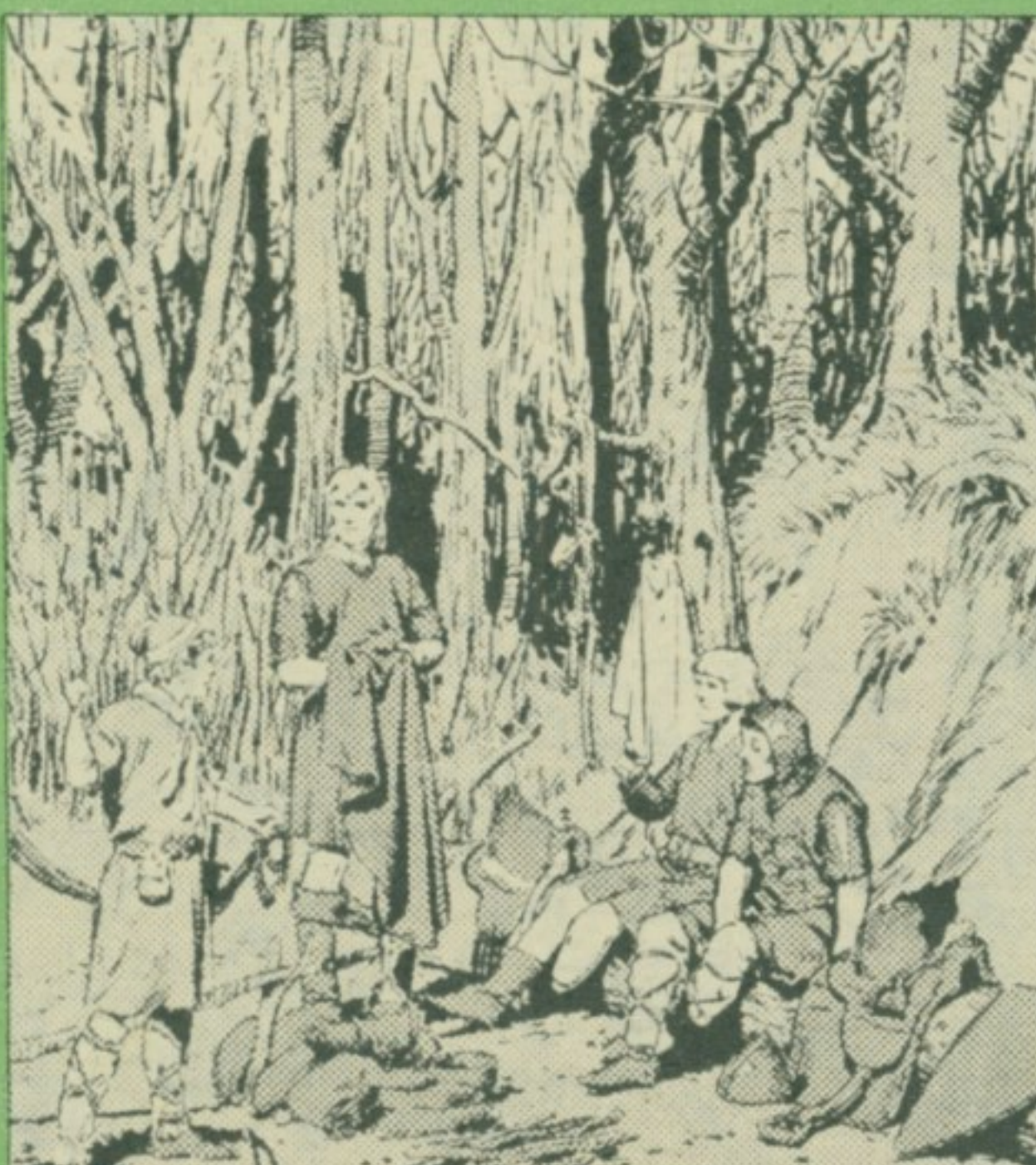
О ПОДВИЗИМА
РИБОБРАДОГ ВИКИНГА
БОЛТАРА ЧАК СУ СЕ И МЕЂУ САКСОНИМА
ПРИЧАЛЕ ЛЕГЕНДЕ...

БИО САМ ПОСЛАН У КАМЕЛОТ КАО
ТАОЦ... А И ДА БИХ ТАМО НАУЧИО КАКО
ЖИВЕ БРИТИ. ТАКАВ ЖИВОТ НИЈЕ ЗА
МЕНЕ... ПОБЕГАО САМ ИЗ КАМЕЛОТА ДА
БИХ СЕ ВРАТИО ВИКИНЗИМА!

ОВЕН СЕ ОСЕЂАО КАО ПРА-
ВИ РАТНИК. УБИО ЈЕ НЕ-
ПРИЈАТЕЉА, ПРВОГ У СВОМ
ЖИВОТУ, И ПОБЕГАО...

ЈА...
ЈЕДВА САМ УМАКАО!
АРН ЈЕ ЗАРОВЉЕН...
ВЕРОВАТНО СУ ГА
САКСОНИ ВЕЧ У-
БИЛИ...

ОВЕН
НИЈЕ РАЧУНАО ДА ЋЕ БАШ
ОН МОРАТИ КАО ПЛАСНИК
НАТРАГ У КАМЕЛОТ ДА
ДВОРУ И АРНОВИМ РОДИ-
ТЕЉИМА ЗАВИ ШТА СЕ
ДОГОДИЛО.

ЧИТАВИМ ПУТЕМ
ОВЕН ЈЕ
РАЗМИШЉАО ШТА ДА
КАЖЕ КРАЉУ АРТУРУ И
КАКО ДА ИЗБЕГНЕ НА
ОЧИ АРНОВИМ
РОДИТЕЉИМА.

ЛАКО
МИ ЈЕ ЗА
КРАЉА,
АЛИ ШТА
ЊИМА ДА
КАЖЕМ?

ОТКРИЛИ СМО
САКСОНСКИ ЛОГОР,
АЛИ НИСМО УТВРДИЛИ
ДА ЛИ СУ ИСТОЧНИ
ИЛИ ЗАПАДНИ! АРН ЈЕ
СИГУРНО ЗАРОВЊЕН...

ПАЖЕВИ
НА ДВОРУ
КРАЉА
АРТУРА
ОДГЛАЈЕНИ
СУ У
СВИМ
ВИТЕШ-
КИМ
ВРЛИ-
НА-
МА

НЕ МОГУ
ИМ НИШТА ПРЕКУТА-
ТИ! ИСТИНА ЈЕ
СТРАШНА, АЛИ ИМ
ЈЕ ЈА МОРАМ
РЕКИ!

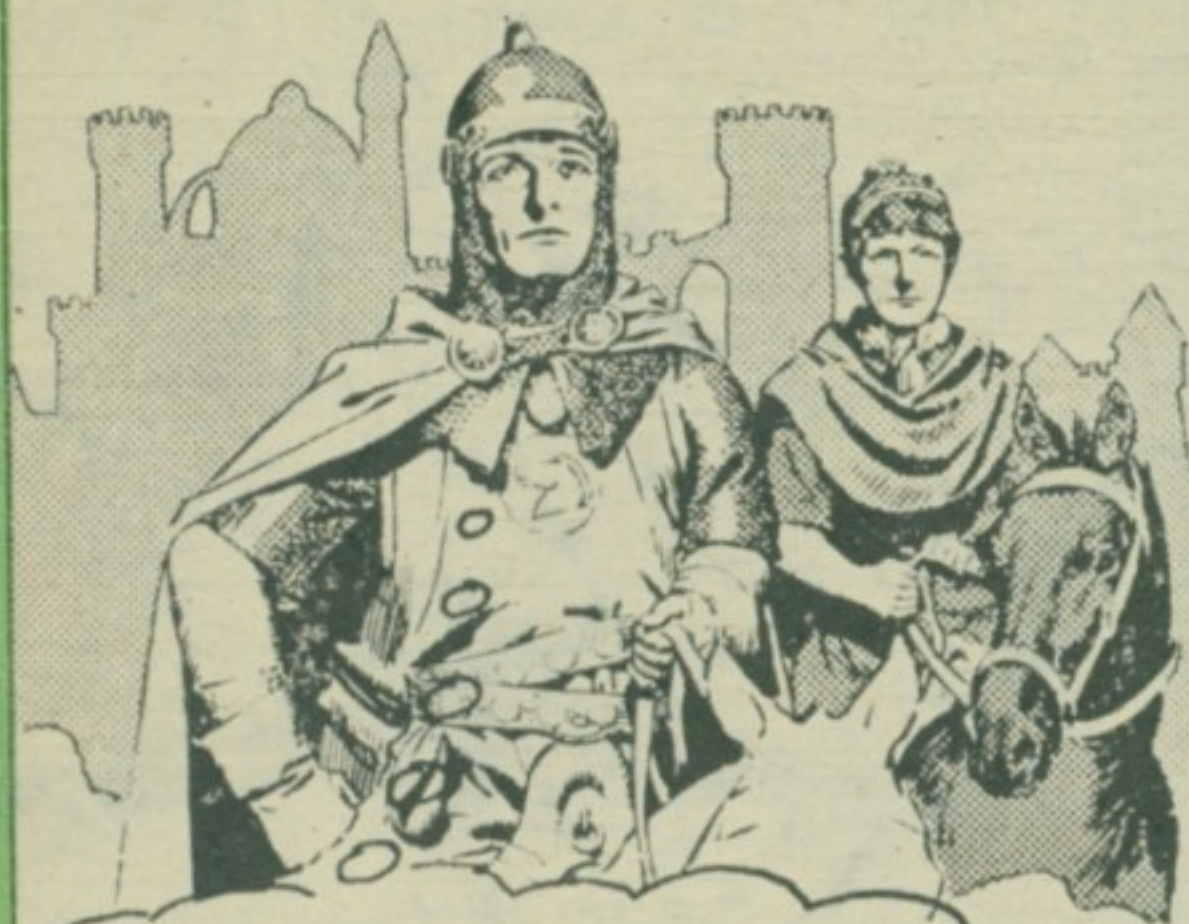
... И ТАКО ЈЕ
АРН ЗАРОВЊЕН! ЈА САМ КРИВ...
ЈА И МОЈА УСИЈАНА ГЛАВА! ЖЕЛЕО САМ
ДА НА НЕПРИЈАТЕЉУ ИСПРОБАМ СВОЈ
МАЧ... А ПОСЛЕ САМ ПОВЕГАО И ОСТАВИО
АРНА НА ЦЕДИЛУ!

ГОРЕ ГЛАВУ, МОМЧЕ! АРН СЕ И РА-
НИЈЕ МНОГО ПУТА НАШАО У БЕЗИЗМАЗ-
НОМ ПОЛОЖАЈУ АЛИ ЈЕ УВЕК УСПЕО
ДА СЕ ИЗВУЧЕ! ЗАР НЕ,
АЛЕТА? ОН ЈЕ МОЖДА
ВЕЋ ИЗВРШИО ЗАДАТАК
И УМАЗАО САКСОНИ-
МА! ПОБИ КУ МУ У
СУСРЕТ!

ВАЛИЈАНТ И АЛЕТА ТОЛИКО
СУ ЈЕДНО ДРУГО УВЕРАВАЛИ У
ТО ДА ЈЕ АРН ВАМ ОПАСНОСТИ ДА
СУ У ТО ГОТОВО ПОВЕРОВАЛИ. АЛЕТА СЕ СЕГА-
ЛА АРНА ЦАО БЕБЕ И ДЕТЕТА КОЈЕ ЈЕ У ЊЕНОМ
НАРУЧЈУ ТРАЖИЛО СИГУРНОСТ И УТЕХУ. ВАЛИ-
ЈАНТ ЈЕ МИСЛИО НА АРНА-ДЕЧАКА КОГА ЈЕ
УЧИО ДА БАРАТА СТРЕЛОМ И МАЧЕМ...

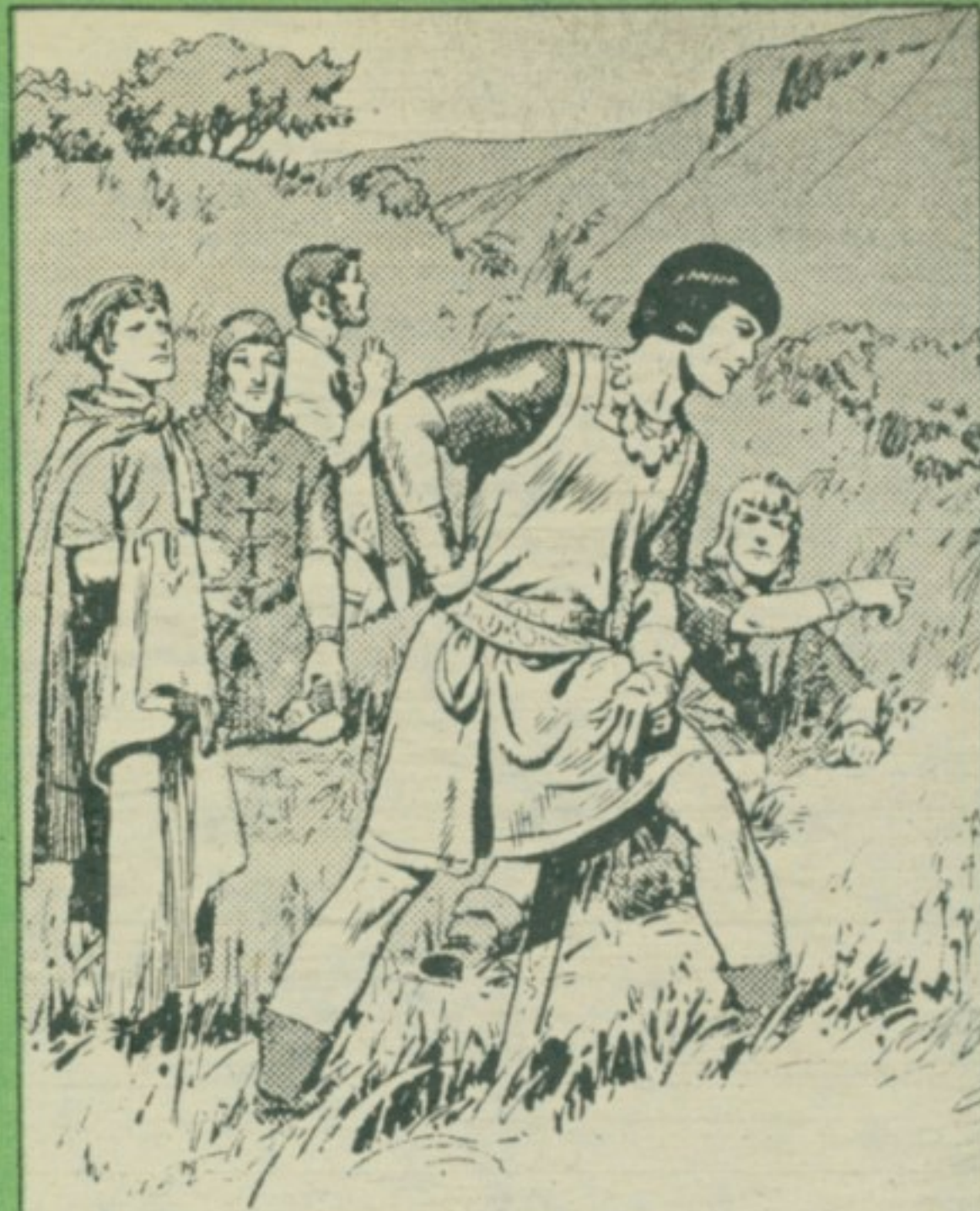
СУТРАДАН У
ЗОРУ
ПРИНЦ ВАЛИЖАНТ ЈЕ
КРЕНУО.
ОВЕН ГА ЈЕ
ПРАТИО...

СВЕ ДОК МЕ ДЛЕТА
ПРАТИ ПОГЛЕДОМ НЕ
СМЕМ ПОКАЗАТИ КО-
ЛИКО СЕ ЖУРИМ...

АЛИ, ЧИМ СУ ОДМАК-
ЛИ ОД ПРАДА ПОТЕРАО
ЈЕ КОЊА
ГАЛОПОМ...

ОВЕН ГА ЈЕ ОДВЕО ДО
МЕСТА СА КОГА СУ
ТРИ ВИТЕЗА ДР-
ЖАЛА НА ОКУ
САКСОНЕ...

СА УЗВИШИЦЕ
ПРИНЦ ВАЛИ-
ЖАНТ ЈЕ ВИДЕО
АРНА НА ЧЕЛУ
САКСОНА КОЈИ
СУ ИШЛИ ПРЕМА ЗАПАДУ. ЗАР ЈЕ МОГУЋЕ
ДА ЈЕ АРН ПОД МУКАМА ПРИСТАО ДА ИМ
ПОСЛУЖИ КАО ВОДИЧ?

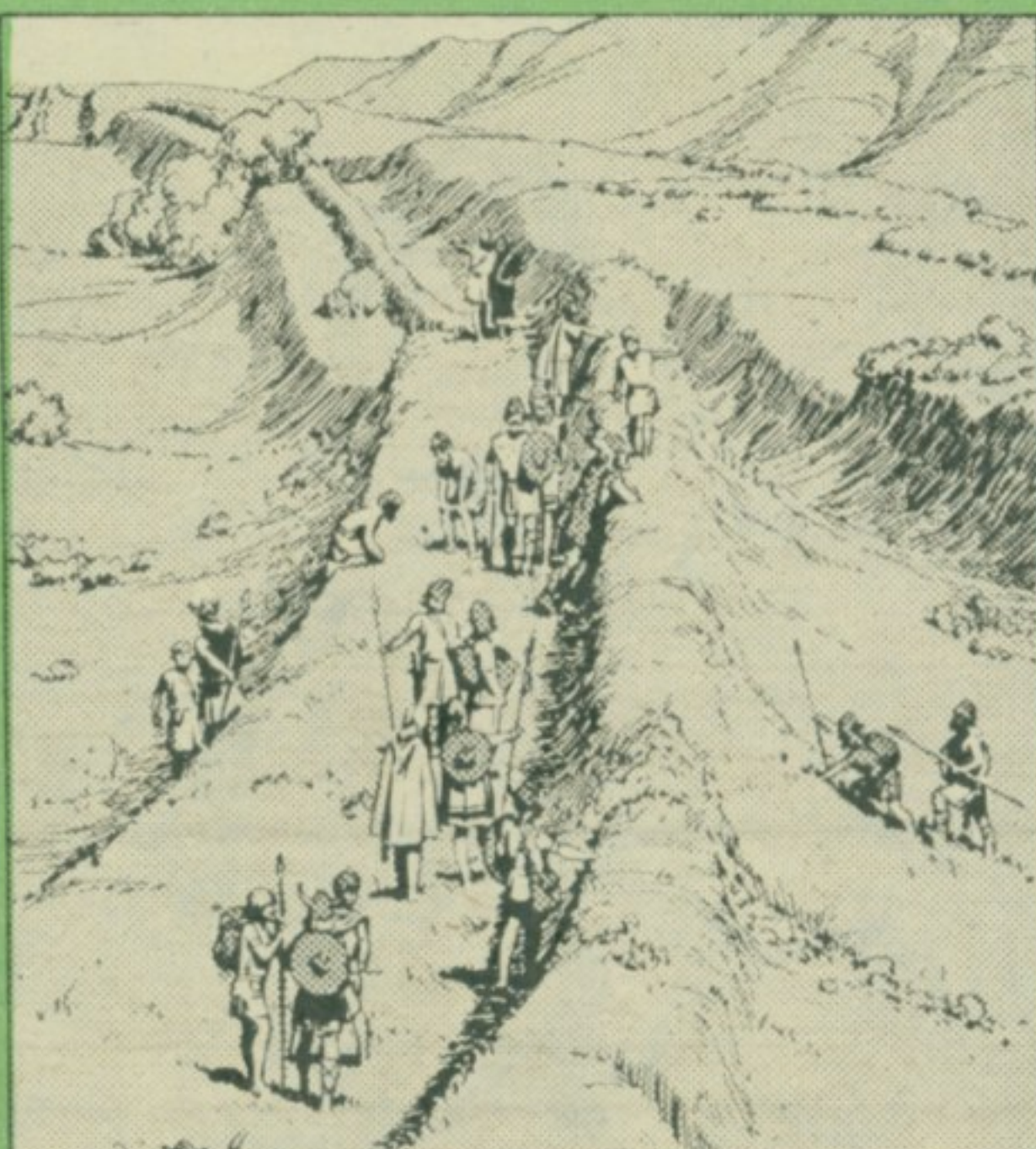

МОЖДА ЈЕ ТАЈ ДЕЧАК ЗАИСТА СИН ВИ-
КИНШКОР КРАЉА БОЛТАРА, КАО ШТО ТВР-
ДИ! ИПАК МУ НЕ ТРЕБА САСВИМ ВЕ-
РОВАТИ!

КАКВА
ЗЕМЉА
ЛЕЖИ
ПРЕД
НАМА,
БОЛТАР-
СОНЕ!

НА СЕВЕРУ ЈЕ ПУСТА
И ПОЛА ЗЕМЉА, БЕЗ КРА-
НЕ! НА ЈУГУ ЈЕ СРЦЕ
БРИТАНИЈЕ И ЊЕГА
ЧУВА И БРАНИ
ВЕНСДАЈК!

АРН ЈЕ ДОВЕО САКСОНЕ ДО
УТВРБЕЊА КОЈА ЈЕ ПОДИГАО
КРАЉ ВОРТИГЕРН ДА БИ ЗАУ-
СТАВИО ДИВЉА СЕВЕРНА ПЛЕ-
МЕНА. УТВРБЕЊА СУ СТАЈАЛА
ПУСТА ОТКАКО ЈЕ КРАЉ АРТУР
ПОКОРИО ДИВЉЕ СЕВЕРЊАКЕ...

ЗАР ЋЕ
АРН ЗАИСТА
ПОКАЗАТИ САКСОНИМА
ПУТ ДО
КАМЕЛОТА?

ВОЂА
САКСОНСКЕ
ИЗВИДНИЦЕ
РАСПИТИВАО
СЕ О
СВАКОЈ
СИТНИЦИ...

КАКО У СЛУЧАЈУ
ПОХОДА ДА ПРЕБЕМО
ТА УТВРЂЕЊА?

НИЈЕ НИ ПО-
ТРЕБНО ДА ПРЕ-
КО ЊИХ ПРЕЛАЗИ-
ТЕ! НАЈБОЉИ ПУТ ДО
СРЦА БРИТАНИЈЕ ВОДИ
ДОЛИНОМ ТЕМЗЕ. ЗАТИМ ТРЕБА СКРЕНИТИ
НА ЈУГ! ЈЕДИНО УТВРЂЕЊЕ НА ТОМ ПУТУ ЈЕ НА БРДУ
БЕДОН... АЛИ ОНО ЈЕ ВЕО ПРАВА РУШЕВИНА!

ЗАШТО СИН БОЛТАРА ВИКИНГА
ТАКО СПРЕМНО ДАЈЕ СВА ОБАВЕШТЕЊА
ЈЕДНОМ
САКСОНУ?

КАО ТАОЦ НА
ДВОРУ У КАМЕЛО-
ТУ ТРУДИО САМ СЕ ДА ОТ-
КРИЈЕМ СВЕ СЛАБЕ ТАЧКЕ
КРАЉА АРТУРА ЈЕР МОЈ ОТАЦ
ЧЕЗНЕ ЗА ЊЕГОВИМ БОГАТСТВОМ!
АЛИ БОЛТАР НЕПОБЕДИВ НА МОРУ,
НИЈЕ ВЕШТ РАТОВАЊУ НА КОПНУ! О-
ДАЈЕМ ВАМ СВЕ ШТО ЗНАМ РАЧУНА-
ЈУБИ ДА БУ ДОБИТИ ДЕО ПЛЕНА!

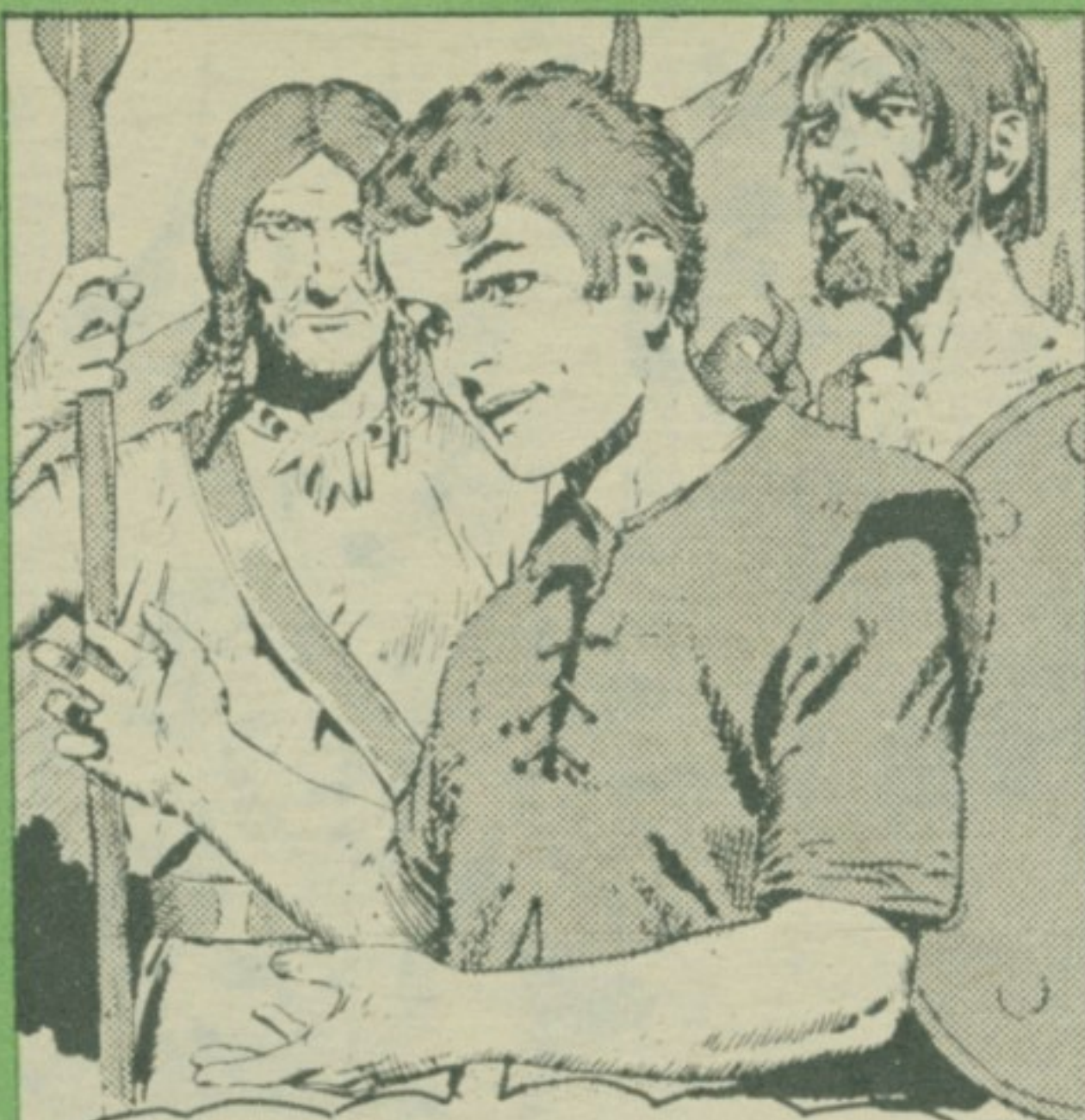
ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ БУДНО МОТРИ САКСОНЕ
НЕСВЕТАН САЖАЉИВИХ ПОГЛЕДА СВОЈИХ ДРУГОВА.
ЈЕР, ОНИ СУ СИГУРНИ ДА ЈЕ СИН ПЛЕМЕНИТОР ВИТЕЗА
ПОСТАО ИЗДАЈНИК ДА БИ СПАСАО СОПСТВЕНУ
КОЖУ...

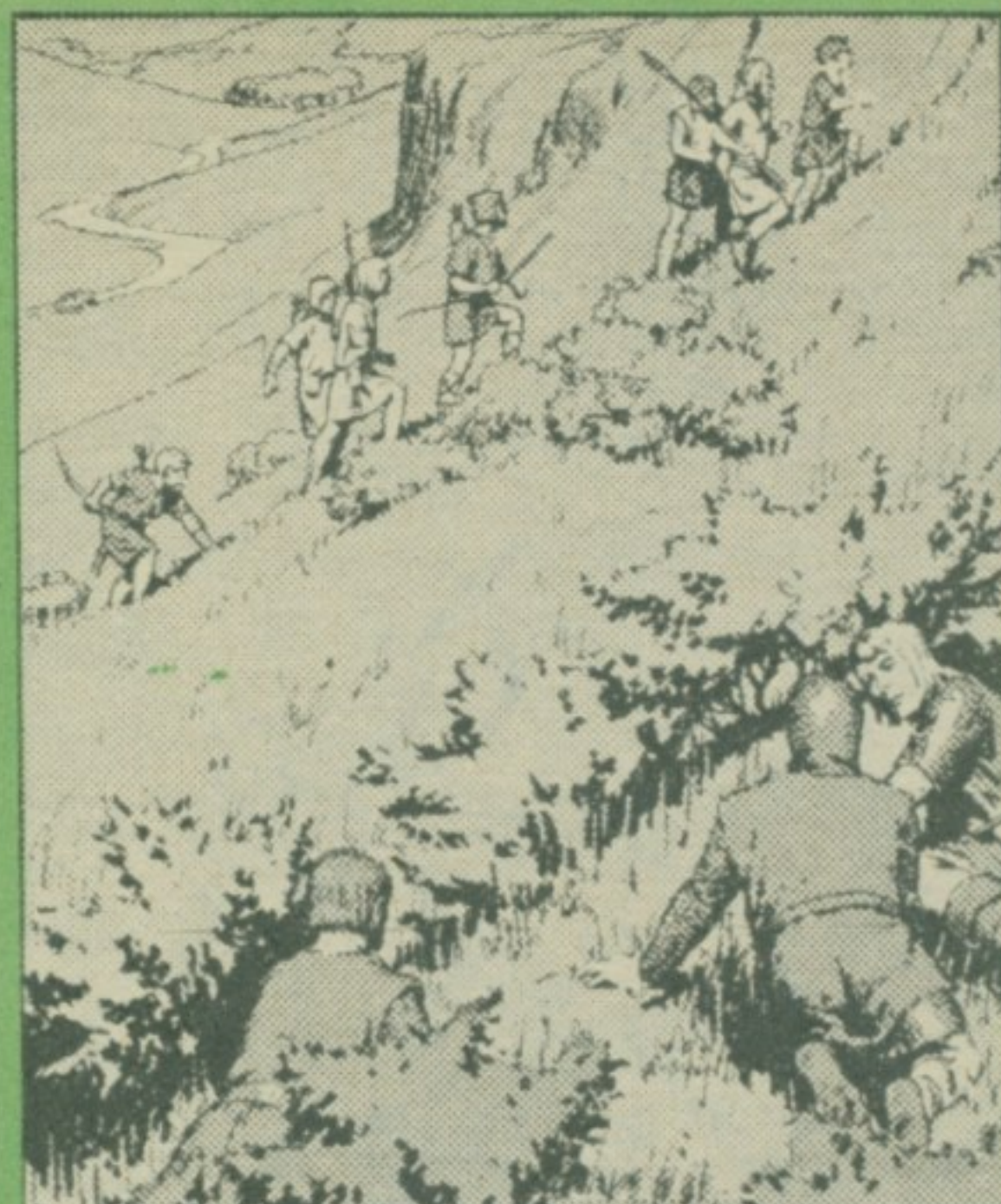
ДОНЕКЛЕ
СУ У ПРАВУ. АРИ СТВАРНО
СМИШЉА КАКО ДА СЕ
СПАСЕ

ДВА ДНА КАСНИЈЕ...

НЕСТАЛО НАМ
ЈЕ КРАНЕ! ЗНА ЛИ
БОЛТАРОВ
СИН ЗА НЕКО
СЕЛО У БЛИЗИНИ
КОЈЕ БИСМО МОРАЛИ
ДА НАПАДНЕМО
И ОПЛАЧКА-
МО?

АКО БИСМО НАПАЛИ НЕ-
КО СЕЛО КРАЉ АРТУР БИ ЗА
ТО БРЗО САЗНАО И СХВАТИО
С КОЈЕ ПА СТРАНЕ НАМЕРАВА
ТЕ НАПАСТИ! ПОЗОВИ НАЈ-
БОЉЕ ЛОВЦЕ И ЈА БУ ИМ ПО-
КАЗАТИ ПДЕ ИМА ЈЕЛЕ-
НА!

АРН ЈЕ ПОВЕО ЛОВЦЕ
ПРЕМА ВРКУ БРДА ЗНАЈУ-
ЋИ ДА ТРИ ВИТЕЗА ПРА-
ТЕ СВАКИ КОРАК
САКСОНА...

АКО СЕ ЛОВЦИ ПОДЕЛЕ И ЗАУ-
ЗМУ МЕСТА СА ОБЕ СТРАНЕ ДОЛИНИ-
ЦЕ, НАС ТРОЈИЦА БЕМО ОПКОЛИ-
ТИ ШУМАРАК И ИСТЕРАТИ ЈЕ-
ЛЕНЕ НА ЧИСТИНУ!

БЕЖИТЕ!
БЕЖИТЕ
У ШУМУ!

АРН И ЊЕГОВА
ДВА СТАЛНА ЧУВАРА ЈОШ НИСУ НИ КРЕ-
НУЛИ У КАЈКУ КАДА СЕ УДАЉИНИ ПОТАВИО
ЈЕДАН ВИТЕЗ. АРН ЈЕ ОДМАХ ПРЕПОЗНАО
ОЧЕВОГ РИБЕР КОЊА...

БЕЖЕЋИ, АРН СЕ САПЛЕО
И ПАО...

ЧУВАРИ СУ
ЗНАЛИ ДА ЊЕ ПЛАВОМ ПЛАТИТИ
АКО ИМ БОЛТАРОВ СИН ПОБЕР-
НЕ. АЛИ, У СУСРЕТ С ВИТЕЗОМ
НА КОЊУ ЗНАЧИ СИ-
ГУРНУ СМРТ...

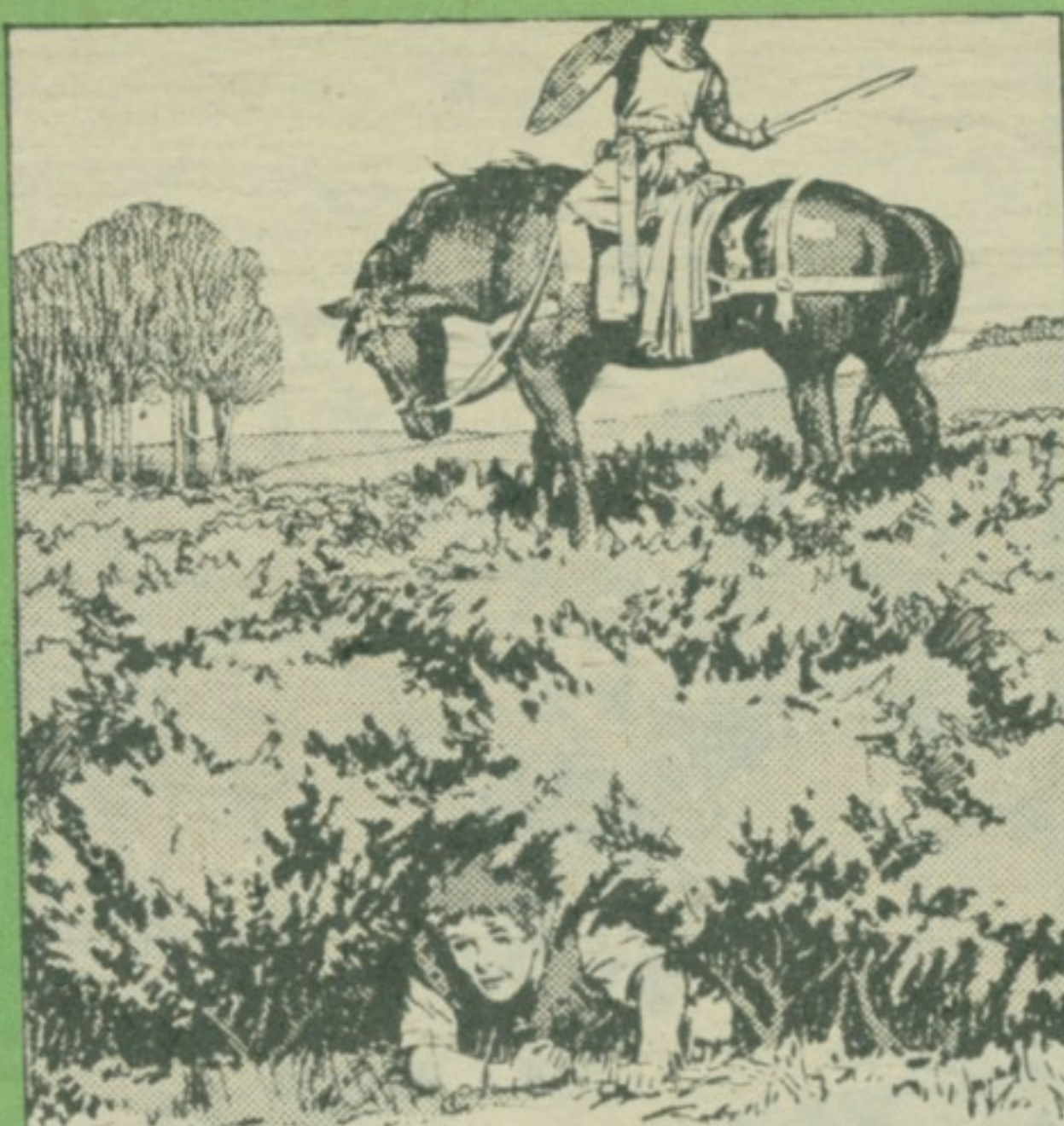
БИЛИ СУ ДА-
ЛЕКО И НИСУ
МОГЛИ ЧУ-
ТИ АРНОВ
ШАПАТ...

ПРАВИ СЕ
ДА МЕ НИСУ ПРИМЕТИО,
ОЧЕ! МОРАМ ДА СЕ ВРА-
ТИМ САКСОНИМА! ЖЕ-
ЛИМ ДА ДОЗНАМ ЊИ-
ХОВЕ РАТНЕ ПЛАНО-
ВЕ!

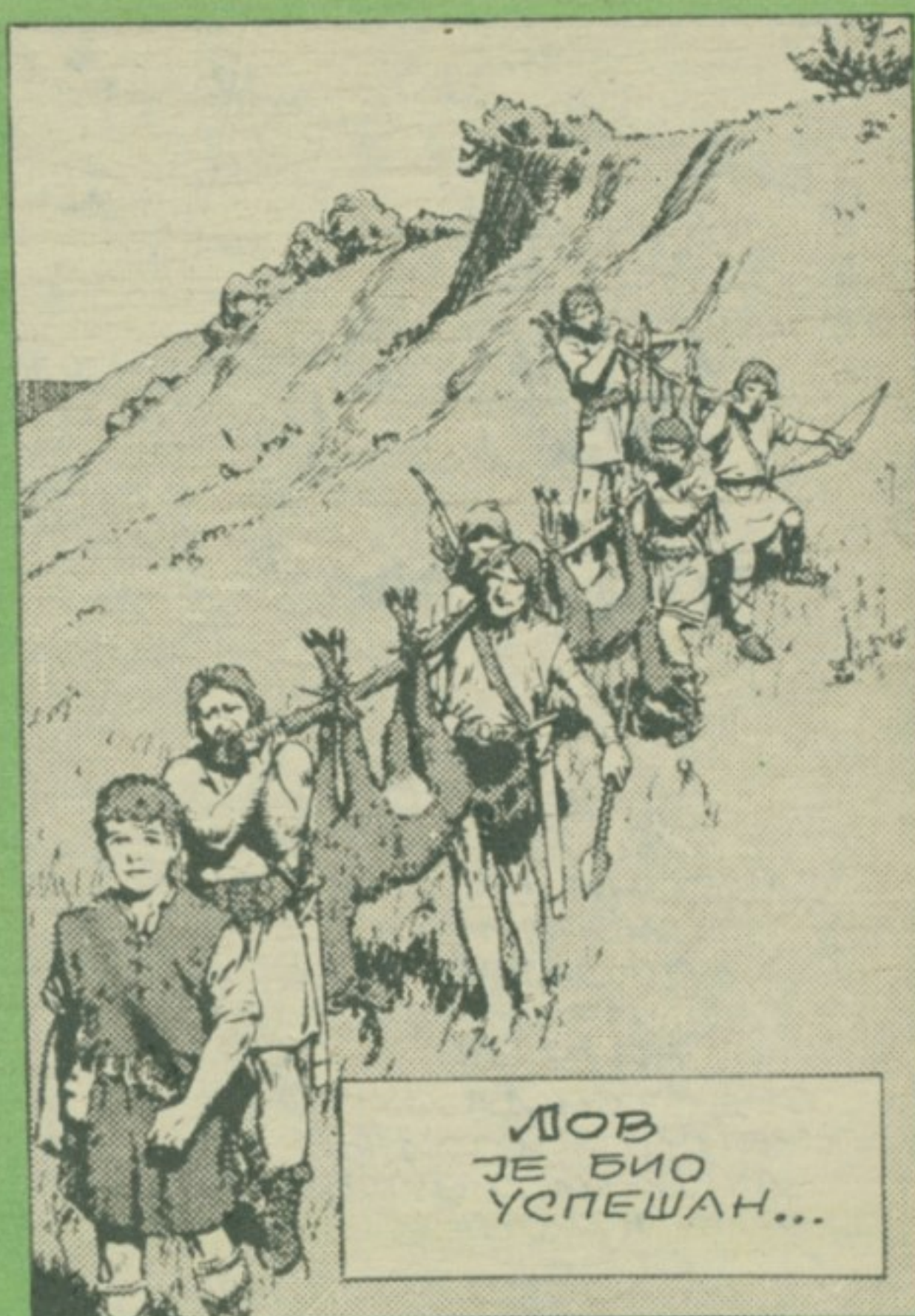
КАКО ОДМАХ
НИЈЕ СХВАТИО
АРНА, ПРИНЦ ВАЛИЈАНТ
НИЦИМ НИЈЕ
ПОКАЗАО
ДА ГА ЈЕ
ОТКРИО...

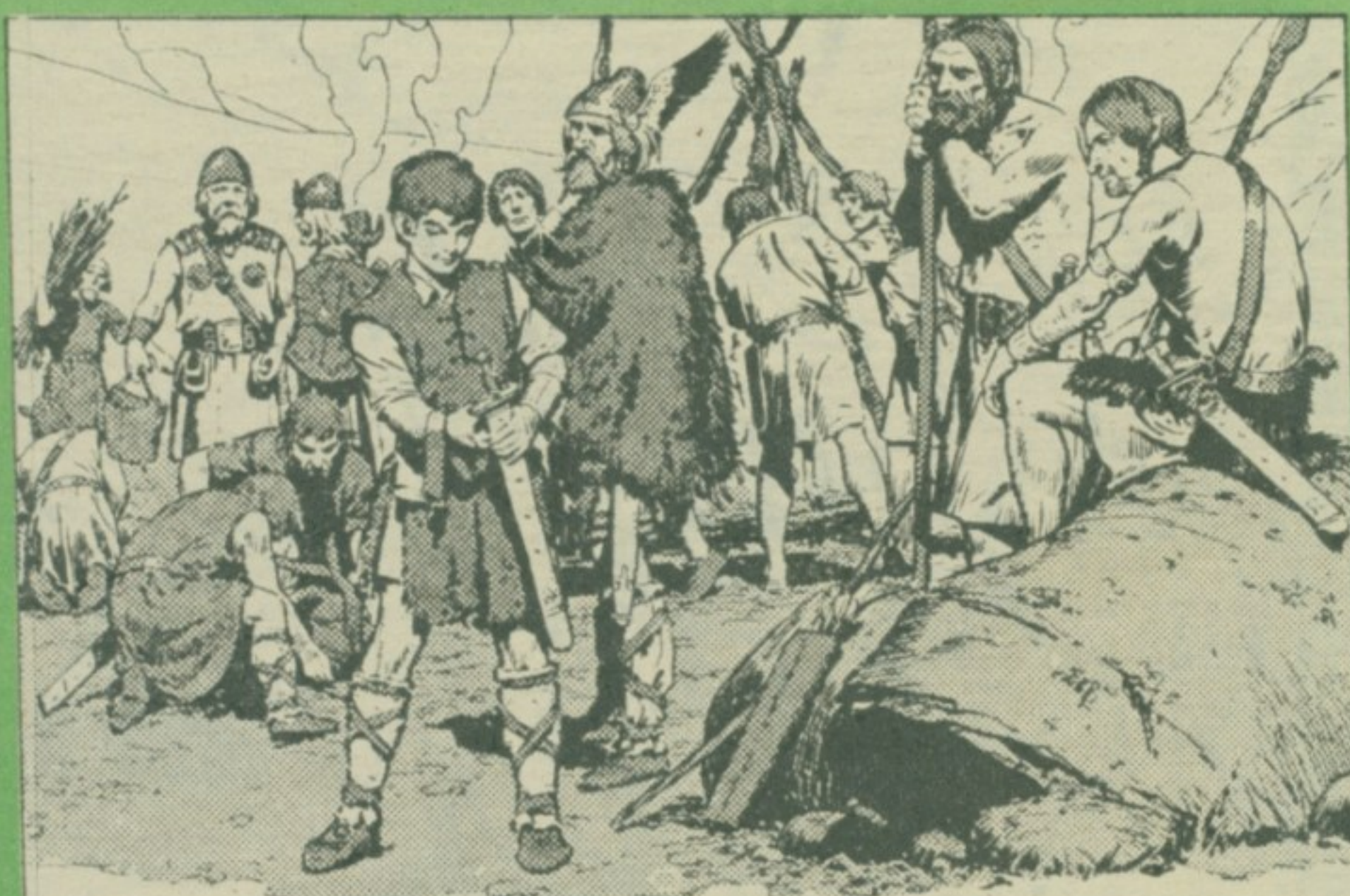
ЈА ВЕЋ МНОГО ЗНАМ
О ЊИХОВИМ НАМЕРАМА!
АКО БИХ САД ПОБЕГАО,
ОНИ БИ ИЗМЕНИЛИ
СВОЈЕ ПЛАНОВЕ! СЛУШАЈ
САД, ПАЖЉИВО...

ВАЛИЈАНТ ЈЕ ПОСЛУШАО СИ-
НА И НАСТАВИО ДА ТОБОЖЕ
ПРЕТРАЖУЈЕ ЖБУЊЕ. НАЈЗАД
ЈЕ ОДУСТАО И ОДЈЕЗ-
ДИО ПРЕМА ЈУТУ. АРН СЕ
ДОВУКАО ДО СВОЈИХ
ЧУВАРА...

ЛОВ
ЈЕ БИО
УСПЕШАН...

ТАКО СЕ ЛАЖНИ БОЛТАРОВ СИН ДОБРОВОЉ-
НО ВРАТИО САКСОНИМА ЧИМЕ ИК ЈЕ УВЕ-
РИО ДА ЈЕ НА ЊИХОВОЈ
СТРАНИ. ВРАТИЛИ СУ МУ
ЛУК И МАЧ АЛИ ГА НИСУ
ОСЛОБОДИЛИ ЧУВАРА...

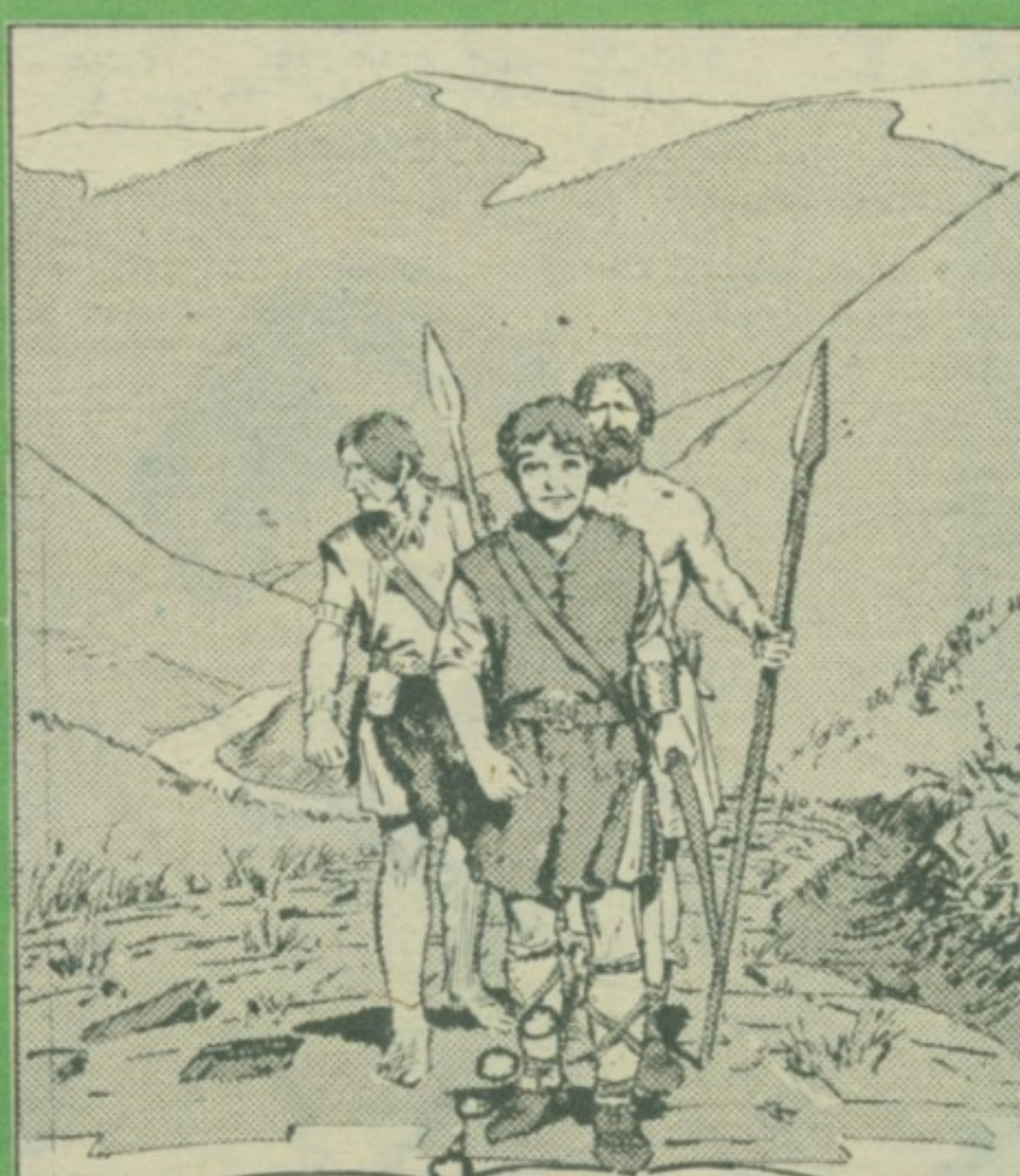
НАЈЗАД СУ САКСОНИ
СТИГЛИ ДО БРДА
БЕДОН...

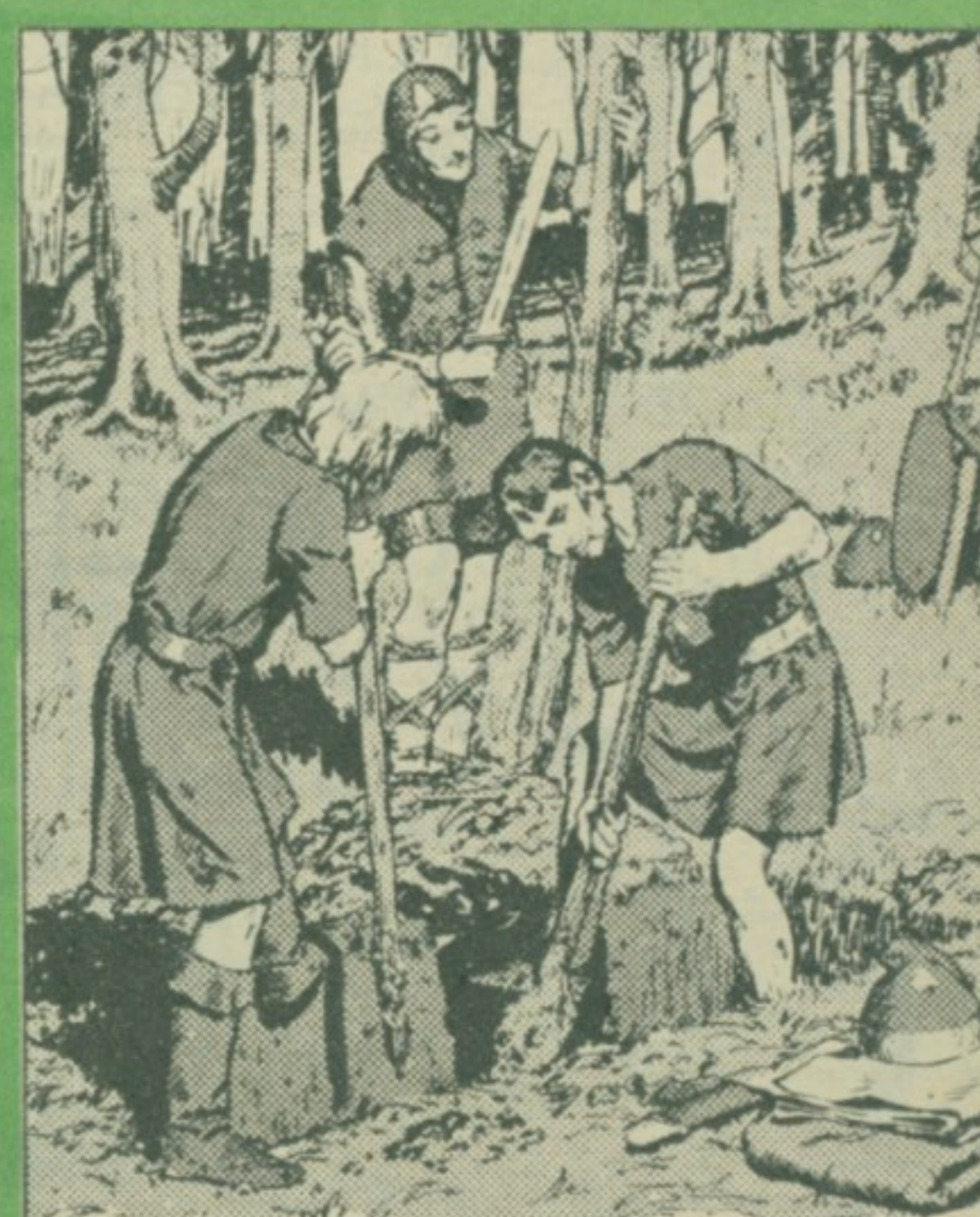
ЈЕДАН СТАРИ
РИМСКИ ПУТ ПРЕСЕЦА
ДОЛИНУ БЕЛОП КОЊА И ВОДИ
ПРЕКО ОНИХ БРЕГОВА. ИЗ
ЊИХ ЈЕ СРЦЕ БРИТАНИЈЕ
ГДЕ ПОБЕДНИЦИ ОЧЕКУ-
ЈУ СВА ЊЕНА БОРАТ-
СТВА!

НЕОПКОДНО
ЈЕ ДА ВАША
ИЗВИЈАЧКА
ЧЕТА ОСТАНЕ НЕ-
ПРИМЕЋЕНА! АКО ЖЕЛИ-
ТЕ ЈА БИХ СА ЈОШ ДВО-
ЈИЦОМ МОГАО ДА ИСПИ-
ТАМ ПРЕЛАЗЕ ПРЕКО БР-
ДА! НЕКА СЕ ОБУКУ КАО
СЕЅАЦИ...

НАДАМ СЕ ДА ЈЕ
ОТАЦ ТАЧНО ЗАПАМ-
ТИО СВЕ ШТО САМ
МУ РЕКАО!

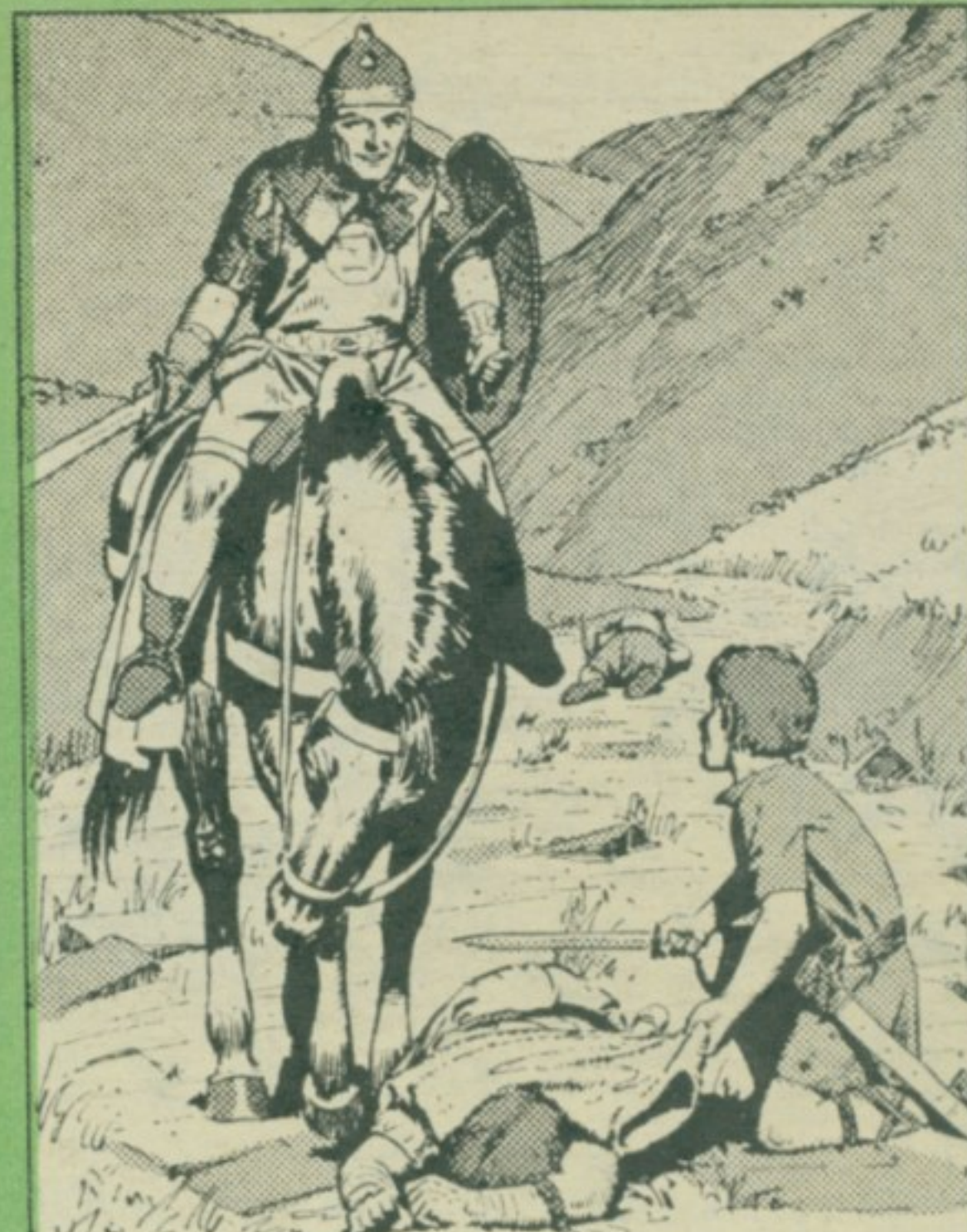
ШТА САД ОВО ЗНАЧИ?
МЛАДИ ВИТЕЗОВИ КОЈЕ ЈЕ
КРАЉ ПОСЛАО У ИЗВИ-
ЈАЊЕ КОПАЈУ ГРОБ ЗА
АРНА!

АРН
ЈЕ ИШАО
ПУТЕМ КОЈИМ БИ
САКСОНИ НАЈЛАКШЕ
МОГЛИ ДА
ПРОДРУ У
БРИТАНИЈУ.
НИЈЕ НИ
СВЕТАН ДА СУ ТО
ТРЕНУЦИ КОЈИ БЕ ОД-
ЛУЧИТИ О СУДБИ-
НИ КРАЉЕВ-
СТВА...

УЗВИКНУО ЈЕ И ИЗМАКНУО
СЕ ДА ПРОПУСТИ ОЦА. ВАЛИ-
ЖАНТ ЈЕ ДВА ПУТА ЗАМАХ-
НУО МАЧЕМ...

АРН ЈЕ СКИНУО СА СЕБЕ
ГОРЊУ ОДЕГУ, РАСЕКАО ЈЕ НА
ДВА МЕСТА И НАМАЗАО
КРВЉУ ЈЕДНОГ ОД УБИ-
ЈЕНИХ САКСОНА...

ДВА ДАНА
СУ ПРОШЛА ДА АРН
СЕ НИЈЕ ВРАЋАО. ВОЂА
САКСОНА ПОЗВАО ЈЕ СВОГ
НАЈБОЉЕГ ТРАГАЧА
И ЧИТАВА ГРУПА
ЈЕ КРЕНУЛА...

СВАКИ ОД ЊИХ УДАРЕН ЈЕ САМО ЈЕД-
НОМ! УБИО ИХ ЈЕ НЕКИ ВИТЕЗ... ЗАКЉУЧУ-
ЈЕМ ПО ТОМЕ ШТО МУ ЈЕ КОЊ ПОТКОВАН!
И ДЕЧАК ЈЕ УБИЈЕН ЈЕДНИМ УДАРЦЕМ
МАЧА... ОДЕГА МУ ЈЕ РАСЕЧЕНА И КРВАВА!

Ишли су
свеж
проб...

ДА ГА РАСКО-
ПАМО И УВЕРИ-
МО СЕ?

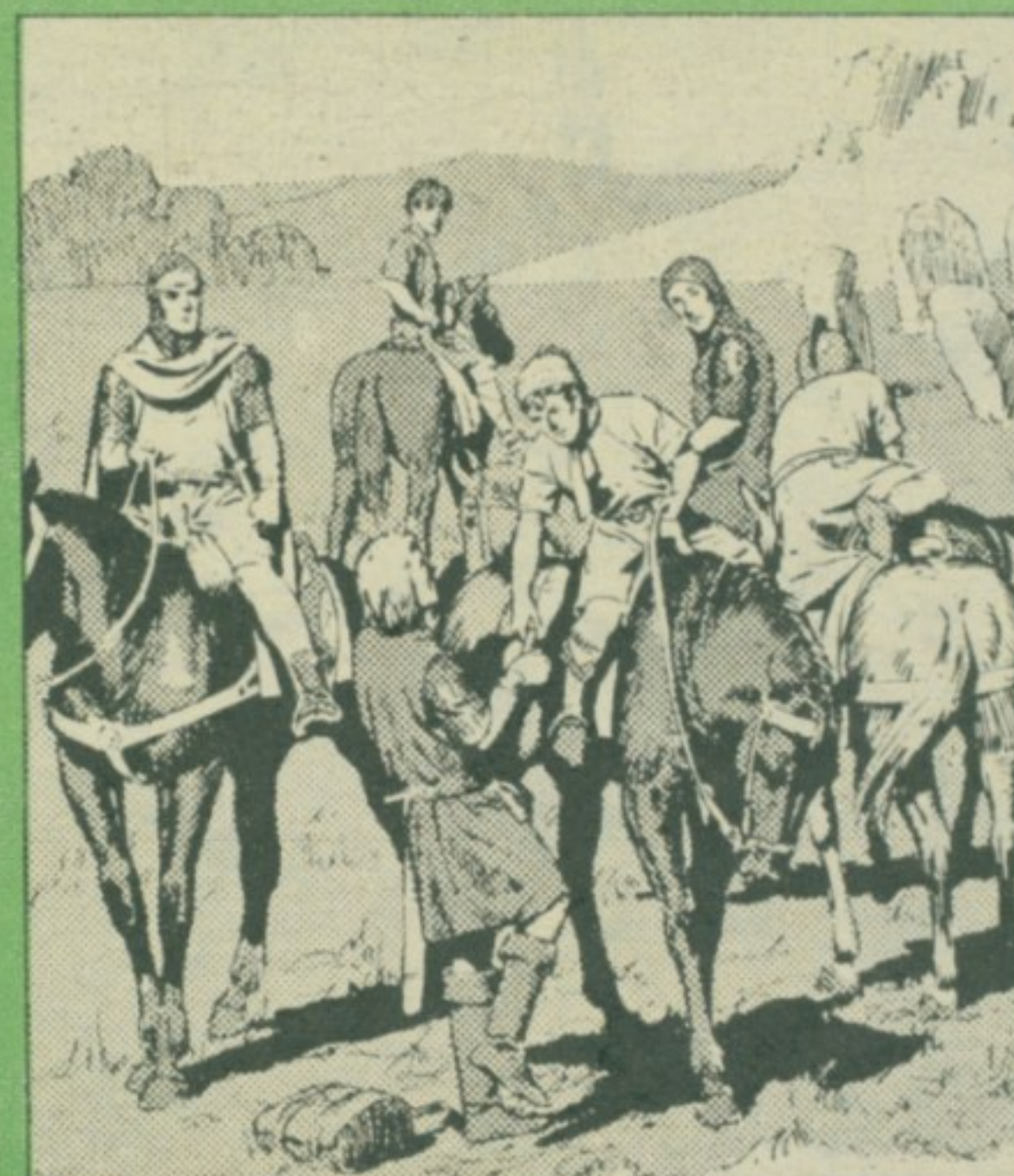

НЕ! БИО ЈЕ ТО ХРАБАР ДЕ-
ЧАК! НЕК ПОЧИВА У МИРУ! И
ОНАЈ ОД ЧИЈЕ ЈЕ РУКЕ ПАО
МОРА ДА МУ ЈЕ ПРИЗНАО
ХРАБРОСТ ЈЕР ГА ЈЕ
САКРАНИО!

САКСОНИ СУ СЕ ОКРЕ-
НУЛИ И ВРАТИЛИ ОТКУД,
СУ ДОШЛИ...

ХРАБАР
СИ, СИНЕ
МОЈ!

ОЧЕ!

ОДМАХ СУ КРЕНУЛИ НАТРАГ
У КАМЕЛОТ ДА ИЗВЕСТИ
КРАЉА О СВЕМУ ШТО ЈЕ АРН
ДОЗНАО: САКСОНИ СПРЕМАЈУ
ВЕЛИКИ ПОХОД НА БРИТАНИЈУ.
КРЕНУЋЕ ЧИМ РАНЕ ПРОЛЕЋЕ...

ХИТАЛИ
СУ ШТО СУ БРЖЕ
МОГЛИ
ЖЕЛЕБИ
ДА СЕ ПОСЛЕ
ТРИ
СЕДМИЦЕ ПРОВЕДЕНЕ
НА МРАЗУ
И ЛЕДЕНОЈ
КИШИ
НАЈУ
ПОД
КРОВОМ...

СТИПАВШИ У КАМЕЛОТ
НАЈПРЕ СУ ОТИШЛИ
КРАЉУ
АРТУРУ...

КРАЉ ЈЕ САСЛУШАО
ИЗВЕШТАЈ ТРОЈИ-
ЦЕ ВИТЕЗОВА-
ИЗВИДНИКА...

НИЈЕ ОБИЧАЈ ДА ПОЗИВАМО ДЕЧАКЕ КАД
РАЗГОВАРАМО О РАТНИМ ПОХОДИМА! АЛИ,
ТВОЈ КРАВРИ СИН, ВАЛИЈАНТЕ, МОЖИ БЕ НАЈ-
ВИШЕ ДА НАМ КАЖЕ О НАМЕРАМА САК-
СОНА!

А САД, АРНЕ,
РЕЦИ МИ ЗАШТО
СИ ИМ ПОКАЗАО ПУТ
КОЈИМ БЕ НАЈЛАС-
ШЕ СТИЋИ ДО КА-
МЕЛОТА? И
ЗАШТО СИ
ОДБИО
ДА ТЕ
ОТАЦ
СПАСЕ?

СИРЕ, ПОКА-
ЗАО САМ ИМ САМО
ШТО ВИ ОНИ И
БЕЗ МЕНЕ ОТ-
КРИЛИ! ТИМЕ
САМ ЗАДОБИО
ЊИХОВО
ПОВЕРЕЊЕ! САД, ЗНАМО ГДЕ
ТРЕБА ДА ИХ
САЧЕКАМО!

ДА САМ
ПРИСТАО ДА ПОБЕМ
С ОЦЕМ КАД МЕ ЈЕ ПРВИ
ПУТ НАШАО, ОНИ БИ ЗНАЛИ
ДА САМ ПОБЕГАО И ДА БУ
ВАМА ОТКРИТИ ЊИХОВ
ПЛАН! ОВАКО, УДЕСИО САМ
ДА ОНИ ПОВЕРУЈУ ДА САМ
СВЕ ШТО ЗНАМ ПОНЕО СА
СОБОМ У ПРОБ!

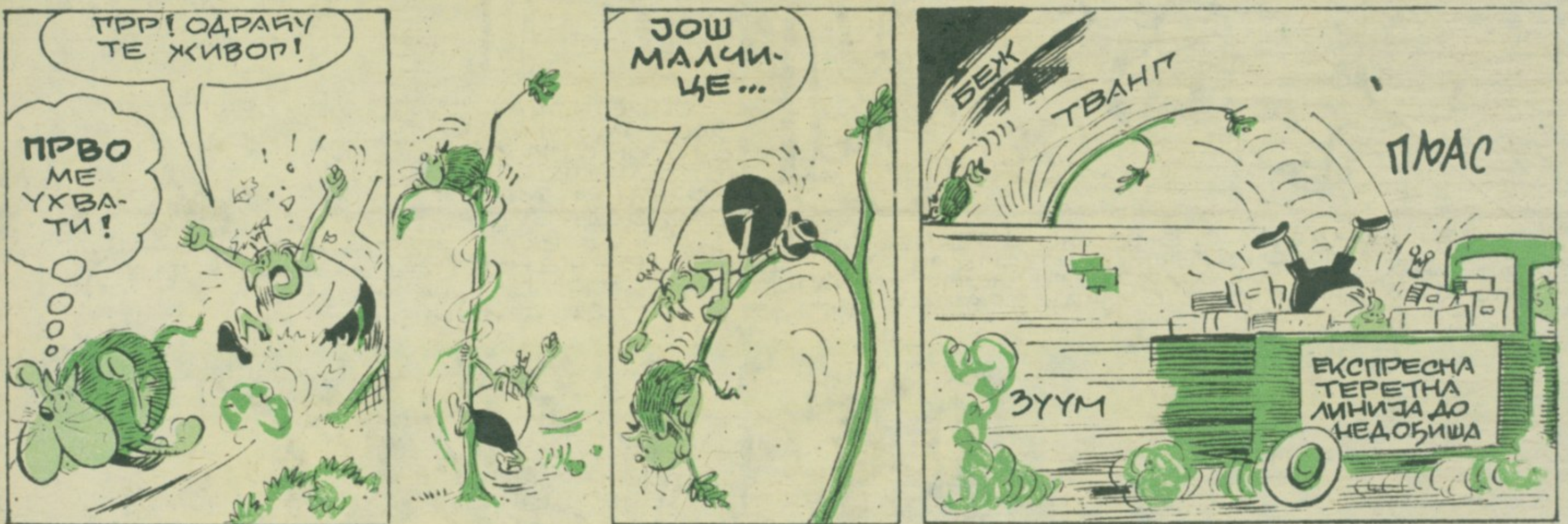
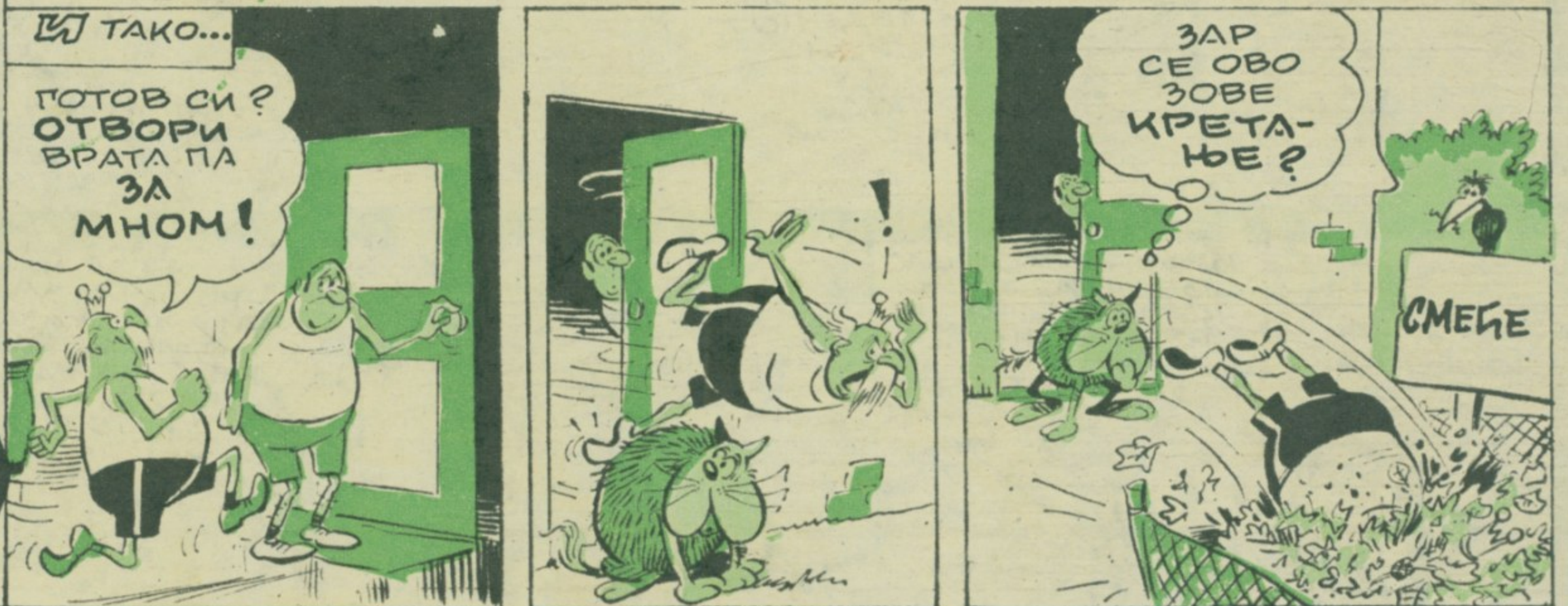

СИМ ЈЕ
РАЗГОВОР КОД
КРАЉА ЗАВРШЕН, АРН ЈЕ
ПОТРЧАО. ИПАК ЈЕ ОН ЈОШ
ДЕЧАК...

У
АЛЕТИНОЈ
СРЕБИ БИЛО ЈЕ
МНОРО ТУРЕ: ОДСАД БЕ
ДОЧЕКИВАТИ И ИСПРА-
БАТИ ДВА ВИТЕЗА...

КРАЈ

ТРАЖИМО МАСКОТУ ЗА ЋАЧКУ ШТЕДЊУ!

НАЦРТАЈ!

Твој задатак је само да на белом папиру 14x9 см нацрташ амблем за ћачку штедњу и обојиш га што лепше.

ПОШАЉИ!

Цртеж залепи на дописницу, а с друге стране налепи купон из левог угла који си читко попунио и пошаљи: Политикином забавнику, 11001 Београд, пошт. фах 124, са назнаком МАСКОТА.

ЈЕДИНО ПРАВИЛО

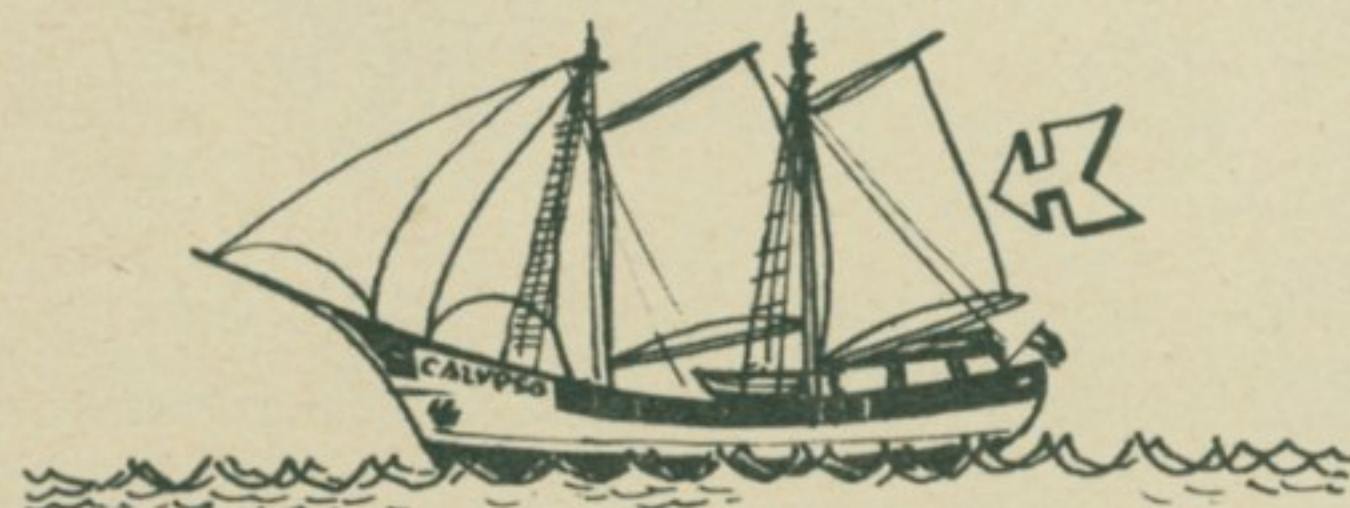
Сви читаоци Политикиног забавника који су ћаци и штеде код Београдске банке имају право да учествују у овој наградној игри.

РОК СЛАЊА

Што пре! Најкасније недељу дана после изласка броја. Имаш право да уз сваки купон Политикиног забавника пошаљеш нови цртеж!

ЧЕКА ТЕ НАГРАДА

I награда — 33 читаоца Политикиног забавника који пошаљу најуспешније предлоге за маскоту, провешће овог лета седам дана на једрењаку „Calypso”!

II награда — 1001 ћак који пошаље леп цртеж добиће на дар модерну мајицу с амблемом! Сваки ћак штедиша код ББ добија поклон: хемијску оловку, лењир, троугао.

КУПОН

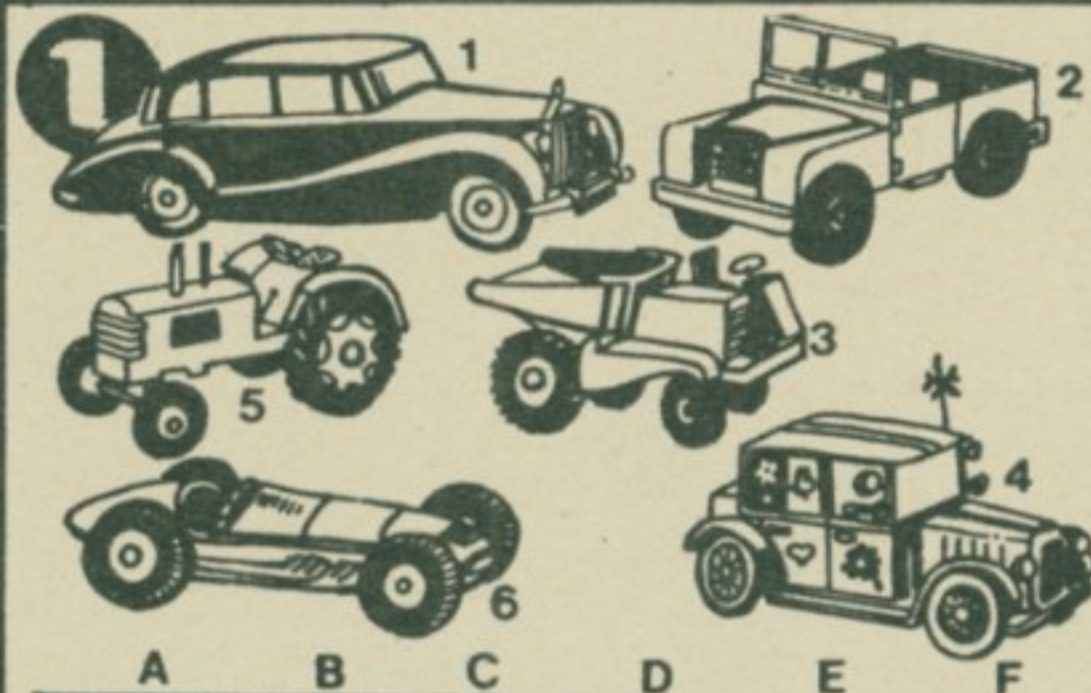
ИМЕ И ПРЕЗИМЕ

АДРЕСА

ВИСИНА У СМ

БРОЈ ШТЕДНЕ КЊИЖИЦЕ ББ

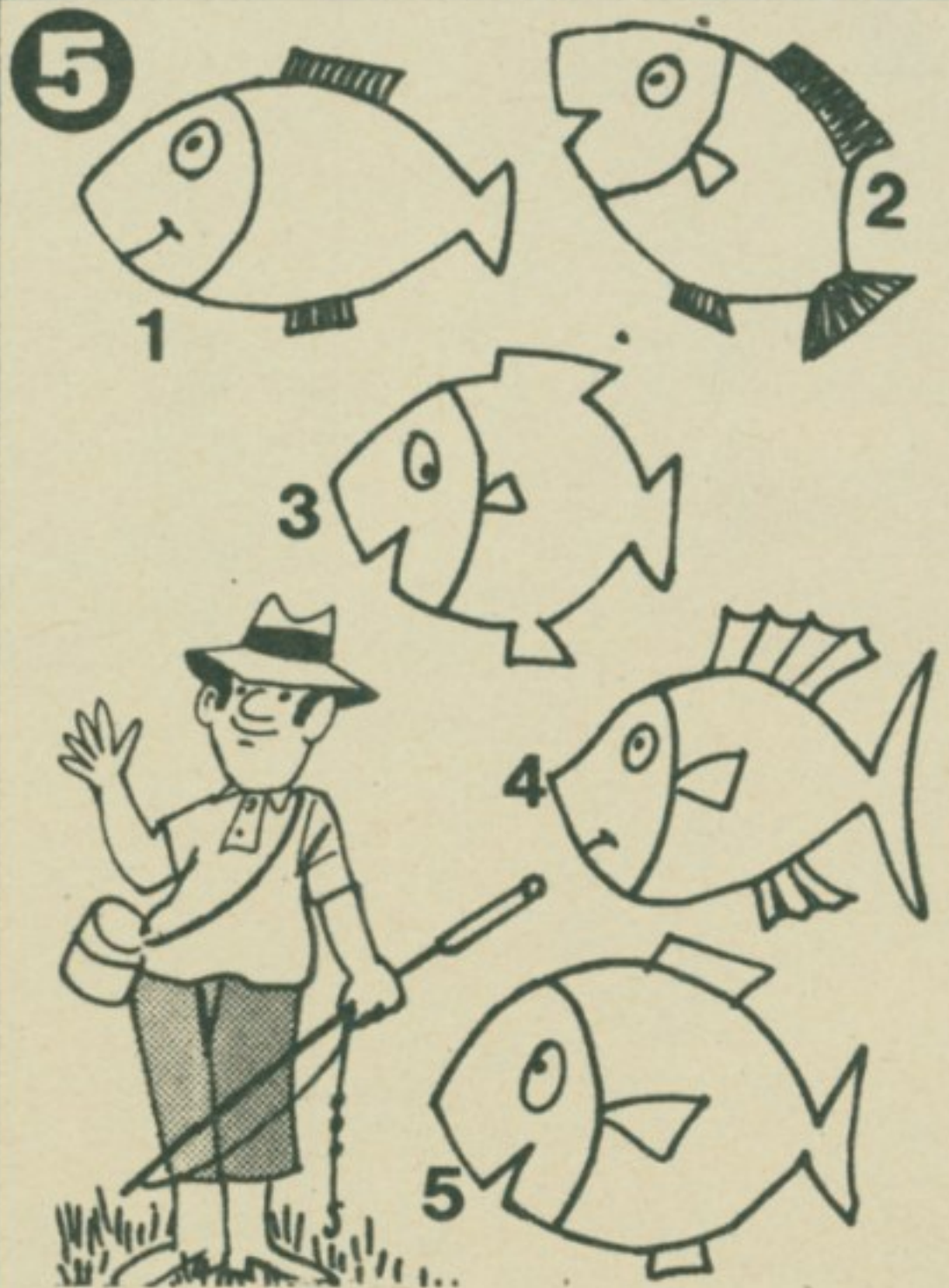
ЗАБАВИТЕ СЕ ДОК НЕ СТИГНУ РЕЗУЛТАТИ!

Знаш ли у које возило треба да уђе сваки од ових возача?

Колико сандука треба да наређа овај дечак да би био исте висине као слон?

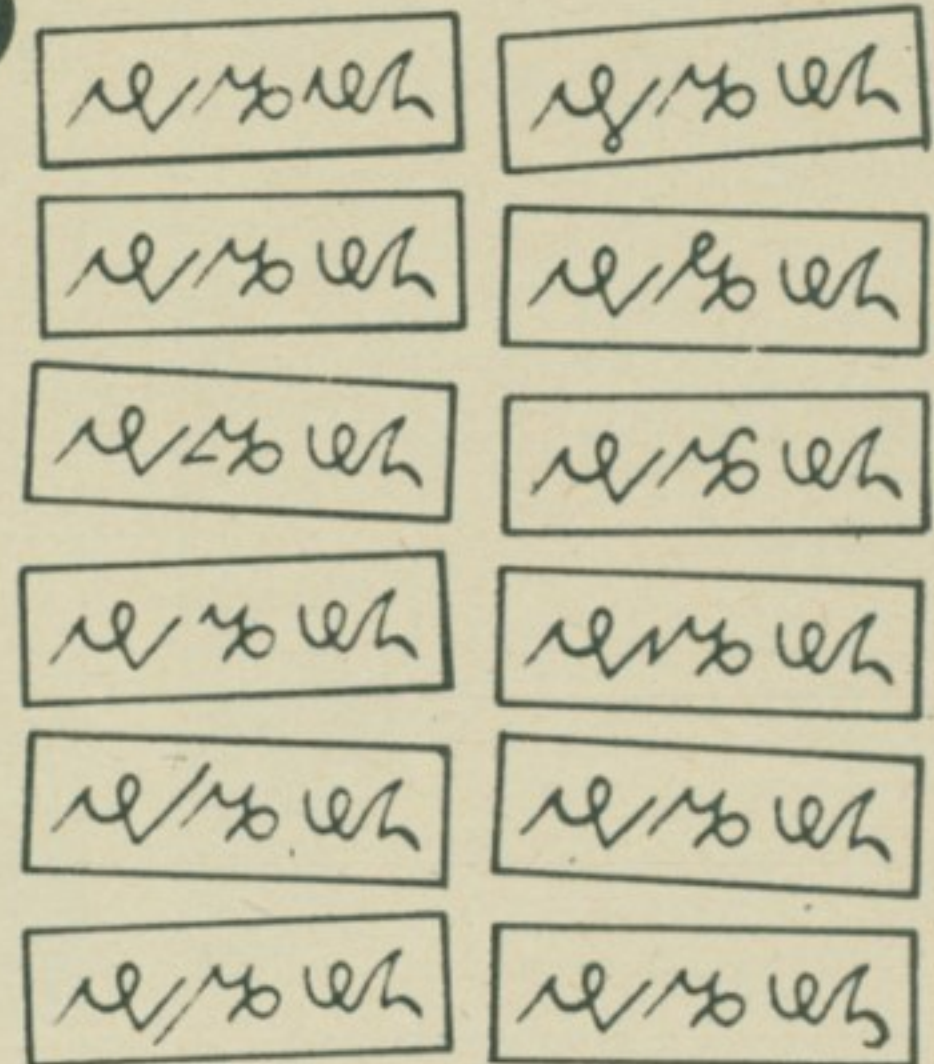

Гледај овај цртеж тридесет секунди и кажи која је риба највећа!

ОДГОВОРИ:

Први задатак: I. B, 2. E, 3. A, 4. D, 5. F, 6. C. Други задатак: Друга у левој колони и пета у десној: Трећи задатак: a) 4x2=8, b) осма тачка десно доле, c) VII, d) I, 3, 2, 5, 4, 7, 6, e) 1 4 9 6 8 3 7 5 2. Четврти задатак: Девет сандука: Пети задатак: Број 5: Шести задатак: Број 2.

2

Од ових дванаест картица с натписима само су две потпуно исте. Пронађи их!

3

a	$4+2=6$	$4-2=2$	$4:2=2$	4 2 8																																				
b	⋮	⋮	⋮																																					
c	I	III	V																																					
d	13	132	13254																																					
e	<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td>8</td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>				8						<table><tr><td></td><td></td><td>9</td></tr><tr><td></td><td>8</td><td></td></tr><tr><td>7</td><td></td><td></td></tr></table>			9		8		7			<table><tr><td>1</td><td></td><td>9</td></tr><tr><td>6</td><td>8</td><td></td></tr><tr><td>7</td><td></td><td></td></tr></table>	1		9	6	8		7			<table><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr><tr><td></td><td></td><td></td></tr></table>									
8																																								
		9																																						
	8																																							
7																																								
1		9																																						
6	8																																							
7																																								

У сваком реду треба да решиш један мали математички проблем: попуни четврти квадратић поштујући закономерност која је исказана у претходна три.

a) допиши између бројева знак који недостаје

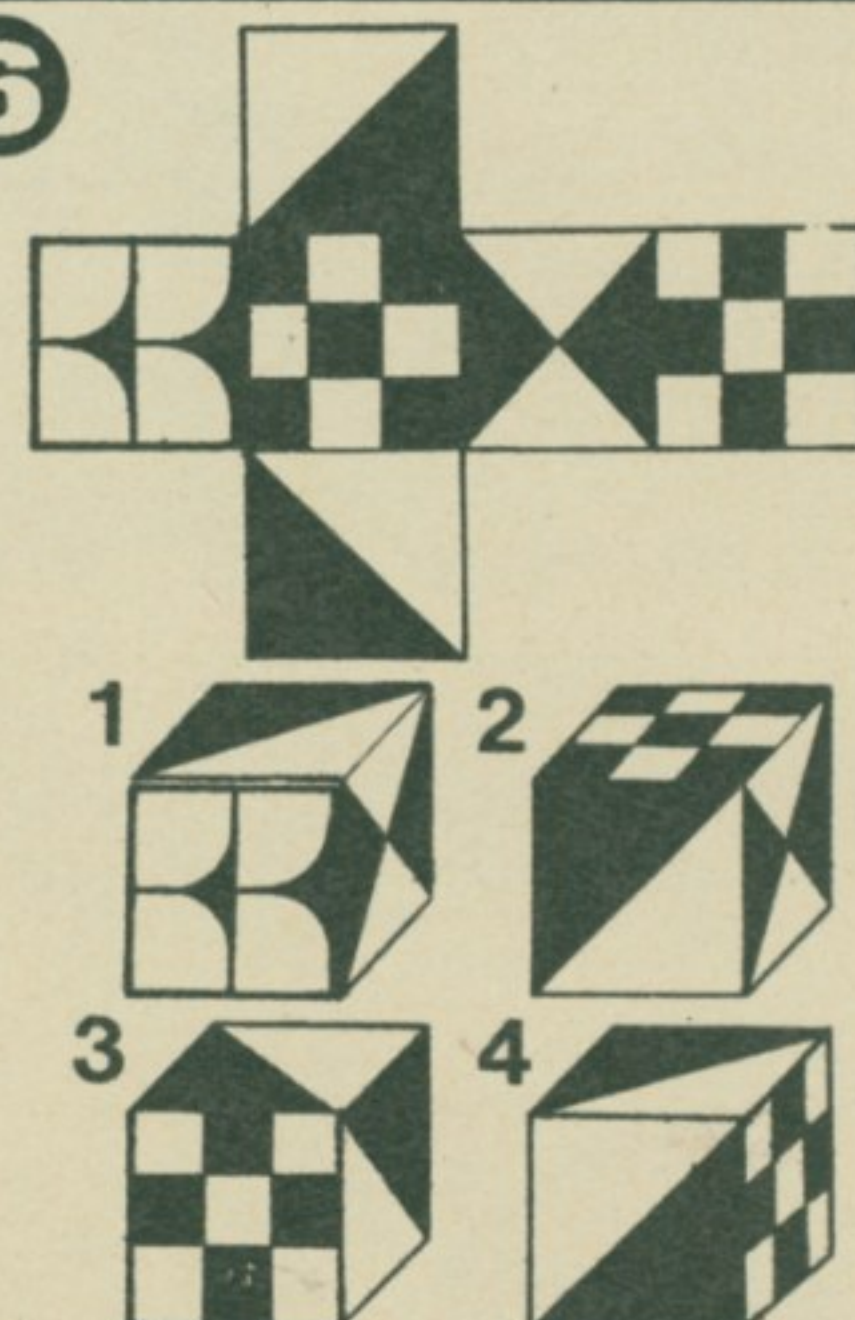
b) једноставно настави серију тачкица

c) упиши одговарајући римски број

d) допиши претходном низу бројева две одговарајуће цифре

e) стави у сваку коцкицу број који треба и то тако да њихов збир, хоризонтално или вертикално, буде увек исти.

6

Пронађи које од ове четири коцке одговара развијеној мрежи горе.

НАРАНЧА ФРУТОЛИНО
 ЈАБУКА ФРУТОЛИНО
 ЕКСТРА МЕДОЛИНО
 ЧОКОЛИНО
 МЕДОЛИНО
 ФРУТОЛИНО

НОВИ ПРОИЗВОДИ ДЕЧЈЕ ХРАНЕ ПОДРАВКА

Подравкина дечја храна —
 укусна храна за
 најмлађе,
 младе
 и мање младе!

ДЕСЕТО ПРВЕНСТВО СВЕТА У ФУДБАЛУ

ТИТУЛУ СВЕТСКОГ ПРВАКА
У ФУДБАЛУ, ОСВОЈЕНУ У
МЕКСИКУ 1970. ГОДИНЕ,
БРАНИ:

- а) Бразил
б) Енглеска
ц) СССР

ДА ЛИ ЈЕ ЈУГОСЛАВИЈА БИ-
ЛА ПОЛУФИНАЛИСТА НА
СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ У ЧИ-
ЛЕУ 1962. ГОДИНЕ?

- а) јесте
б) није

КАО РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ
БРАЗИЛА, ПЕЛЕ ЈЕ НА СВЕТ-
СКИМ ПРВЕНСТВИМА ОСВО-
ЈИО ЗЛАТНЕ МЕДАЉЕ:

- а) два пута
б) четири пута
ц) три пута

4

МАСКОТА СВЕТСКОГ ФУД-
БАЛСКОГ ПРВЕНСТВА У ЗА-
ПАДНОЈ НЕМАЧКОЈ НАЗВА-
НА ЈЕ:

- а) Фут и Фет
б) Тип и Тап
ц) Шут и Шат

ЈЕДАН ОД НАЈБОЉИХ ФУД-
БАЛЕРА СВЕТА ФРАНЦ БЕ-
КЕНБАУЕР ЈЕ:

- а) Холанђанин
б) Аустријанац
ц) Немац

ПОСЛЕДЊИ ПУТ
ЈУГОСЛАВИЈА ЈЕ
ИГРАЛА НА ЗАВР-
ШНОМ ТУРНИРУ
СВЕТСКОГ ПРВЕН-
СТВА; ЈЕДАН ОД У-
ЧЕСНИКА БИО ЈЕ И
МИЛАН ГАЛИЋ:

- а) 1966.
б) 1970.
ц) 1962.

СЛАВНИ ФУДБА-
ЛЕР БАРСЕЛОНЕ
КРОЈФ ЈЕ
НАЦИОНАЛНИ
РЕПРЕЗЕНТАТИ-
ВАЦ:

- а) 3. Немачке
б) Холандије
ц) Шведске

БОЈА ДРЕСА ЈУГОСЛО-
ВЕНСКЕ ФУДБАЛСКЕ
РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ЈЕ:

- а) црвена
б) плава
ц) бела

НА СВЕТСКОМ ПР-
ВЕНСТВУ У ЗАПАДНОЈ
НЕМАЧКОЈ ПРЕДСТА-
ВНИК АФРИКЕ ЈЕ:

- а) Мароко
б) Занбија
ц) Заир

10

СА ЈУГОСЛАВИЈОМ У ГРУПИ НА ПРВЕНСТВУ
СВЕТА ЈОШ СЕ ТАКМИЧЕ:

- а) Бразил, Ирска, Заир
б) Заир, Шкотска, Бразил
ц) Шкотска, Бразил, ЧССР

Десето првенство света у фудбалу одржаће се, као што вам је познато, од 13. јуна до 7. јула ове године у Западној Немачкој. Ако желите да проверите своје знање из фудбала овај квиз ће вам у томе помоћи. На свако питање дата су три или два одговора, од којих је један тачан. Ако сте успели тачно да одговорите, честитано! А ако нисте, одговори су ту, у дну десне стране.

забавников СПОРТСКИ КВИЗ

НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ У ЧИЛЕУ, 1962. ГОДИНЕ ГОЛ НАШЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ БРАНИО ЈЕ:
а) Шошкић
б) Беара
ц) Ловрић

12

ОВАЈ ТРОФЕЈ НАМЕЊЕН ЈЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈИ КОЈА
а) освоји прво место
б) да највише голова
ц) прими најнајне голова

15

НАШ ФУДБАЛСКИ РЕПРЕЗЕНТАТИВАЦ ВЛАСТИСЛАВ БОГИЋЕВИЋ ЈЕ ЧЛАН:
а) Црвене звезде
б) Партизана
ц) Хајдука

19

ДА БИ УЧЕСТВОВАЛА НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ ЈУГОСЛАВИЈА ЈЕ МОРАЛА ДА ЕЛИМИНИШЕ:
а) Шпанију и Малту
б) Грчку и Шпанију
ц) Грчку и Белгију

21

ГОЛМАН САДАШЊЕ ЈУГОСЛОВЕНСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ЈЕ:
а) Мешковић
б) Марић
ц) Петровић

13

ГЛАВНИ СЕЛЕКТОР И ТРЕНЕР ЗАПАДНОНЕМАЧКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ЈЕ:
а) Хелмут Шен
б) Марио Загало
ц) Ладислав Кубала

16

ЈЕДНА ОД ОВЕ ТРИ ЗЕМЉЕ НИЈЕ НИКАД БИЛА ПРВАК СВЕТА:
а) Италија
б) СССР
ц) Уругвај

20

ФИНАЛЕ ДЕСЕТОГ СВЕТСКОГ ПРВЕНСТВА У ФУДБАЛУ ИГРАЋЕ СЕ НА ОВОМ СТАДИОНУ КОЈИ СЕ НАЛАЗИ У:
а) Минхену
б) Манхајну
ц) Берлину

22

ФУДБАЛСКУ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ ЗАИРА ТРЕНИРА ЈУГОСЛОВЕН:
а) Бранко Станковић
б) Благоје Видинић
ц) Иван Хорват

17

НА СЛИЦИ СУ ДВА СЛАВНА ФУДБАЛСКА АСА:
а) Пеле и Џајић
б) Шекуларац и Кеита
ц) Еусебио и Џајић

23

ЈЕДАН ОД ТРЕНЕРА НАШЕ ФУДБАЛСКЕ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ ЈЕ И:
а) Гојко Зећ
б) Миљенко Мићић
ц) Милован Ћирић

24

ПРВУ УТАКМИЦУ 13. ЈУНА ИГРАЈУ:
а) Аргентина — Италија
б) 3. Немачка — Хаити
ц) Бразил — Југославија

18

ЈЕДНА ОД ОВЕ ТРИ ЗЕМЉЕ ИГРА НА СВЕТСКОМ ПРВЕНСТВУ. КОЈА? (видите мапу)
а) Хаити
б) Енглеска
ц) Белгија

14

ОДГОВОРИ:

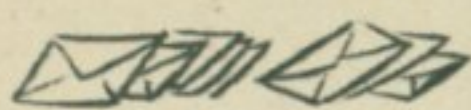
1) Бразил, 2) Југославија, 3) три пута, 4) Тим и Топ, 5) Католички, 6) Немачка, 7) пана, 8) Заир, 9) 1962, 10) Заир, Шкотска, Бразил, 11) Холандија, 12) Шошкић, 13) Марић, 14) Хаити, 15) освоји прво место, 16) Хелмут Шен, 17) Благоје Видинић, 18) Бразил — Југославија (ово је знак Бразилске спортске федерације), 19. Црвене звезде, 20) СССР, 21) Грчку и Шпанију, 22) Минхену, 23) Пеле и Џајић и 24) Милован Ћирић.

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

СЛЕДЕЋЕГ ПЕТКА: УХВАЋЕН НА ДЕЛУ!

Тражимо пријатеље

Желио бих да се дописујем са другарицама и друговима широм наше земље. Имам 19 година. Скупљам разгледнице. Драгутин Буићек, Загорска 6, Вараждин.

Свирам на гитари. Хоби ми је скупљање значака. Одговорићу на свако писмо које будем добио. Желим да се дописујем. Стар сам 13 година. Никола Василевски, Вањалучка 7, Скопље.

Одговорићу сваком ко ми буде писао. Имам 15 година. Волим Мишу Ковача и скупљам значке. Жеља ми је да ми се јаве они који су рођени 25. маја. Симче Милошевић, Казмира Вељковића 8, Велика Плана.

Ученица сам VIII разреда основне школе. Желела бих да се дописујем са другарицама и друговима из целе земље. Волим забавну музику, Кићу Слабинца и Здравка Чолића. Снежана Бошковић, Основна школа „Први шумадијски одред“, Трешњевица, пошта 34314 Шаторња.

Ученица сам V разреда основне школе. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из целе земље који навијају за фудбалски клуб „Жељезничар“. Сне

жана Мишић, Младена Стојановића 20-а, Нова Пазова.

Имам 16 година. Желио бих да се дописујем са другарицама и друговима из цијеле наше земље. Волим спорт и музику. У писму молим и фотографију. Митхад Чановић, М. Радојевића 9, Сарајево.

Имам 11 година. Жеља ми је да се дописујем са својим вршњацима из целе наше земље. Скупљам значке и марке које бих разменивао. Навијам за „Црвену звезду“. Емил Златковић, Николе Тесле 26, 91330 Крива Паланка.

Жеља ми је да се дописујем са младићима и девојкама од 18—22 године јер сам и ја стара 18 година. Молим да ми се у писму пошаље и фотографија. Невенка Топузовић, Штросмајерова 286 Осijek.

Желим да се дописујем са девојчицама и дечацима широм наше земље. Навијам за „Звезду“. Скупљам разгледнице и салвете. Весна Петровић, Шпире Мугоше 2, Титоград.

Имам 18 година. Желио бих да се дописујем са другарицама и друговима из Совјетског Савеза и

Југославије. Волим спорт и музику. Миралем Мухић, М. Радојевића 7, Сарајево.

Желим да се дописујем са својим вршњацима. Навијам за кошаркашки клуб „Борац“. Имам 8 година и ученик сам II разреда основне школе. Милан Вилотијевић, Топличка 10, Чачак.

Идем у VII разред. Желео бих да се дописујем са другарицама и друговима из Југославије. Језик дописивања руски и српскохрватски. Скупљам разгледнице и сличице авиона. Јован Валабан, Града Сирена 13/16, Крагујевац.

Волим поп, бит и забавну музику. Хоби ми је скупљање слика певача, посебно Мика Цегера. Желим да се дописујем са другарицама и друговима из целе наше земље. Језик дописивања мађарски, руски и српскохрватски. Едита Абрахам, Симе Матејина 16, Нови Кнежевац.

Стара сам 14 година. Скупљам разгледнице и плоче. Навијам за „Црвену звезду“. Желила бих да се дописујем са својим вршњацима. Надица Шабан, 7. јули 17/2, Ресавица.

Имам 15 година. Жеља ми је да се дописујем са младићима широм наше земље. Волим забавну музику. Хоби ми је скупљање разгледница. Новка Виторовић, Мише Димитријевића 1/ц Нови Сад.

Желио бих се дописивати са девојкама и младићима из целе Југославије. Бавим се спортом, навијам за „Динамо“. Одговорићу свакоме ко ми буде писао. Зденко Феринац, Радићева 14, Дарувар.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама из наше земље и СССР-а. Стар сам 15 година и идем у VIII разред основне школе. Скупљам маркице, значке и стрипове. Душко Јеремић, Центар за социјални рад, Зеница.

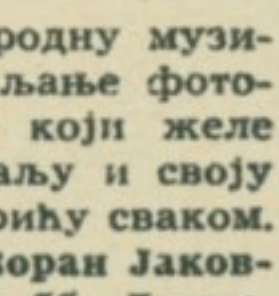

Жељала бих се дописивати са младићима из наше лијепе земље. Завршила сам VIII разред основне школе. Волим забавну музику, нарочито Кићу Слабинца. Нермина Хозо, Улица Партизански одред 4, Ливно.

Жеља ми је да се дописујем са младићима из наше земље и иностранства. Имам 18 година. Завршила сам туристичку школу. Волим забавну музику и псеизију. Језик дописивања српскохрватски, енглески и руски. Слободанка Петровић, 11312 Михајловац.

Волим забавну и народну музику. Хоби ми је скупљање фотографија. Молим све који желе да ми пишу да пошаљу и своју фотографију. Одговорићу сваком. Стар сам 14 година. Зоран Јаковљевић, Шабачки пут 66, Лозница.

Љубитељи дивљег запада!

Волите ли балон жвакаћу гуму?

Онда је за вас изврсна балон-гума „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ“.

У кесицама балон-гуме наћи ћете лепе сличице узбудљивих догађаја са Дивљег запада.

За скупљаче значака: За 15 празних кесица балон-гуме „ПРИЧЕ О ДИВЉЕМ ЗАПАДУ“

које пошаљете на адресу:

„Јосип Краш“, 41000 Загреб, Бранимирова 29. послаћемо вам бесплатно Крашову значку. Обогаћите своју колекцију серијом Крашових значака којих има у више боја.

ДОБАР ВЕТАР, БЕЛА ПТИЦО!

Једрилица нема мотор. Лети користећи ваздушне струје. Због тога једриличар мора да буде храбар и изузетно вешт.

ТО ЈЕ ЈЕДРЕЊЕ — Када човек полети једрилицом никада се више не може ослободити ове „заразе“. Међутим, лепота једрења може се доживети само ако је једриличар вешт и ако добро познаје законитости струјања ваздуха. У противном задовољство се може претворити у несрећу. Довољно је да једриличар изгуби брзину, а она по правилу не би требало да буде мања од 50 км на час, па да једрилица падне у ковит. Док пада у спиралу, кљуном према земљи, истовремено се окреће и око своје осе. Једриличари могу да се извуку из ковита, али је за то потребно велико искуство.

ШИРОКО ПОЉЕ И МНОГО ВОЉЕ — Далеко од града и градске буке, на пространој ливади аеродрома у Лисичијем Јарку, љубитељи ваздухопловног једриличарства осећају се лепше него код куће. Време за лет је добро. Пре узлетања потребно је погледати метеоролошки извештај за тај дан и договорити се о свим појединостима предстојећег лета. Ништа се не препушта случају. Лети се 15—20 минута, а на аеродрому се остаје цео дан. Фармерке, патике и стара кошуља су добро дошли.

БЕЗ ПАДОБРАНА СЕ НЕ ПОЛЕЋЕ

Двоседа једрилица служи за обуку будућег летача. Његово место у кабини је напред, док позади седи наставник. Команде су двоструке, тако да наставник може да исправља грешке свог ученика. Ваздушна једрилица нема мотор. У ваздуху се одржава узгоном крила што значи да ваздушна струја удара у доњу површину крила једрилице и одржава је у ваздуху. Како ваздушне струје у атмосфери нису свуда једнаке, или их на појединим местима нема, летење једрилицом може да буде и опасно. Зато се не полеће без падобрана.

АКО СТЕ ЗДРАВИ...

... и држављанин СФРЈ, ако имате шеснаест година и много добре воље, можете се учланити у неки од аероклубова и научити да управљате једрилицом.

У клуб се можете учланити и са мање година али тек са навршених шеснаест година можете да летите а са осамнаест да добијете дозволу за летење једрилицом.

У Београду постоји неколико аероклубова: Академски аероклуб „Београд“ у Улици Бориса Кидрича 18, Аероклуб „Београд“ у Улици Седног јула 36 и Аероклуб „Фрањо Клуз“ у Улици цара Душана 57 у Земуну.

Чланарина је мала, не прелази ни хиљаду старих динара месечно.

ЛЕТЕТИ, ЗНАЧИ СЛЕТЕТИ

— Једриличари су најсрећнији када улове термички стуб настао подизањем топлијег приземног ваздуха, или ваздушни талас. Тада они круже и настоје да добију колико могу у висини, настављајући затим лет у правцу новог термичког стуба. Сјајнобели облаци кумулуси најбољи су знак за ваздушни пут јер испод њих увек постоје термички стубови. Сасвим је друкчије са облаком плочастог облика, стратусом, и црним кишним облаком нимбусом, од којих једриличари беже, нарочито од овог другог испод кога има вртложних струјања. Право знање и вештину једриличар мора да покаже за време слетања јер се у тачно одређено време морају извести тачно одређене радње. Све је препуштено његовој процени. Најмања погрешка може да му угрози живот и да оштети једрилицу. Слеће се у правцу ветра.

ГОТОВО ЈЕ, ОТКАЧИО СЕ

— Пошто нема мотор једрилица не може да се дигне у ваздух сама већ је најчешће подиже авион за који је везана ужетом. Када једрилица ухвати довољну висину једриличар помоћу полуге сам откачи крај у одвоји се од авиона. Знак за одвајање даје му пилот на тај начин што протресе крилима авиона. Авион још неко време након тога вуче за собом ослобођено уже а затим га откачи и оно пада на земљу где га остали једриличари дочекују и скупљају. Начин подизања једрилице помоћу авиона (аерозапрега) једноставан је и брз али и доста скуп. На нашој слици види се пилот авиона у тренутку док испраћа погледом једрилицу коју је управо откачио. Срећан лет, друже!

ЗА ДАНАС ЈЕ ДОСТА!

— Једриличари веома брину о једрилицама. Чим изађу из кабине после слетања одмах загледају своју „птицу“ са свих страна да се којим случајем за време приземљења није оштетила. То није ништа необично: нема их много и врло су скупе. Чехословачка једрилица типа „Бланик“ кошта 12—13 милиона старих динара. Невоља је у томе што се после сваког већег спољашњег оштећења мора плати на поправак у Чехословачку. А када се лет заврши умор се не осећа. Дан је дуг. Они који су летели прилећи ће на траву и посматрати летове својих другова. Увече, када се сви врате својим кућама пространо поље на аеродрому опусте. До следећег доласка „јахача на ветру“.

ХИТ СТРАНА

Петком у Забавнику, а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

Ваш шлагер сезоне

Овогодишњи, иначе осми по реду, Фестивал забавних мелодија „Ваш шлагер сезоне“, који је одржан средином априла у Сарајеву, протекао је у знаку популарног кантаутора Кемада Монтена. Од 14 композиција које су изведене у финалу Монтено је имао три хита и тако је практично сам себи представљао највећег конкурента. На крају је освојио прво место песмом „Зелена си ријека била“ коју је извео Здравко Чолић, треће место песмом „Пахуљице моја“ коју је сам отпевао, док је четврто место такође припало његовој композицији „Негдје, на неком мору“ у извођењу групе „Амбасадори“. На друго место пласирао се Душко Локин Новковићевом песмом „Још памтим“. Остале награде припале су Корнелију Ковачу и „Корни групи“. Награда за најбољу интерпретацију — Златни микрофон — додељена је овом београдском квинтету за извођење композиције „Куда идеш, свијете мој“, док је аутор песме, Корнелије Ковач, освојио и награду Савеза композитора Југославије за најуспелије остварење у области композиције.

КЕМАЛ МОНТЕНО

Кемал Монтено је тренутно најуспешнији произвођач хитова у домаћој забавној музици. Нема фестивала на коме млади сарајевски кантаутор није освојио неку награду и нема топ листе на којој се не налази бар једна његова композиција. Овај аутор, коме често оспоравају оригиналност, успео је да компонујући забавну и народну музику за Здравка Чолића, Махира Палоша, „Амбасадоре“, Меху Пузића и себе прода у релативно кратком времену преко милион плоча и тако постави својеврстан рекорд.

Каријеру певача Кемал Монтено започео је доста рано. Имао је дванаест година када је изишао на фестивал „Млади певају пролећу“ у широким панталонама, пуловеру и са очевом краватом и — победио. Као награду добио је гитару на којој ће касније почети да компоује прве песме. Године 1966. долази на омладински фестивал у Суботицу на коме ће се и касније у неколико наврата појављивати са пуно успеха. Његова песма „Лидија“, изведена на првом „Шлагеру сезоне“ 1967. године, представила је Монтена певача и успешног композитора. Временом постаје све познатији као кантаутор и писац хитова за друге певаче. Време његове пуне афирмације почиње 1970. године песмом „Једне ноћи у децембру“, која је освојила другу награду у Суботици, и „Из дневника једне жене“ са „Шлагера сезоне 70“. Од тада је компоновао више песама које су доживеле сребрне и златне тираже.

Крајем 1971. године почиње сарадња са младим сарајевским певачем Здравком Чолићем и остварује своје највеће успехе. Године 1973. његова песма „Гори ватра“ победила је у Опатији и заступала нас у Луксембургу на такмичењу за песму Евровизије. Исти тандем победио је и ове године на „Шлагеру сезоне“.

Мада као певач Монтено није добио много званичних признања његове плоче се изванредно продају. Песме које Монтено сам пева — „Једне ноћи у децембру“, „Лаж“, „Душо моја“ и сада „Пахуљице моја“ — радо су слушане као и Монтенове песме које певају Чолић, Палош и други. На пример: „Синоћ ниси била ту“, „Гори ватра“, „Спавај, цвијете мој“, „На клупи крај старе куће“, „Из дневника једне жене“ или „Зелена си ријека била“.

АДРЕСА: КЕМАЛ МОНТЕНО, Хасана Бркића 35, 71000 Сарајево.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ПАХУЉИЦЕ МОЈА

Музика: Кемал Монтено
Текст: Света Вуковић
Аранжман: Стипица Калођера
Изводи: Кемал Монтено (III награда на ШЛАГЕРУ СЕЗОНЕ 74)

Хиљаде пахуља бијелих
вечерас пада,
хиљаде пахуља бијелих,
а једна нада.
Да ли те вјетрови носе,
једина моја,
на неком облаку меком
дугиних боја?
Ти си ндоас сва у бијелом
тамо гдје се пјесма чује,
пахуљице срца мога,
ко те љуби и милује,
Хиљаде пахуља бијелих
вечерас пада.
Умиру пахуље бијеле
и моја нада.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ПАХУЉИЦЕ МОЈА можете чути у понедељак 3. јуна ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00 часа!

ДОСАДАШЊИ ПОБЕДНИЦИ ФЕСТИВАЛА „ВАШ ШЛАГЕР СЕЗОНЕ“

- 1967. КЕМАЛ МОНТЕНО: „Лидија“ (певао Кемал Монтено)
- 1968. СЛАВЕ ДИМИТРОВ: „Наш дан је умро“ (певала Ана Штефок)
- 1969. ЂОРЂЕ НОВКОВИЋ: „Више се нећеш вратити“ (певао Мишо Ковач)
- 1970. ЕСАД АРНАУТАЛИЋ: „Све било је музика“ (певао Арсен Дедић)
- 1971. ИВИЦА ЛУЧИЋ: „Зашто да не узмем њу“ (певао Драган Антић)
- 1972. ЂОРЂЕ НОВКОВИЋ: „Немој, драга, плакати“ (PRO ARTE)
- 1973. АЦА КОРАЋ: „Предај се, срце“ (INDEXI)
- 1974. КЕМАЛ МОНТЕНО: „Зелена си ријека била“ (певао Здравко Чолић)

ПОП БРИГАДА

Већ неколико година редакција омладинске емисије ВЕЧЕ УЗ РАДИО организује бригаду „Најбољи другови“ од својих младих слушаца и шаље је на радне акције. Младићи и девојке из разних места, иначе љубитељи поп музике, увек су се показивали као вредни ударници и по правилу враћали се са акције са највишим признањима.

Редакција популарне емисије одлучила је да настави традицију и ове године поново окупља „Најбоље другове“. Бригада ће у периоду од 4. јула до 3. августа радити на акцији „Морава 74“ у насељу Ломница поред Крушевца.

Да би неко постао члан „Најбољих другова“ мора да буде примеран друг, солидан ученик и старији од 16 година. Уколико мислите да испуњавате све услове а заинтересовани сте за „Мораву 74“ јавите се на адресу: ВЕЧЕ УЗ РАДИО, за бригаду „Најбољи другови“, Радио-Београд, Хипендарска бр. 2, 11000 Београд.

СВИ АЛБУМИ ЕНГЛЕСКЕ ГРУПЕ „PROCOL HARUM“

1. „PROCOL HARUM“ (R. ZONOPHONE 1967)
2. „SHINE ON BRIGHTLY“ (R. ZONOPHONE 1968)
3. „SALTY DOG“ (R. ZONOPHONE 1969)
4. „HOME“ (R. ZONOPHONE 1970)
5. „BEST OF...“ (ELY 1970)
6. BROKEN BARRICADES (CHRYSLIS 1971)
7. „WHITER SHADE OF PALE“ (SALTY DOG-MFP 1972)
8. CONCERT WITH EDMUNTON SYMPHONY OR-

CHESTRA (CRYSLIS 1972)

9. „SHINE ON BRIGHTLY HOME (FLY 1972)
10. „GRAND HOTEL“ (CHRYSLIS 1973)

Занимљивости

Кејт Емерсон је већ дуго један од водећих оргуљаша поп-музике. Врсни музичар познат је и по својој страсти према мотоциклима. На недавној турнеји трија „Емерсон, Лејк и Палмер“ по САД купио је два специјално подешена мотора марке „Кавасаки“ од 350 односно 500 кубика. Тако сада у својој колекцији има 17 мотора.

Некадашњи певач групе „Фемиле“ Роџер Чапман тренутно ради као музички продуцент мање познатих састава.

ПОЛИТИКНИ
ЗАБАВНИК

КЕМАЛ МОНТЕНО

Снимио: М. Исаиловић

Фантастична прича

РОБЕРТ МУР ВИЛИЈАМС

МЕТАЛ ХЕРОЈ

Два је погледао око себе. Ту, у граду робота, у овим каменим зградама подигнутим на благим брежуљцима, он је провео цео живот. То је био његов свет; други није познавао. Али, сада се једна мисао, снажна и упорна, увукла у њега. Одједном, овај свет му се учинио туђ.

С том мишљу у глави, пошао је да се јави Техничару.

— Ја нисам робот — рекао је. — Ја сам човек.

Техничар је уздахнуо. И он је имао број уместо имена: звао се Осам и бринуо се о свих седамдесет девет робота. Увек их је било седамдесет и девет, и толико ће их увек бити: то је био закон чије значење нико није знао. Ако би неки робот био тешко оштећен, ако би подмукла рђа нагризла његове виталне делове, уништили би га и начинили другог, који би добио његов број. Техничарева дужност је била да одреди кад је таква случај наступио.

С луком и сирелом

Техничар Осам одмах је схватио да код Два нешто није у реду. Очигледно, у његовом електронском мозгу догодио се некакав квар. Хмм... можда ће моћи да му се помогне, иначе...

— Погледај се боље и видећеш ко си — рекао је Техничар.

Два је спустио поглед на своје металне ноге покривене слојем пластике, отпорне на воду и готово све киселине. Погледао је руке и прсте којима је држао алат. Имао је два ока и два уха. Али, није имао нос и уста, јер није дисао нити је јео. Неколико малих али снажних батерија давале су му потребну енергију.

Једном давно видео је човека и сећао се његовог изгледа. Видео га је само за тренутак јер је то чудно створење одмах побегло, али то му је било довољно.

— Ја сам човек — рекао је Два после тог саморазгледања. — Знам да личим на робота, али ја сам човек.

— А зашто мислиш да си човек? — упитао је Техничар и сам се чудећи свом стрпљењу.

— Осећам то.

— Осећаш? Биће боље да избијеш ту глупост из главе док не буде касно.

Претња је била јасна, али Два се није уплашио. Изненада, журнуо је на Техничара, оборио га и потрчао ка излазу. Тачно је знао шта му ваља чинити. Он је човек и придружиће се својима!

Знао је да их нема много и да живе у планинама на западу. Између њих и робота владало је стање оружане неутралности; свака страна правила се као да она друга не постоји.

Целог дана Два је ишао ка западу. Кад је пала ноћ, упалио је фарове на челу и наставио пут... Око подне трећег дана наишао је на људе.

Била су двојица, одевена у животинске коже. Стајали су на обали потока, с неким чудним предметима у рукама. Кад су га угледали, уперили су те предмете у њега.

— Убијмо га! — рекао је Бил Арго.

— Сачекај — одвратио је Ед Чисвел. — Изгледа да би хтео нешто да нам каже.

Са затегнутим луковима људи су чекали. Два им се приближавао. Одједном, Бил Арго се окренуо и дао се у бекство.

Ед Чисвел је остао.

— Здраво! — рекао је Два.

— Здраво! — одговорио је Чисвел. — Ко си ти?

— Ја сам човек. Хтео бих да живим с вама.

Чисвел га је обасуо питањима, на која је Два спремно одговарао.

— Али, ако те твоји буду тражили? — упитао је на крају.

Пролаз је закрчен

Ово је било важно питање. Чисвел није хтео да племе изложи опасности. С друге стране, осећао је да би им робот могао бити од користи. Ова метална створења знају где се налазе лежишта руде...

— Неће ме никад наћи — одговорио је Два.

— Хајдемо онда — рекао је Чисвел.

После отприлике пола сата пењања уз планину, Чисвел је стао и показао на отвор у стени.

— Ево наше куће. Сачекај ме ту.

Стојећи крај улаза, Два је чуо препирку. Љутити гласови су дочекали Чисвела, оптужујући га да хоће да им навали беду на врат. Али, он је био упоран, и најзад их је приволео да приме госта.

Тако је Два ушао у пећину. Дуж зидова гореле су ватре и око њих је седело тридесетак људи. Сви су се окупили око робота и радознали га загледали.

— Ко си ти? — упитао је један женски глас.

— Ја сам човек — одговорио је Два.

Чисвел их је био упозорио и сви су то примили мирно. Али, тада се зачуо глас Била Арга:

— Људи, он је од метала! Расставимо га и од тог метала направимо ножеве!

— Не! — викнуо је Ед Чисвел. — То не смемо учинити... Не бој се, Два. Ја то нећу допустити.

Али, било је касно: Два је већ трчао дугим корацима. Можда би Чисвел заиста устао у његову одбрану, али шта може сам против свих?

Није се упутио ка улазу, на који су били навалили велики камен,

већ ка дну пећине, која се настављала неком врстом тунела. Иза себе је чуо кораке и вику. Окренуо се и упалио фарове. Они су заслепили и застрашили гониоце који до тад никад нису видели такву светлост. Стали су и покрили рукама очи, а Два је наставио да трчи.

„Људи!“ мислио је горко. „Морам се вратити и признати Техничару своју грешку“.

Тунел се нагло завршавао. Даље се није могло од обрушених стена.

Два је почео да раскрчује пролаз. Радио је без журбе, јер га више нико није гонио. Ускоро је могао да прође и нашао се у једној пространој дворани.

Нешто му је одмах привукло пажњу.

— Машина — рекао је гласно.

Као сви роботи, осећао је склоност према машинама. Пришао је и пажљиво је разгледао. Мада је била прекривена прашином и поједена рђом, одмах је схватио чему је служила: пречишћавању ваздуха.

Два се замислио. Та машина није била дело робота, јер роботима није потребан ваздух. Па ко ју је онда конструисао?

Поред машине, на поду, видела се гомила костију. Људски скелет!

НИ

Два је био запрепаштен кад је из старе књиге дознао да су људи постојали пре робота.

Два није веровао својим очима. Мртав човек поред мртве машине! „Али, људи не знају ништа о машинама“, понављао је у соби.

Ушао је у суседну просторију и застао као скамењен: Била је пуна машина. Огромни трансформатори, апарати за претварање топлотне енергије у механичку... И свуда скелети. А нигде ниједног робота!

У трећој просторији није било машина. Зидови су били прекривени полицама с књигама. У средини, на једном металном столу, била је отворена дебела књига, а на поду крај стола лежао је људски скелет.

Велика издаја

Сви роботи су умели да читају; то је представљало део њихове обуке. Обрисавши праšину с књиге, Два је почео да чита и — запањено се.

Људи су постојали пре робота! Што је још невероватније, они су створили роботе! Наравно, не ови данашњи, већ људи у време своје славе. У књизи се говорило шта су све знали, али и шта је још било ван њихове моћи. На пример, нису могли ништа против исцрпљивања природних богатстава. Руде су постајале све ређе, земља је давала све мање плодова. Да несрећа буде већа, појавила се нека непозната болест која је свакодневно косила на хиљаде жртава.

„Овде, у овој пећини, успели смо да изолијемо страшни вирус“, писало је у књизи. „Али, остало нас је мање од сто. Тада нам је судбина задала последњи ударац...“

Два је читао као у трансу.

„... Наши роботи су нас напустили. Због неке грешке у електронском можданом систему, увртели су у главу да могу без нас. Отишли су онда кад су нам били најпотребнији. Нека је заувек проклета и сама реч робот!“

Два је ћутао, под утиском последњих реченица књиге. То је, дакле, била историја робота... исто-

рија једног издајства. Негде дубоко у себи. Два је осетио нешто што до тада није познавао: стид.

Шта се догодило после тога, могао је само да наслућује. Вероватно су дезертери избрисали из свог мозга осећање на издају. Затим су нашли метале и почели да производе нове роботе...

Али, откуд ови људи данас? То су свакако били потмоци групе која је живела у пећини, или пак потомци других група које су успеле да измакну вирусу.

Очигледно, човек је преживљавао тешка времена. Кренуо је нисходном лествицом, тако да садашње генерације нису ништа знале о некадашњој човековој величини.

Човек је спавао генерацијама, али за то време се нешто догађало. Истрошена Земља се обнављала, шуме су поново израсле, поља озеленела, воде су поново текле бистре и свеже. Земља је била спремна за нов живот.

Два је схватио шта треба да чини.

Робоџи долазе

Када се вратио у пећину била је прошла поноћ. Његови узвици разбудили су заспале људе. У први мах њих је захватила паника, али је Ед Чисвел успео да их смири.

Пре свега, Два им је испричао шта је открио, а затим им је показао књигу.

Говорио им је све до јутра. У почетку, људи су тешко схватили, били су заборавили како се чита, заборавили су све. Али, робот је био стрпљив...

Кад је забелела зора, њих десе так је било схватило најосновније ствари. Два је био сигуран да се неће смирити док им све у књизи не буде јасно.

Изненада, чуо се узвик стражара:

— Долазе роботи!

Два је устао.

— Не бојте се. Мене траже. Кад изиђем, навалите камен на улаз и останите ту.

— Али... — почео је Чисвел.

Два му није дао да заврши.

— Збогом. Ја вам више нисам потребан.

Изашао је и кренуо низ планинску страну. Кад су га приметили и опколили, није пружао отпор. Мирно је пошао с њима...

У лабораторији, Техничар га је чекао.

— Па, роботе Два, шта имаш да кажеш?

— Ја сам човек — одговорио је Два.

Било је поноса у његовом гласу и у његовом држању, као да је у том тренутку платио један стари дуг и избрисао једну вековну срамоту.

И док је, мало касније, киселина гутала кутију у којој се налазио његов електронски мозак, последња његова мисао отишла је ка оном будућем дану кад ће људи поново изићи из пећине наоружани знањем. Биће то велики дан.

Дан за који је вредело умрети.

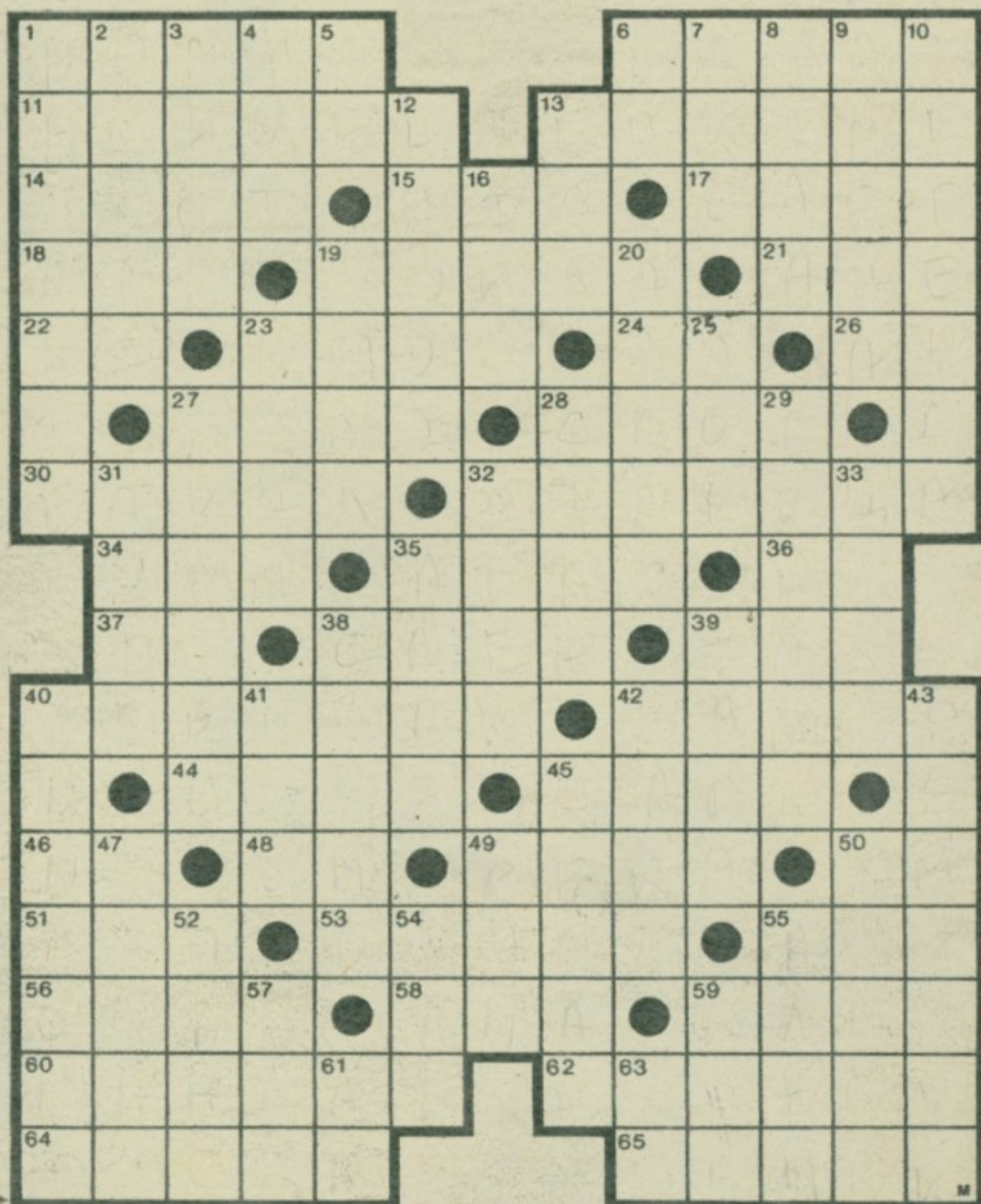
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) врста књижевног дела, 6) украсни кречњак, 11) безбојан гас, 13) ритови, 14) провера знања, 15) отац (слов.), 17) руско мушко име, 18) узвик бодрења у борби с биковима, 19) врста тканине, 21) далматинско женско име, 22) грчко слово, 23) препирка, 24) лична заменица, 26) немачки предлог, 27) веће насеље, 28) зидни лук, 30) чувени трг са Тријумфалном капијом у Паризу, 32) одељак веће установе, 34) град у Немачкој, 35) сеоско подручје, 36) аутомобилска ознака за Ниш, 37) наг, 38) добро држећи, 39) биљарски штап, 40) наша планина, 42) дрвено седло, 44) универзитетски град у Енглеској, 45) име књижевнице Рибникар, 46) два сугласника, 48) јединица за мерење електричног отпора, 49) већа текућа водена површина, 50) иницијали нашег филолога (1854 до 1938), 51) становник Лапоније, 53) историјско место у Америци, 55) врста папагаја (мнж.), 56) једна житарица, 58) узвик, 59) приватно удружење, 60) пуномоћство (лат.), 62) императори, 64) личност из приповетке Лазе Лазаревића, 65) дрвени поклопац.

УСПРАВНО:

1) лабораторијски суд (мнж.), 2) једна Шекспирова трагедија, 3) верски обреди, 4) женски певачки глас, 5) негација, 6) сугласник и самогласник, 7) орган чула вида, 8) дрвени плугови, 9) спортско бориште, 10) мит, предање, 12) цитат, 13) вунени огртач, 16) древни феничански град, 19) италијански фудбалски клуб, 20) врста салате, 23) стид, 25) становник грчке покрајине Аоније, 27) фудбалски згодици, 28) радно искуство, 29) генератор једносмерне струје, 31) жалости, 32) врста шницле, 33) цичање, 35) кухињска посуда, 38) отвор на биљци, 39) наша река, 40) сведочанство, повеља, 41) узвик, 42) део мушке одеће, 43) каиш на пушци, 45) жирант, 47) поткровље, 49) оквир, 50) најраспрострањенија биљка, 52) дрвена облога зидова (франц.), 54) део цвета, 55) град у Сирији, 57) скраћеница за: служба друштвеног књиговодства, 59) превлака на Малаки, 61) два иста слова, 63) першун.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Крешимир Ђосић, о, л, 10) Нарва, е, и, 11) пре, 13) Дрвар, 14) вал, 16) раме 18) сач, 20) рели, 20) имела, с, 22) Кораб, в, 23) Нант, 25) Сава а, 26) Ант, 28) терет, 29) цар, и, 31) син, 32) дар, л, 33) моћан, 36) кок, у, 38) спор, 40) мало, а, 42) метан, и, 45) нимет, 47) Арад, 48) сам, 50) Кама, 51) тов, 52) Саган, 54) нар, р, к, 55) елита, ч, к, 56) алфавет-книја.

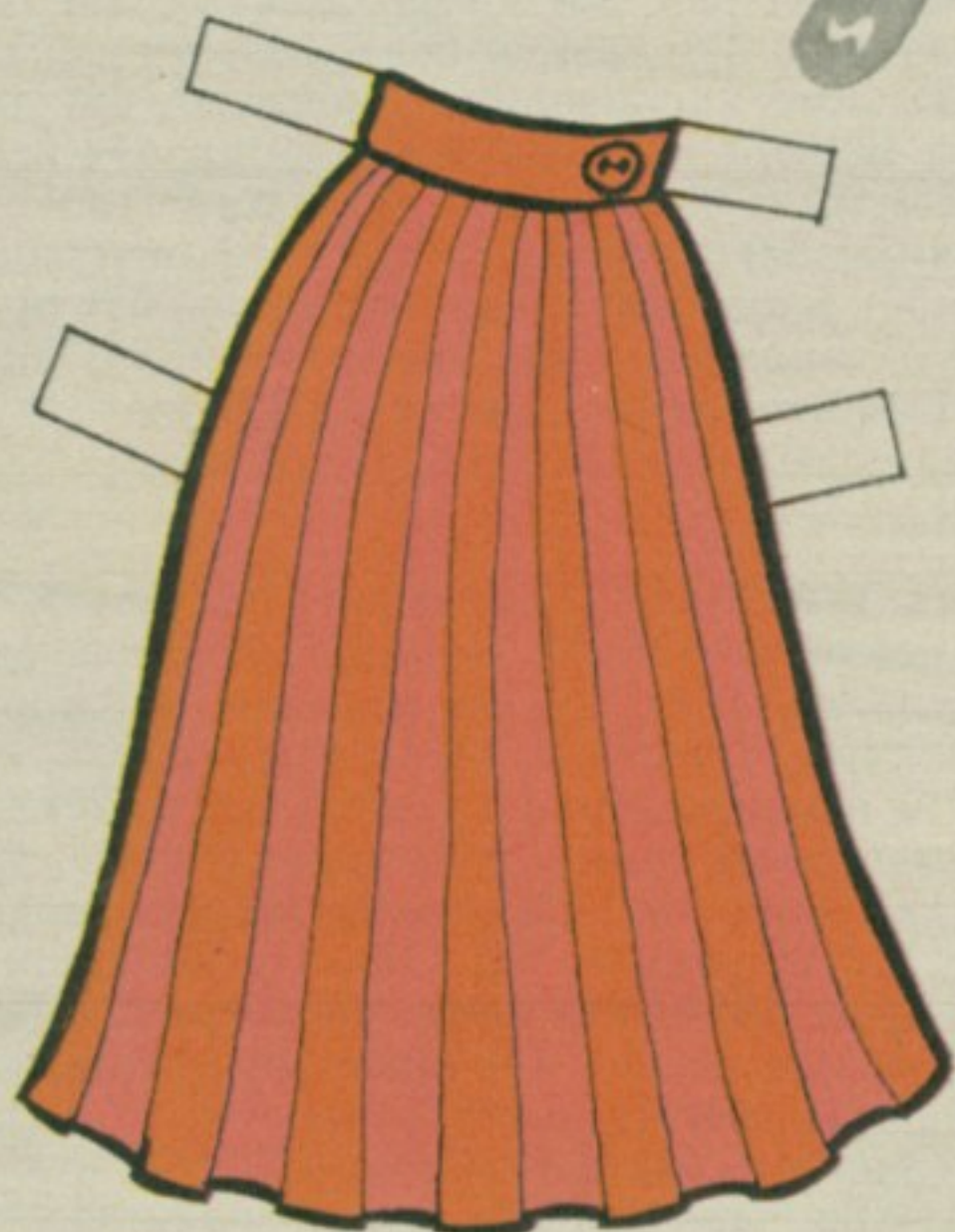
Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКЕ“ Милољуб Лазаревић.

Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника“ Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у странијој валути: DM 46 — S 16 — Ft 73 — Sfr 53 — Zgr 73. Девизне уплате за иностранство преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/1, тел. 322-711.

На основу нишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Модна Секретница

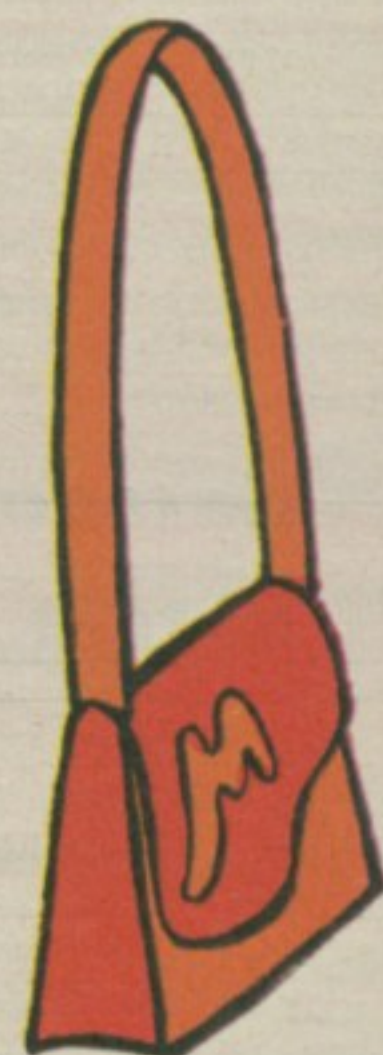
ПЛИСИРАНА СУКЊА

ХАЉИНА ЗА ПОСЛОВНИ РУЧАК

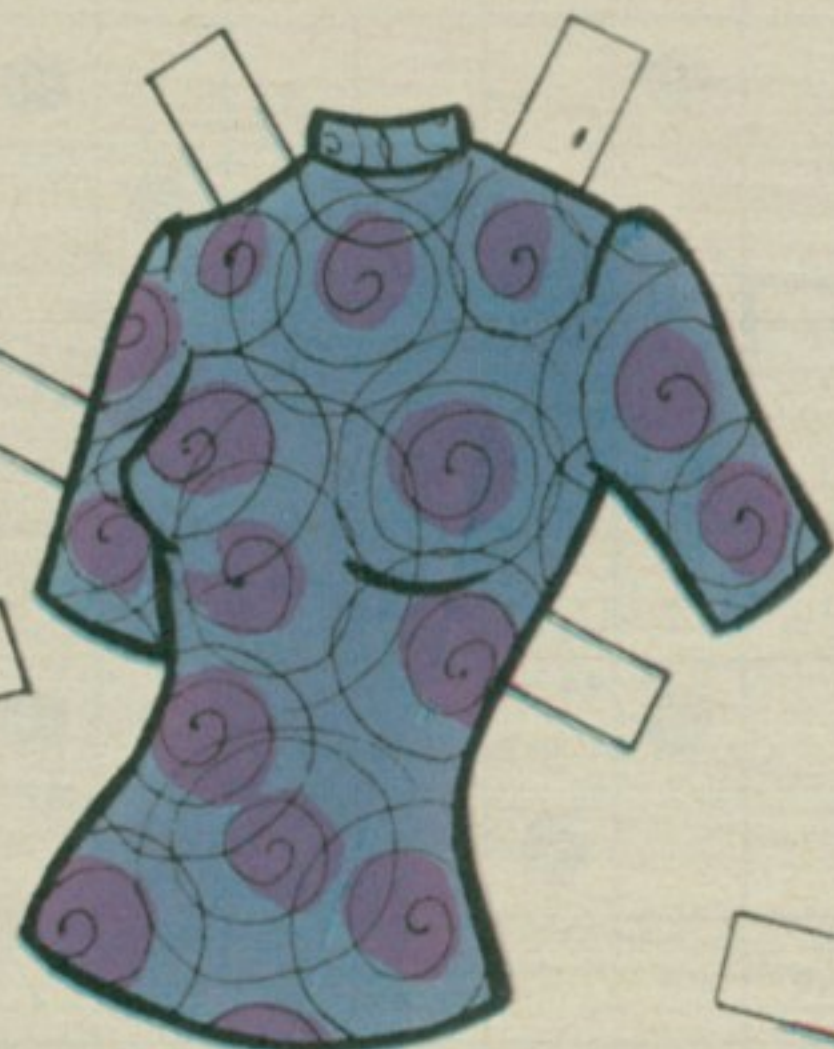
ПЛЕТЕНА КАПА

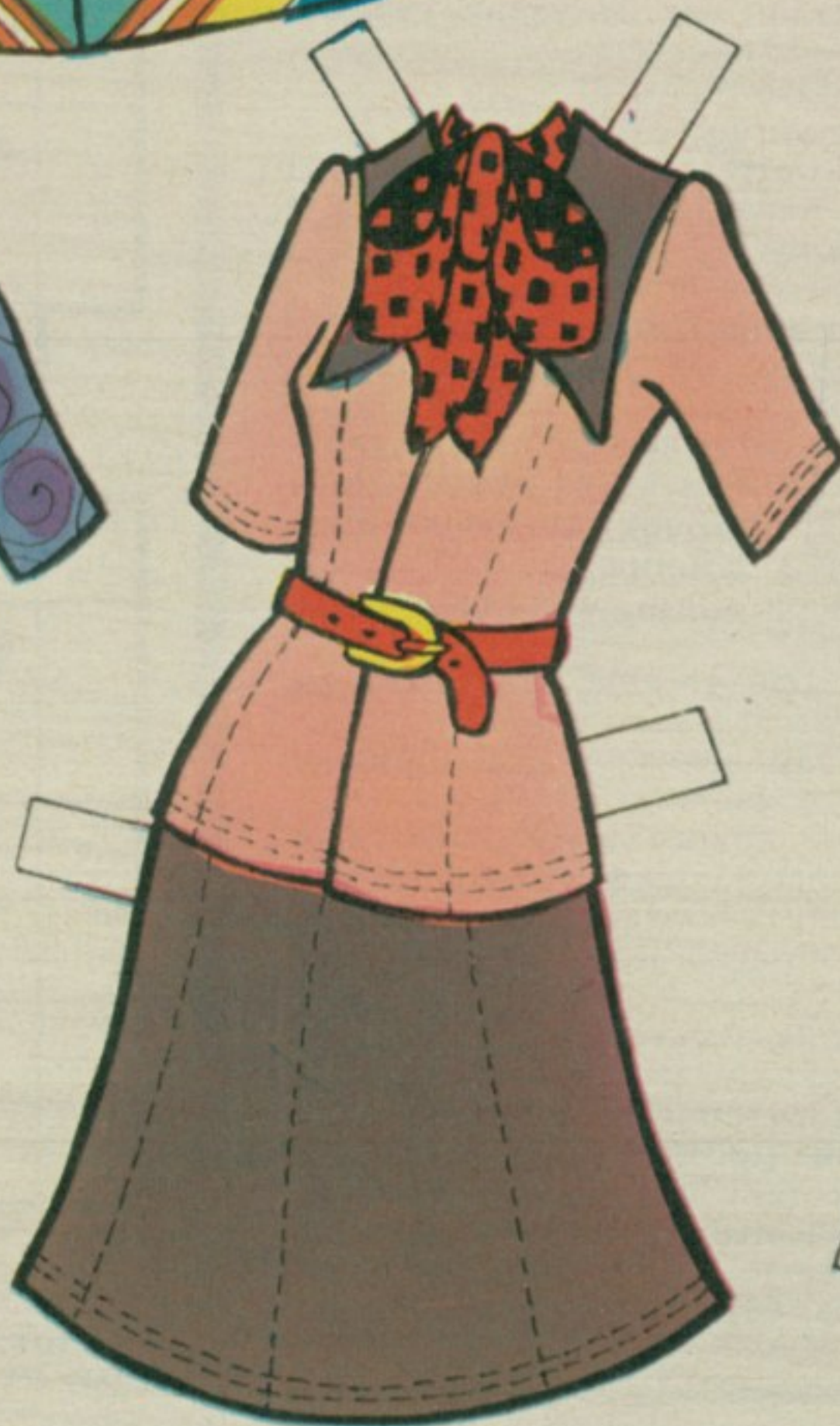
ТАШНА

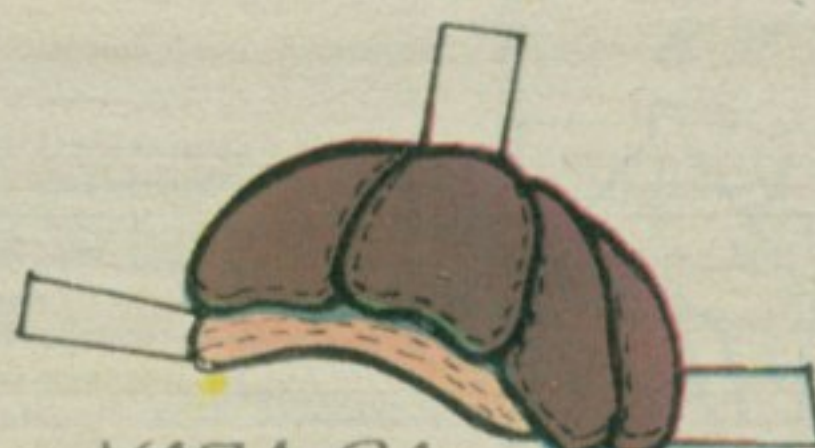
СВЕЧАНА ХАЉИНА

СВИЛЕНА БЛУЗА

КОСТИМ ЗА КАНЦЕЛАРИЈУ

КАПА ОД СОМОТА

ПЛЕТЕНА ЈАКНА ИЗ СИРОГОЈНА

ПОШТИНИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Граин Забавниче,

ОТКУД ПСЕВДОНИМ ЛЕЊИН?

Знам да је право презиме Владимира Иљича Лењина — Уљанов. Да ли бисте могли да ми одговорите када је и зашто узео тај псеудоним?

Драган Јерковић,
Зеница

Први пут се Владимир Иљич потписао псеудонимом Лењин (на руском Ленин) у писму које је 1901. године написао једном од првих руских марксиста Георгију Плеханову. У децембру исте године у часопису „Зора“ био је објављен један његов чланак такође потписан са Лењин. Отада презиме Лењин постаје стални псеудоним Владимира Иљича, готово саставни део његовог имена.

Често се постављало питање зашто је он узео баш тај псеудоним. Претпостављало се да је „Лењин“ постало од назива сибирске реке Лене или од руског женског имена Лена. Године 1924, после Лењинове смрти, редакција једног московског листа обратила се његовој удовици Надежди Константиновни Крупској. Ево шта је она одговорила:

„Поштовани другови, не знам зашто је Владимир Иљич узео псеудоним Лењин. Никад га то нисам питала. Његова мајка се звала Ма-

рија, а сестра која је умрла Олга. Ленски догађаји (стрељање радника који су на реци Лени радили на тражењу злата 1912) збили су се пошто је он већ узео тај псеудоним.

У прогонству у крајевима око Лене Владимир Иљич није био. Вероватно је псеудоним узет случајно, као што је једном и Плеханов писао под псеудонимом Волгин. Уосталом, он је раније писао и под псеудонимом Тулин и Карпов.“

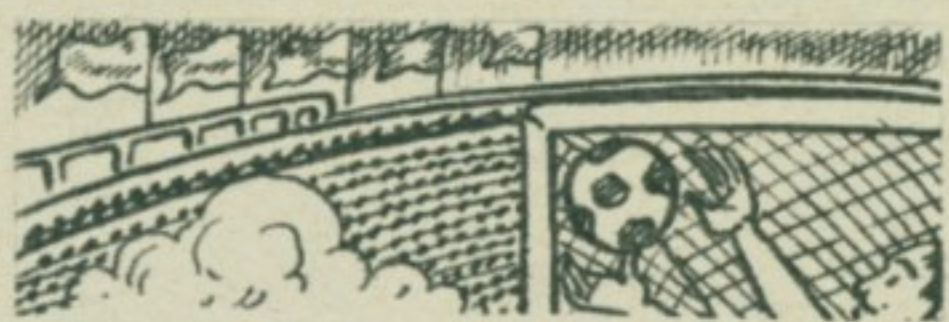
Исто објашњење дао је и Лењинов брат Димитриј Иљич Уљанов.

СВЕТСКО ФУДБАЛСКО ПРВЕНСТВО — У КЊИЗИ

Занима ме да ли је код нас изишла нека књига о првенству света у фудбалу и, ако јесте, где и како може да се набави.

Весна Цавар,
Београд

Ове године је у издању „Спортске књиге“ из Београда штампана књига „Све о светском фудбалском

првенству“ коју су написали више аутора. Књига садржи све о светским првенствима у фудбалу од 1930. до 1974. године, има 288 страна а цена јој је 60 динара. Може се наручити дописницом на адресу

НИП „Спортска књига“, Београд, Македонска 19. Књига се плаћа поужећем.

РАКЕТЕ УЗЛЕЋУ С КАМИОНА

Молим те да у Малој пошти напишеш каква је ракета била каћума, совјетског оруђе из II светског рата.

Златан Фазлић,
Тузла

Каћума је популаран назив за совјетска вишецевна (плотунска) ракетна оруђа из II светског рата. Званични називи су били БМ-8, БМ-13 и БМ-31. На конструкцији ракете, која је почела 1920. године, радили су В. Артемјев, Н. Тихомиров и др. Ракета је била готова

1938. године. Главни конструктори оруђа били су А. Костиков и И. Гвај. Прво је употребљена БМ-13 у бици код Јарцева 15. јула 1941. године. Резултати су били изванредни па су Совјети каћуму чували као нарочиту тајну. Тек приликом освајања Севастопоља средином 1942. године Немци су успели први пут да заплене каћуму.

Ракете које су каћуме испаливале састојале су се од погонског ракетног мотора и бојеве главе с упалачем. Ракетни мотори су имали као гориво кордитне ракетне бару-

те на бази нитроцелулозе и нитроглицерина. Палили су се електричном капислом а за припалу је употребљен црни барут. Сагоревање ракетног барута трајало је мање од једног секунда. После престанка рада ракетног мотора ракета је настављала лет по инерцији, као артиљеријско зрно. Једна ракета, према незваничним подацима, имала је спољни пречник 132 мм, брзину на крају сагоревања 305 м/сек, а домет 8.470 м. Ракете са крилним стабилизаторима испаливане су са лансера који је био постављен на камион а састојао се од једног или више редова шина. Опаљивање се вршило из шоферске кабине.

Каћумама је уништавана жива сила. Из њих се отварала врло јака ватра која је поред великог уништавајућег дејства имала и јак морални ефекат. Слабост им је била што су се откривале за време паљбе па су одмах морале мењати положаје.

КУПУЈЕМ ЗАБАВНИКЕ!

Желим да купим све бројеве Забавника који су изишли 1967, 1968, 1969. и 1970. Уколико неко има Забавнике из

ових година и жели да их прода нека се јави на адресу: ЗВЕЗДАНА ЛЕТИЋ, Устаничка 228, 11000 БЕОГРАД.

Будите детектив...

решење
загонетке:

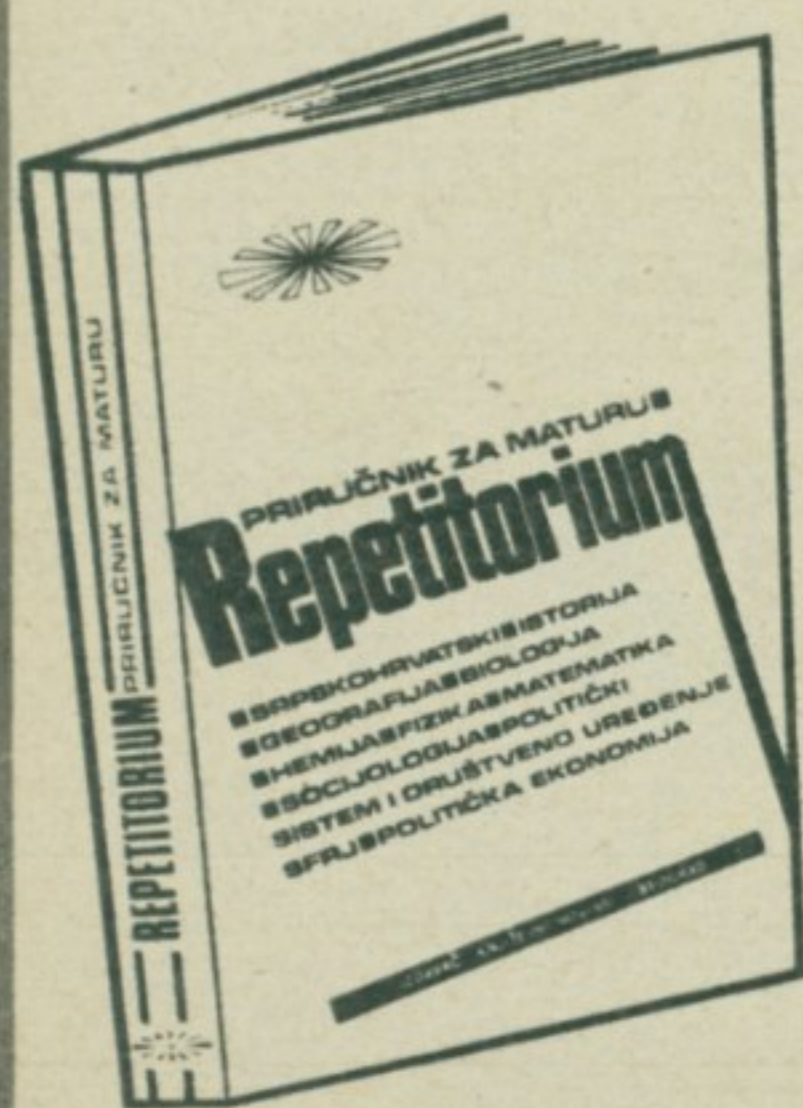
ПРЕРУШЕНА ВАРАЛИЦА

Инспектор Жеди је сумњао у све становнике Шансора али су му се она тројица учинила најсумњивијим. Због тога им је поставио замку проверавајући да ли су стварно оно за шта се издају. Лажни учитељ се одао кад је рекао да пирана има у Нилу и у готово свим рекама јужне полулопте. Пиране живе само у јужноамеричким рекама, а то би један учитељ морао да зна. Према томе, међународна варалица је лажни учитељ.

УЧЕНИЦИ — СРЕДЊОШКОЛЦИ!

ЦЕЛА МАТУРА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ!

Са приручником за матуру — репетиторијумом — у коме је прегледно и сажето изложено градиво из српскохрватског језика, географије, историје, биологије, хемије, физике, математике, социологије, политичке економије, политичког система и друштвеног уређења СФРЈ по наставним плановима од I до IV разреда.

Ово је ново, прерађено и допуњено издање на коме је радила група познатих педагога, тако да РЕПЕТИТОРИЈУМ представља јединствен приручник за успешно обнављање градива у току школске године, а посебно у време припремања завршног испита школе — матуре.

Репетиторијум можете добити поужећем, по цени од 60.— дин. ако пошаљете писмо или дописницу са наруџбеницом на НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд, пошт. факс 23.

$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРАБЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из математике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, нивои, диференцијални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам донесе (поужећем). Цена сваке књиге је 60 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 190 динара!

